ទ្វារក្នុងទ្វារ

...ព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំកំពុងគិតពីពេលវេលារបស់ខ្ញុំចូលមក ហ្វាំងស្តាហ្វ —ជាលើកដំបូង។ ខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជាសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំមុន ប្រហែលជាសែសិប។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីការឡើងភ្នំ។ មិនមានព្រិលទេ ប៉ុន្តែ ម៉ូដែល-ធីតូចរបស់ខ្ញុំមិនអាចឡើងលើភ្នំបានទេ។ វាអាចទៅសាមសិបម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង ប៉ុន្តែ*នេះ*ជាផ្លូវដប់ប្រាំ និងផ្លូវ*នេះ*ដប់ប្រាំ អ្នកដឹងទេ លើផ្លូវមួយចំនួនដែលយើងមាននៅទីនេះ។ ហើយវាពិតជា...

2 ប្រុសម្នាក់នៅលើវេទិកានិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនផ្តល់ឱ្យយើងនូវកំណាព្យហ្វូដនោះ?"—អេដ។] បងប្រុសខាល! ["សូមអញ្ជើញ។"] ទេ។ គាត់កំពុងប្រាប់ខ្ញុំអំពីកំណាព្យខ្លីមួយដែលខ្ញុំមានពេលមួយនៅលើហ្វូដរបស់ខ្ញុំ។ វាមិនមែនជាកន្លែងល្អទេក្នុងការផ្តល់ឱ្យវា បងប្រុសខាល។

3 ដូច្នេះ យើងមានអំណរគុណណាស់។ ហើយខ្ញុំមានទីបន្ទាល់ល្អៗជាច្រើននៅព្រឹកនេះ ដោយឮពីបងប្អូនទាំងនេះ បានជួបបុរសមួយចំនួន។

4 ហើយមានអ្នកបម្រើព្រះម្នាក់នេះដែលទើបតែនិយាយនៅទីនេះ បងប្រុសជនជាតិអេស្បាញម្នាក់ដែលបានផ្តល់...ពេលវេលាដល់កូនប្រុសតូចរបស់គាត់ដើម្បីច្រៀង។ តើវាមិនអស្ចារ្យទេសម្រាប់សំលេងក្មេងអាយុប្រាំមួយឆ្នាំ? សំឡេងតូចល្អជាងគេដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឮ សម្រាប់ក្មេងប្រុសតូចបែបនោះ។

5 ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ បងប្អូនបានភ្លេចវាហើយ ប៉ុន្តែគាត់កំពុងរៀបចំការប្រជុំនៅទីនេះក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នក។ ខ្ញុំគិតថាវាស្ថិតនៅក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ ឬក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ? [បងប្រុសនិយាយថា "ក្រុមជំនុំ។"] សន្និបាតរបស់ព្រះ ចុះនៅឯសន្និបាតរបស់ព្រះ។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថាពួកគេនឹងដឹងគុណ—វត្តមានរបស់អ្នក។ តើការប្រជុំមានរយៈពេលប៉ុន្មាន បងប្អូន? ["រហូតដល់ថ្ងៃអាទិត្យ។"] រហូតដល់ថ្ងៃអាទិត្យ។ ["យប់ថ្ងៃអាទិត្យ។"] តាមរយៈយប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ ["យើងមានការច្រៀងនៅយប់នេះ។"] លោក? ["យើងមានការច្រៀងនៅយប់នេះ។"] ការច្រៀងនៅយប់នេះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវបានអញ្ជើញដោយស្មោះស្ម័គ្រដើម្បីមកចូលរួមការប្រជុំនេះ។ ["នៅម៉ោងប្រាំពីរសាមសិប។"] ប្រាំពីរសាមសិបយប់នេះ។ ហើយ

តើព្រះវិហារនៅឯណា បងប្រុស? [“១១៣ ដីឥដ្ឋខាងលិច។”] តើអ្នកគ្រាន់តែប្រាប់យើងថាវានៅឯណា? [“១១៣ ខ្លេខាងលិច។”] ១១៣ ផ្លូវខ្លេខាងលិច នៅទីនេះក្នុងទីក្រុងហ្លេកស្តាហ្វ។ ហើយ—ហើយខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកនឹង...

6 តើក្មេងប្រុសតូចនៅជាមួយអ្នកទេ? [បងប្រុសនិយាយថា “ទេ។”—អេដ។] អត់ទេ ឪពុករបស់គាត់នឹងច្រៀង។ អ្នកច្រៀង មែនទេ? មែនហើយ មិនអីទេ ខ្ញុំយល់បាន តែម្តង។ មែនហើយ នោះកម្រណាស់ដែលអ្នកឃើញវា ប៉ុន្តែជាធម្មតាបើមានទេពកោសល្យមួយនៅក្នុងគ្រួសារ វាយកពី—ពីអ្វីដែលនៅសល់ តាមខ្ញុំគិត។ ដូច្នេះពួកគេមាន...[“វាទាំងអស់បានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងការតមអាហារនិងការអធិស្ឋាន បងប្រុសប្រាណហាំ។”] ការតមនិងការអធិស្ឋាន ឥឡូវនេះ—នោះពិតជាល្អណាស់។

7 ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេ ប្រសិនបើអាមេរិក ទាំងអស់គ្នា គ្រួសារអាមេរិករបស់យើងទាំងអស់គឺបែបនោះ មែនហើយ ពួកគេគ្រាន់តែបណ្តេញកម្លាំងប៉ូលីសទាំងអស់។ សហស្សវត្សរ៍នឹងមកដល់ មែនទេ? យើងនឹងនៅថ្នាក់ដំបូង។ ហ្នឹងហើយ។ សេចក្តីស្លាប់ទាំងអស់នឹងរលាយបាត់ទៅ ជំងឺទាំងអស់ ទុក្ខព្រួយ ការខកចិត្តទាំងអស់ ហើយយើងនឹងនៅជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។

8 ដូច្នេះ យើងសប្បាយចិត្ត ហើយខ្ញុំឮទីបន្ទាល់ល្អៗទាំងអស់នេះ! ហើយមានឯកសិទ្ធិជួបបងប្រុស អៀល ជាលើកដំបូងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយ—ហើយកាលពីល្ងាចមិញខ្ញុំបាននិយាយជាមួយប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយ—ហើយនាងត្រូវបានគេត្រាសហៅហើយបានជាសះស្បើយ ជាច្រើនដងនៅក្នុងការប្រជុំ បាននិយាយថានៅក្នុងការប្រជុំចុងក្រោយនាងនៅលើវេទិកា។

9 ដូច្នេះ ធ្វើឱ្យយើងមានអារម្មណ៍កំប្លែងបន្តិច។ ខ្ញុំមិនចាំបងប្រុសអៀលទេ ទោះបីជាខ្ញុំបានចាប់ដៃគាត់នៅកន្លែងណាមួយ។ ហើយ—ហើយខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅបង្ហួច កាលពីយប់មិញ រកមើលគាត់ឡើងមក។ ហើយបុរសខ្ពស់ម្នាក់បានឡើងមករុំដោយពុកមាត់ខ្មៅ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “គាត់មក។” ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែល...ប៊ីលី កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ បាននិយាយថា “អូ ទេ” បាននិយាយថា “នោះមិនមែនជាបងប្រុស អៀលទេ។ គាត់នៅក្មេងជាងមនុស្សនោះ។” ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំត្រូវជួបបងស្រី អៀល នៅទីនេះកាលពីល្ងាចមិញ ហើយមានឯកសិទ្ធិនៅក្នុងផ្ទះដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់របស់ពួកគេនៅទីនេះក្នុងទីក្រុង។

10 នេះជាកន្លែងល្អ។ ខ្ញុំតែងតែចង់ហៅវាថា *បង្គោលទង់ជាតិ* ជំនួសឱ្យឧប្បករណ៍ទង់ជាតិ ផ្លូវឡើងលើកំពូលភ្នំនៅទីនេះ ឃើញទេ។ ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះមកពីរដ្ឋតិចសាស់ ឥឡូវនេះអ្នកអួត។ ខ្ញុំបានចាកចេញពីតុកសុនកាលពីម្សិលមិញ ប្រហែលចិតសិបពីរឬចិតសិបប្រាំនៅកន្លែងណាមួយនៅទីនោះ ហើយនៅព្រឹកនេះជាមួយអាវធំ។ ឃើញទេ អ្វីដែលពួកគេទទួលបាននៅរដ្ឋតិចសាស់ យើងមាននៅអារីហ្សូណា មែនទេ? ហ្នឹងហើយ។ យើងនៅទីនេះ។

11 ហើយពេលវេលានៃការប្រកបនេះ...អូលដុកទ័រ បូសវ័ត ជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ អ្នកទាំងអស់គ្នាប្រហែលជាបានស្គាល់បងប្រុស ប៊ូសស្វត។ គាត់គឺជាបុរសចំណាស់ដ៏បរិសុទ្ធបំផុត។ ហើយគាត់និយាយមកខ្ញុំពេលមួយ គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ តើអ្នកដឹងថា*ការប្រកបរួបរួម*គឺជាអ្វីទេ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំគិតដូច្នេះ បងប្រុស ប៊ូសស្វត។"

12 បាននិយាយថា "វាជាមិត្តពីរនាក់នៅក្នុងកប៉ាល់មួយ ដូច្នេះពួកគេត្រូវចែករំលែកបន្តិច។"

13 ដូច្នេះនោះហើយជាអ្វីដែលជាការប្រកបរួបរួម យើងយកនិងផ្តល់ឱ្យចែករំលែកជាមួយគ្នា ជាមួយបងប្រុស ខាល វីលៀម អ្នកផ្សេងទៀតទាំងអស់ បងប្រុសអៅឡ័រ។ អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សដំបូងគេនៅអារីហ្សូណាដែលធ្លាប់បានឧបត្ថម្ភការប្រជុំមួយរបស់ខ្ញុំគឺបងប្រុស ជីមមី អៅឡ័រ ហើយយើងជាបងប្អូនបង្កើតតាំងពីពេលនោះមក។ ហើយយើងរីករាយណាស់សម្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា សម្រាប់អ្នកដឹកនាំនិងបងប្អូនដែលយើងបានជួបនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនមានពេលចាប់ដៃជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នាតាមដែលខ្ញុំចូលចិត្តទេ ប៉ុន្តែវាជាការប្រកបដែលយើងរួមគ្នា។

14 វាគ្រាន់តែរំឭកខ្ញុំពី—នៃអនុសញ្ញាផុននិក។ ខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិ តាំងពីជំពូកចាប់ផ្តើមដំបូង ដើម្បី—ជួយរៀបចំជំពូកនិងនិយាយនៅក្នុងពួកគេ។ ហើយវាជាអង្គការតែមួយគត់ដែលខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិ ហើយវាមិនមែនជាអង្គការទេ។ វាគ្រាន់តែជាសារពាង្គកាយដែលធ្វើការក្នុងចំណោមមនុស្ស។

15 ហើយប្រសិនបើអ្នកខ្លះនៅព្រឹកនេះ នោះ—ដែលមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិនៃការប្រកបនេះ នៃក្រុមធុរៈកិច្ចគ្រីស្ទានេះ ដំណឹងល្អពេញលេញ អនុញ្ញាតឱ្យ...

ប្រសិនបើអ្នកជឿហើយនឹងទទួលយកពាក្យរបស់ខ្ញុំ វាជាក្រុមមួយក្នុងចំណោមមនុស្សល្អបំផុត។ ហើយ—ហើយដើម្បីបម្រើបងប្អូន វាមិនមែនប្រឆាំងនឹងក្រុមជំនុំរបស់អ្នកទេ វាគឺសម្រាប់ក្រុមជំនុំរបស់អ្នក។ ឃើញទេ វាជាវិធីរបស់ពួកគេក្នុងការដាក់—ទៅព្រះវិហារ។

16 ខ្ញុំទើបតែបានក្រឡេកមើលស្ត្រីដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់ម្នាក់នេះដែលទើបតែច្រៀងបទនោះកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុន។ ខ្ញុំបានឮការព្យាយាមជាច្រើនដង ប៉ុន្តែស្ត្រីនោះមានសំឡេងអាចអនុវត្តបានត្រឹមត្រូវ អ្នកដឹងទេ ដោយមិនស្រែក។ ខ្ញុំចូលចិត្តវាខ្លាំងណាស់ ស្ត្រីអើយ វាពិតជាល្អណាស់។ បាននិយាយថាវាជាភរិយារបស់អ្នកបម្រើព្រះនៅទីនេះ។ ហើយបងប្រុស អ្នកគួរតែឲ្យនាងច្រៀងឲ្យអ្នកគេងរាល់យប់ ដូច្នេះវាល្អណាស់ ល្អណាស់។ ច្រៀងពិរោះណាស់។ ខ្ញុំបានកោតសរសើរវា។

17 ហើយនៅព្រឹកនេះ វារំឭកខ្ញុំពីរឿងខ្លីមួយ—រឿងខ្លីមួយ។ នោះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តបរបាញ់និងស្ងួចត្រី ហើយនោះជាហេតុផលមួយដែលខ្ញុំនៅទីនេះក្នុងរដ្ឋអារីហ្សូណា ដូច្នេះ គឺការបរបាញ់និងស្ងួចត្រី។ ហើយខ្ញុំចូលចិត្តវា។ ដូច្នេះខ្ញុំធ្លាប់ស្ងួចត្រីនៅញូវហាំសៀ។

18 ហើយខ្ញុំគិតថាខ្ញុំមានដៃគូជាច្រើននៅទីនេះដែលចូលចិត្តស្ងួចត្រី ទាំងបុរសនិងស្ត្រី ផងដែរ។ យើងទាំងអស់គ្នាចូលចិត្តវា។

19 ដូច្នេះខ្ញុំមានតង់កូនឆ្កែតូចមួយដែលខ្ញុំបានដាក់ខ្ពស់ នៅខាងលើកន្លែងដែលអ្នកស្គាល់គ្នា ប្រភេទធ្ងន់បន្តិចឬអ្វីមួយ មិនអាចដើរឡើងនៅទីនោះបានទេ។ ហើយមានរុក្ខជាតិល្អៗជាច្រើន ក្នុងចំណោមត្រីទាំងនោះ ត្រីត្រកួន និងត្រីពណ៌ត្នោត ត្រីកន្ទុយការ៉ ត្រីត្រឡាច។ អូ ពួកគេពេញនៅហើយ ដៃទន្លេតូចៗចុះពីលើកំពូលភ្នំនៅញូវហាំសៀ។ ហើយត្រីត្រឡាចតូច ប្រហែលជាប្រវែងដប់បួនដប់ប្រាំមួយអ៊ីញ គ្រាន់តែមានពួកវាជាច្រើន! ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំនឹងទៅទីនោះហើយចាប់ពួកវា គ្រាន់តែសម្រាប់ការសប្បាយក្នុងការចាប់ពួកវា ចាប់វាចេញ។ ប្រសិនបើខ្ញុំសម្លាប់មួយក្បាល នោះខ្ញុំ—ខ្ញុំបរិភោគមួយនោះ អ្នកឃើញទេ នាំគាត់ចូល។

20 ដូច្នេះខ្ញុំមានដើមវីឡូព្រៃចាស់ៗដុះនៅទីនោះ ហើយ—ហើយរាល់ពេលដែលខ្ញុំប្តូរនុយរបស់ខ្ញុំ...ខ្ញុំមាននុយឈ្មោះថារ៉ូយ៉ាល់ខូចមែនតូច។ ខ្ញុំនឹងបោះវាទៅក្រោយទៅទីនោះហើយវា នឹងវ័ណ្ឌដើមវីឡូអស់មួយជុំ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "មែនហើយ ខ្ញុំនឹងយកពូថៅដៃមួយហើយឡើងទៅទីនោះ ព្រឹកនេះ ហើយ—ហើយ

កាប់ដើមវីឡូនោះចុះ ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំទាក់ខ្សែសន្ទូចនៅលើវា។" អូ ខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅក្រោមបន្តិច...ដូចជាទំនប់ទឹកសត្វប៊ីវើ ហើយពួកគេកំពុងដេកនៅទីនោះ ដោយរង់ចាំនុយខូចមែននោះមកលើពួកគេ។ ឥឡូវនេះពេញមួយយប់...ខ្ញុំធ្លាប់និយាយថា "ជាប់សក់ខ្ញុំហើយ" ប៉ុន្តែឥឡូវខ្ញុំមិនសូវមានសក់ឱ្យជាប់ទៀតឡើយ។ ដូច្នេះខ្ញុំមាន...ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ពួកគេពីរបៀបដែលពួកគេ—របៀបដែលពួកគេនឹងមើលពួកគេ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានក្រោកឡើងនៅទីនោះ នៅព្រឹកនោះ យកពូថៅចាស់តូចនេះ ហើយកាប់ដើមវីឡូនេះ។ ហើយខ្ញុំមានត្រីបីឬបួនក្បាល នឹងរៀបចំអាហារពេលព្រឹក ហើយត្រលប់មកវិញ។ ហើយខ្ញុំមិនមែនជាចុងភៅល្អទេ។ ដូច្នេះហើយខ្ញុំបានប្រាប់ប្រពន្ធខ្ញុំថា សូម្បីតែដាំទឹកឱ្យពុះក៏ខ្ញុំអាចធ្វើឱ្យខ្លោចបានដែរដូច្នេះអ្នកក៏អាចដឹងដែរថា វាពិតជាការធ្វើម្ហូបដែលយ៉ាប់យ៉ឺនបំផុតហើយ។

21 ដូច្នេះ នៅតាមផ្លូវត្រឡប់មកវិញ មានមេខ្លាឃ្មុំចាស់មួយ និងកូនពីរ ហើយពួកគេបានចូលក្នុងតង់តូចរបស់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នកនិយាយអំពីការបំផ្លាញអ្វីមួយអ្នកមិនដឹងពីរបៀបដែលអ្វីៗអាចត្រូវបានបំផ្លាញរហូតដល់អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យខ្លាឃ្មុំចូលក្នុងតង់។ វា វាមិនមែនជាអ្វីដែលពួកគេបំផ្លាញ...អ្វីដែលពួកគេបរិភោគ ខ្ញុំមានន័យថា វាជាអ្វីដែលពួកគេបំផ្លាញ។ ខ្ញុំមានចង្ក្រានតូចមួយ ចង្ក្រានអ្នកគង្វាលតូចនេះនៅទីនោះ ហើយពួកគេនឹងឡើងលើចង្ក្រានតូចនេះ ហើយគ្រាន់តែលោតចុះឡើង ដើម្បីឮសំឡេងបំពង់ ហើយកិនវាជាបំណែកៗ អ្នកដឹងទេ។ ហើយពេលខ្ញុំឡើងមក ខ្ញុំមានកាំភ្លើងច្រែះចាស់បន្តិច។ ម៉ាក២២ដាក់នៅទីនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានពូថៅនេះនៅក្នុងដៃ។

22 ហើយអ្នកដឹងទេ ពេលខ្ញុំឡើងមក ម្តាយចំណាស់ក៏រត់ទៅម្ខាង ហើយគាត់ចាប់កូន។ ហើយមានកូនមួយដើរតាម មិនអីទេ ប៉ុន្តែមួយក្បាលទៀតអង្គុយ ជាមិត្តតូច។ នៅខែឧសភា អ្នកដឹងទេ គ្រាន់តែចេញមក។ ឲ្យខ្នងរបស់វាគោះមករកខ្ញុំ *ដូចនោះ*។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "តើវាកំពុងធ្វើអ្វី?" មែនហើយ នាងមើលមកខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានស្វែងរកដើមឈើមួយ ដើម្បីមើលពីរបៀប—វានៅជិតប៉ុណ្ណា ព្រោះពួកវាអាចខ្វាចអ្នក អ្នកដឹងទេ អំពីពួកវាតូចៗ។ ហើយ ពួកវា អ្នកមិនអាចនិយាយឱ្យពួកវាចេញទេ ឃើញទេ។ ដូច្នេះខ្ញុំមើលមេចាស់នោះបន្តិច អ្នកដឹងទេ។ នាងនៅគ្រហឹម ហើយបន្លឺសម្លេងដូចជាបក្សី។ អ្នកត្រូវតែដឹងថាសំឡេងមួយយ៉ាងម៉េច។ ដូច្នេះនាងបន្តដាក់កូននោះ ហើយកូននោះមិនមកទេ។

23 មែនហើយ ខ្ញុំបានគិតអំពីកាំភ្លើងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "អត់ទេ បើខ្ញុំរត់ទៅទីនោះហើយចាប់កាំភ្លើងនោះ បើខ្ញុំបាញ់មេចាស់ ទុកកូនវាឱ្យកំព្រាពីរនាក់នៅក្នុងព្រៃ" ហើយខ្ញុំមិនចង់មានទោសចំពោះរឿងនោះទេ។ ហើយ ក្រៅពីនេះ ការព្យាយាមរបស់នាង ថាម្តែពីរនឹងជាប្រភេទតូច អ្នកដឹងទេ។ ហើយពេលខ្លះវាមិនរលត់ទេ ត្រូវខ្ចាស់វាបីឬបួនដងដើម្បីឱ្យវារលត់។ ដូច្នេះខ្ញុំបានគិតថា "មែនហើយ ខ្ញុំនឹងចូលទៅក្នុងដើមឈើនោះនៅទីនោះ ប្រសិនបើនាងចាប់ផ្តើមនៅទីនេះ។ ខ្ញុំនឹងឡើងទៅទីនោះនៅលើដើមឈើ យកខ្ញុំបន្តិច ហើយគ្រាន់តែវាយពួកវាតាមច្រមុះ។" ច្រមុះរបស់ពួកវាគឺទន់ភ្លន់ណាស់។ ហើយពួកវាគ្រាន់តែស្រែក បន្ទាប់មកចុះទៅ អ្នកដឹងទេ ហើយពួកវាទុកអ្នកឱ្យនៅម្នាក់ឯង។ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថា "ខ្ញុំនឹងចូលទៅក្នុងដើមឈើនោះ។"

24 ប៉ុន្តែការចង់ដឹងចង់ឃើញរបស់មិត្តតូចនោះ អូ រៀបចំ*ដូចនេះ*។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "តើគាត់កំពុងធ្វើអ្វី?" ដូច្នេះខ្ញុំបន្តដើរមើលនាង អ្នកដឹងទេ កាន់តែឆ្ងាយបន្តិច ហើយចូលទៅជិតដើមឈើ ព្រោះនាងបន្តធ្វើសម្លេងគ្រហឹមជាមួយកូននោះ។ ដូច្នេះខ្ញុំដើរទៅមុខបន្តិច ហើយអ្នកដឹងថាមិត្តតូចនោះបានធ្វើអ្វីខ្លះទេ?

25 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចូលចិត្តនំផេនខេន ឬនំផេនខេន ខ្ញុំជឿថាអ្នកហៅពួកគេអញ្ចឹងនៅទីនេះ។ នៅភាគខាងត្បូងយើងហៅពួកគេថាហ្សែបជែក។ ហើយខ្ញុំមិនសូវពូកែធ្វើទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាកដជាពូកែក្នុងការញ៉ាំវា។ ហើយ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំជាបាទីស្ទ។ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តប្រោះទឹកទេ ខ្ញុំពិតជាចូលចិត្តធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឱ្យពួកគេ ពិតជាដាក់រ៉ែនតាឱ្យពួកគេ។ ដូច្នេះបានឱ្យខ្ញុំនូវកំប៉ុងមួយ ប្រហែលខ្ពស់*ប៉ុនេះ* ដាក់នៅទីនោះ ធុងកន្លះ-ហ្គាឡុងតូចមួយសម្រាប់ហ្សែបជេករបស់ខ្ញុំ។

26 ហើយមិត្តតូចនោះ អ្នកដឹងទេ ខ្លាឃ្មុំចូលចិត្តផ្អែម ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ គាត់បានបើកធុងទឹកនោះ។ ហើយវាកំពុងអង្គុយនៅទីនោះជាមួយនឹងក្រញាំតូចមួយដែលធំ*ប៉ុណ្ណេះ*។ ហើយវាបានលើកវានៅក្នុងដៃរបស់វា ហើយវាគ្រាន់តែដាក់ជើងតូចរបស់វាចុះ ហើយលិទ្ធ*ដូចនោះ* អ្នកដឹងទេ។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយគាត់នឹងលិទ្ធអណ្តាតតូចនោះ។ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើម...ហើយប្រសិនបើខ្ញុំមានកាមេរ៉ា ខ្ញុំចង់បង្ហាញនៅព្រឹកនេះ ដើម្បីមើលវា។ ហើយនៅទីនោះ គាត់ដាក់ជើងតូចរបស់គាត់ចុះនៅទីនោះ ហើយលិទ្ធ*ដូចនោះ*។ ហើយខ្ញុំបានស្រែកថា "ចេញពីទីនោះ" បែបនោះ។ ហើយគាត់មិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះខ្ញុំទេ ហើយគ្រាន់តែបន្តលិទ្ធ

ដូចនោះ។ គាត់បានយកធុងនោះចេញ ឃើញទេ។

27 ហើយខ្ញុំស្រែកដាក់គាត់បែបនោះ គាត់ងាកមកមើលខ្ញុំ*បែបនោះ*។ គាត់មិនអាចបើកភ្នែកបានទេ គាត់ពេញទៅដោយទឹក ស្តរអ្នកដឹងទេ។ ពេញភ្នែករបស់គាត់ ពោះតូចរបស់គាត់ ពោរពេញដោយទឹកស្តរដូចដែលគាត់អាចធ្វើបាន! ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមក គាត់បានដើរទៅចំហៀង រត់ទៅរកម្តាយរបស់គាត់។ ពួកគេបានលើកគាត់ឡើងនៅទីនោះក្នុងគុម្ពោត ហើយចាប់ផ្តើមលិតគាត់។ ពួកគេខ្លាចក្នុងការដាក់ធុង ប៉ុន្តែពួកគេអាចលិតគាត់បាន។

28 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រសិនបើវាមិនមែនជាប្រភេទនៃការប្រជុំល្អ ពេនទីកុស្តចាស់ គ្រាន់តែទទួលបានរបស់ល្អ ផ្អែមល្ហែម ពួកគេចេញទៅក្រៅ ហើយមាននរណាម្នាក់លិតវាចេញ។ នោះគឺជាការប្រជុំប្រកបគ្នាពិតប្រាកដ។ ឥឡូវនេះយើងគ្រាន់តែមកដូចនេះ ដើម្បីយកដៃរបស់យើងដាក់នៅក្នុងធុង យើងម្នាក់ៗឡើងដល់កែងដៃ នៃពរជ័យរបស់ព្រះ។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកនឹងរកឃើញវានៅឯការប្រជុំដែលកំពុងធ្លាក់ចុះនៅឯសភានៃព្រះ នឹងបន្តនៅទីនោះឥឡូវនេះ។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក។

29 ខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅផុននិកនៅថ្ងៃមុនបន្តិច...ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាមិនមែនជាការប្រមាថទេ អំពីរឿងកំប្លែងខ្លីមួយអំពីអ្នកបម្រើព្រះម្នាក់ដែលនឹងទៅវេទិកាវៀងរាល់ព្រឹក អស់រយៈពេលម្ភៃឆ្នាំ រឹងមាំ គាត់នឹងអធិប្បាយម្តៃនាទី ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានបញ្ចប់ ដូច្នេះពួកគេមិនអាចយល់ពីមូលហេតុនោះទេ។ ដូច្នេះហើយ នៅព្រឹកមួយ គាត់បានអធិប្បាយប្រហែលបួនម៉ោង។ ហើយ—ឪកុនបានហៅគាត់មកក្រោយ ហើយ—ហើយនិយាយថា "គ្រូគង្វាល យើងពិតជាស្រឡាញ់អ្នក។" បាននិយាយថា "យើង—យើងគិតថាសាររបស់អ្នកគឺអស្ចារ្យណាស់។" ហើយបាននិយាយថា "យើងដឹងថា ក្នុងនាមជាក្រុមប្រឹក្សាភិបាលយើងបានមើលអ្នក ហើយកំណត់ពេលអ្នក យ៉ាងពិតប្រាកដម្តៃនាទីវៀងរាល់ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ។" ហើយនិយាយថា "ព្រឹកនេះមានរយៈពេលបួនម៉ោង។" បាននិយាយថា "យើងគ្រាន់តែមិនយល់។"

30 បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក បងប្អូន។" គាត់បាននិយាយថា "រាល់ព្រឹកពេលខ្ញុំទៅអធិប្បាយ" គាត់បានបន្តថា "នៅពេលអ្នកហៅខ្ញុំទៅឯវេទិកា ខ្ញុំចូលទៅហើយដាក់អ្នកសង្គ្រោះជីវិតទាំងនេះនៅក្រោមអណ្តាតរបស់ខ្ញុំ។ ហើយ" បាន

និយាយថា "ក្នុងរយៈពេលម្ភៃនាទី ពេលដែលអ្នកសង្គ្រោះជីវិតនោះបាត់ទៅ" បាន និយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចប់ហើយ" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាវាដល់ពេលដែល ត្រូវឈប់ហើយ។" ហើយបាននិយាយថា "តើមានអ្វីខុសនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំមានប៊ូតុង មួយ។"

31 ខាលវីលៀម គ្រឿងអលង្ការ៉ូស បងប្អូនប្រុសពិត និងមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ ពួកគេ បានទៅទីប្រជុំជននៅថ្ងៃមុន ហើយមានប៊ូតុងធំ*ប៉ុន្នេះ*មួយនៅជុំវិញ ដើម្បីផ្តល់ឱ្យ ខ្ញុំ ហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនមានវានៅព្រឹកនេះ។ ដូច្នេះ យើងមានអំណរគុណដែលបាននៅ ទីនេះ។

32 ឥឡូវនេះ តើមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះស្គាល់បណ្ឌិត លី វេលទេ? ខ្ញុំមិនគិត... ប្រហែលជាមិនមែនទេ។ គាត់ជាគ្រូអធិប្បាយបាទីស្ទ បណ្ឌិតទេវវិទ្យា ហើយគាត់ មានសញ្ញាប័ត្ររបស់គាត់។ គាត់ជាគ្រូបង្រៀននៅវិទ្យាល័យតាំងពីដំបូង ហើយ គាត់គឺជាអ្នកប្រាជ្ញល្អណាស់។ ហើយខ្សែអាត់របស់ខ្ញុំនៃ*សម័យកាលក្រុមជំនុំទាំង ប្រាំពីរ* ខ្ញុំបានបញ្ជូនពួកគេទៅឯគាត់ ដើម្បីវេយ្យាករណ៍ពួកគេ។ ពីព្រោះ រដ្ឋកេន តាគីចាស់របស់ខ្ញុំ "វាយ ហាន់ មិន ហើយចុច និងយក" វាមិនល្អសម្រាប់អ្នក ដែលអានសៀវភៅ ដូច្នេះគាត់នឹងមើលវេយ្យាករណ៍វាសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយបន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីគាត់ពិនិត្យចប់ បានបញ្ជូនវាមកវិញពីរបីដង សម្រាប់សេចក្តីថ្លែងការណ៍ បន្ថែមទៀត។ ដែល សៀវភៅនេះនឹងឆ្លងកាត់ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីប្រហែលបីឬបួន ឆ្នាំ។

33 គាត់សួរខ្ញុំ គាត់និយាយថា "តើខ្ញុំអាចសរសេរសៀវភៅបានទេ គ្រាន់តែជា យោបល់របស់ខ្ញុំទេ?"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "មិនអីទេ បងប្រុសលី។" ហើយខ្ញុំបានគិតថា...

34 បន្ទាប់មកគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកអ្វីមួយ។" បាននិយាយថា "វា មិនត្រូវបានលក់ទេ បានផ្តល់ឱ្យឆ្ងាយ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំប្រាកដថាមិនអីទេ។" ឃើញទេ?

35 ដូច្នេះហើយពួកគេមានការឧបត្ថម្ភប្រហែលដប់នាក់ដើម្បីឧបត្ថម្ភវា ដែល មានតម្លៃប្រហែលមួយពាន់ប្រាំរយដុល្លារ តាមខ្ញុំគិត តាមខ្ញុំយល់ សម្រាប់មួយម៉ឺន នាក់នៃពួកគេ។ ហើយដូច្នេះយើង—យើងមានវា វាទាំងអស់ចេញពីសារព័ត៌មាន

ពីរបីថ្ងៃមុន ហើយយើងទើបតែបានពីរឬបីកាលពីម្សិលមិញ ហើយប៊ីលីបាននាំពួកគេឡើង។ ហើយពួកគេ—ពួកគេត្រូវបានចែកឱ្យ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដែលអានវាទេ ខ្ញុំមិនដឹងថាគាត់និយាយអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ...នេះគឺដោយសេចក្តីជំនឿ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាកដថា ប្រសិនបើអ្នកចង់មានមួយ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែសរសេរមកយើង វានឹងផ្ញើទៅអ្នកដោយឥតគិតថ្លៃ។ ឃើញទេ? ហើយវាត្រូវបានគេហៅថា*ហាវាសតវត្សទីម្ភៃ*។

36 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានកត់សម្គាល់នៅក្នុងរូបភាពនៅទីនេះ នៅផ្នែកខាងមុខនៃសៀវភៅ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនបានទទួលរូបភាពនេះ ហើយបានឃើញវា នោះជាកន្លែងដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានគេយកនៅហ៊ូស្តុន រដ្ឋតិចសាស់ ប៉ុន្តែពួកគេបានកាត់ផ្នែកខ្លះនៃវាចេញ។

37 បន្ទាប់មកខ្ញុំឃើញនៅទីនេះនៅខាងក្រោយ។ ហើយតើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះធ្លាប់ចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំមួយ តោះមើល? ខ្ញុំគិតថា អ្នកទាំងអស់គ្នាមាន។ អ្នកឮខ្ញុំនិយាយជាច្រើនដង "ស្រមោលនោះពួរលើនរណាម្នាក់។" ឥឡូវនេះ ឃើញទេ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ ហើយវាមិនមែនជាការពិតទេ ព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ អ្នកដឹងថាព្រះមិនជាប់ទាក់ទងនឹងការកុហកទេ ប៉ុន្តែទ្រង់គ្រាន់តែគាំទ្រអ្វីដែលជាការពិត។

38 ដូច្នេះនៅពេលដែលទ្រង់បានប្រាប់ម៉ូសេ នៅពេលដែលទ្រង់បានជួបគាត់នៅទីរហោស្ថាន នៅក្នុងបង្គោលភ្លើង ត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងព្រៃដែលកំពុងឆេះនោះ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលទ្រង់បាននាំមនុស្សទាំងនោះចេញ និងអ្នកដែលនឹងតាមលោកម៉ូសេចេញសម្រាប់ការធ្វើដំណើរ បន្ទាប់មកទ្រង់បានយាងចុះមកលើភ្នំស៊ីណាយ ដែលជាបង្គោលភ្លើងដដែលនោះ ហើយបានបង្ហាញថាអ្វីដែលលោកម៉ូសេបាននិយាយគឺជាការពិត។

39 ឥឡូវនេះ ព្រះនឹងធ្វើវា។ គាត់តែងតែធ្វើដូច្នេះ។ ដូច្នេះពន្លឺនេះនៅ*ទីនេះ* ពិតណាស់ យើងភ្ជាប់វាជាមួយព្រះ ពីព្រោះវាមានធម្មជាតិដូចគ្នានិងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់នៅទីនេះនៅលើផែនដី។

40 បន្ទាប់មកដោយនិយាយថា "មនុស្សម្នាក់នេះនៅទីនេះ ខ្ញុំឃើញថាអ្នកត្រូវបានស្រមោលស្លាប់ ជាស្រមោលងងឹត។" តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែលបានឮនិយាយ! មែនហើយ ថ្មីៗនេះនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំមួយ មាននរណាម្នាក់ចង់ដឹងចង់

ឃើញ ចង់មើលថាតើពួកគេអាចទទួលបានរូបភាពនៃរឿងនោះ នៅពេលដែលវាត្រូវបានគេនិយាយ។ ដូច្នេះពួកគេ...មានស្ត្រីម្នាក់អង្គុយជិត ហើយបុរសនេះមានកាមេរ៉ា។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ស្ត្រីដែលអង្គុយនៅទីនេះ គឺលោកស្រី *ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*" អ្វីក៏ដោយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "នាងត្រូវបានស្រមោលស្លាប់ ប៉ុន្តែនាងមានជំងឺមហារីក។" ហើយភ្លាមៗនោះគាត់បានថតរូប ព្រោះវាជិតដល់ហើយ។ ហើយនៅទីនោះ ឃើញទេ មានក្រណាត់ មហារីកខ្មៅនៃការស្លាប់ព្យួរលើស្ត្រី។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលម្តងទៀត...

41 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលពួកគេដាក់ក្នុងសៀវភៅ ពួកគេបានកាត់វាចោល ដូច្នេះពួកគេគ្រាន់តែដាក់នៅទីនេះរហូតដល់ពួកគេធ្វើការបោះពុម្ពសៀវភៅមួយទៀត។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកនឹងឃើញស្លឹកធ្លាក់នៅទីនោះ។ ខ្ញុំគិតថា*សំឡេងនៃការព្យាបាល*គឺជាអ្នកដែលបោះពុម្ពសៀវភៅ។

42 ហើយឥឡូវនេះវាពិតជាឥតគិតថ្លៃ។ ហើយអ្នកឧបត្ថម្ភត្រឡប់មកវិញនៅទីនេះនៅខាងក្រោយសៀវភៅ ដែលដាក់ប្រាក់មួយពាន់ប្រាំរយដុល្លារនៅក្នុងវាដើម្បីចេញជាសាធារណៈ សូមសាធារណជនអានវា។ ដូច្នេះវាឥតគិតថ្លៃ ហើយវាជាសៀវភៅតូចល្អ។ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាមានខ្លឹមសារអ្វីទេ ខ្ញុំមិនដែលអានវាទេ ព្រះបិតាជ្រាប។

43 ប៉ុន្តែសូមមើល វាគឺ សម្រាប់ខ្ញុំ វាជាសេចក្តីពិតទាំងស្រុង។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងស្វែងរក គឺសេចក្តីពិត។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកនឹងស្គាល់សេចក្តីពិត សេចក្តីពិតនឹងរំដោះអ្នកឱ្យមានសេរីភាព។" ហើយទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិតនោះ។ ទ្រង់គឺជាព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ គឺជាសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូល ពីព្រោះទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានបង្កើតជាសាច់ឈាម។ "កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺនៅជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានកើតមកជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។" បន្ទាប់មក ដែលធ្វើឱ្យទ្រង់ក្លាយជាការពិត ពីព្រោះព្រះបន្ទូលគឺជាសេចក្តីពិត ហើយទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។

44 ឥឡូវនេះនៅពេលដែលយើងឃើញទ្រង់យាង ត្រឡប់មកវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ចលនាដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ ធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ប្រជាជាតិនានានៃពិភពលោក ប្រមូលផ្តុំមនុស្សសម្រាប់កូនក្រមុំ នោះគឺជាសេចក្តីពិត។

45 ឆ្នាំមុន ពួកគេបាននិយាយថា "មិនមានរឿងដូចជានិយាយភាសាដទៃទេ។ វាមិនសមហេតុសមផលទេ។" ព្រះបានសន្យាវា ហើយទ្រង់បានបង្ហាញថាវាជាការពិត។ ហ្នឹងហើយ។

46 មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា ព្រឹកនេះ ខ្ញុំជឿថាវាជាប្អូនស្រីដ៏ថ្លៃថ្នូរបស់យើងនៅទីនោះ ដែលទាក់ទងជាមួយកុមារច្រើនអំពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ពួកគេ នាងបាននិយាយថា "អ្នកអាចឮនរណាម្នាក់និយាយភាសាដទៃ។ ប៉ុន្តែដើម្បីស្តាប់នរណាម្នាក់ច្រៀងភាសាដទៃ ឃើញទេ វាជារឿងដ៏ស្រស់ស្អាត។"

47 ខ្ញុំចាំពីបទពិសោធន៍ដំបូងរបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំនៅឆាងឌុបោសថ រេឌីហ្គឺ នៅហ្វតវេន ឥណ្ឌាអាណា។ ហើយខ្ញុំកំពុងនិយាយ មានកម្មវិធីព្យាបាល បន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់—របស់បងប្រុស បេ រេដឌីហ្គឺ។ ហើយបងប្រុសប៊ូសស្វតបាននៅទីនោះ គឺប៉ុល រ៉ាឌើ។ ហើយអ្នកជាច្រើនដូចជាខ្ញុំ អ្នកនៅចាំប៉ុល រ៉ាឌឺ ហើយគាត់ជាបាទីស្ទ ហើយយើងជា ដូច្នេះយើងជាមិត្តដ៏អស្ចារ្យ។ ដូច្នេះហើយពេលកំពុងអធិប្បាយនៅទីនោះ នឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ វាជារឿងចម្លែកសម្រាប់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែស្ត្រីម្នាក់បាននាំក្មេងប្រុសតូចម្នាក់ចុះមក ដែលពិការ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានឆ្លងកាត់វេទិកា និមិត្តរបស់ព្រះអម្ចាស់បានលេចមក ហើយប្រាប់គាត់អំពីអ្វីដែលជាបញ្ហាជាមួយក្មេងតូចនោះ។ ហើយខ្ញុំបានសុំឱ្យក្មេងស្រីនោះ—ប្រគល់ក្មេងប្រុសតូចឱ្យខ្ញុំ។

48 ឥឡូវនេះគ្រាន់តែសម្រាប់ទីបន្ទាល់របស់បងស្រី ដែលអ្នកអាចនឹងឃើញនូវអំណរនិងអ្វីដែលជាបាតុភូតពិត—នៃព្រះគុណនៃព្រះ អ្វីដែលវាអាចធ្វើបាននៅពេលដែលវាត្រូវបានធ្វើការយោងទៅតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ឃើញទេ ការសន្យារបស់ព្រះសម្រាប់ម៉ោង។

49 ឥឡូវនេះ ការសន្យារបស់ព្រះចំពោះណូអេនឹងមិនដំណើរការសម្រាប់យើងនៅថ្ងៃនេះទេ។ ការសន្យារបស់ព្រះ—ចំពោះម៉ូសេ យើងមិនអាចមានសាររបស់លោកម៉ូសេបានទេ។ ម៉ូសេមិនអាចមានសាររបស់ណូអេបានទេ។ យើងទទួលបានសារនៃសម័យកាល។ យើងមិនអាចមានសាររបស់លូធើទេ។ យើងមិនអាចមានសាររបស់វេសលីទេ។ នេះជាពេលមួយទៀត។ ព្រះបានបែងចែកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់តាមសម័យកាលនីមួយៗ។ ហើយនៅពេលដែលយុគសម័យនោះមកដល់ ទ្រង់បានបញ្ជូននរណាម្នាក់ទៅទីនោះដើម្បីបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលនោះ

ដើម្បីបញ្ជាក់ថានោះជាការពិត។ ហើយឥឡូវនេះយើងឃើញនៅក្នុងគ្នានៅពេលនោះ ដូចជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅពេលដែលទ្រង់នៅលើផែនដី ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកសង់ផ្ទះរបស់ហោរា ហើយបុព្វបុរសរបស់អ្នកបានដាក់វានៅទីនោះ។"

50 ឥឡូវនេះ ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំគឺជាកាតូលិក ដូចដែលអ្នកបានដឹងហើយថាជាជនជាតិអៀរឡង់។ ឥឡូវនេះយើង...ឥឡូវនេះពួកគេ—ពួកគេនិយាយអំពីលោកជាតទ្រីក ពួកកាតូលិកទាមទារគាត់។ មែនហើយ គាត់គ្រាន់តែជាកាតូលិកច្រើនដូចខ្ញុំដែរ។ ពួកគេនិយាយអំពីចូននៃធ្នូ។ ពួកគេបានដុតក្មេងស្រីនោះទៅនឹងបង្គោល សម្រាប់អាបធ្មប់ យើងទាំងអស់គ្នាដឹងហើយ ព្រោះនាងជាវិញ្ញាណហើយបានឃើញនិមិត្ត។ ពិតណាស់ ពីរបីរយឆ្នាំក្រោយមក ពួកគេបានជីកសាកសពបូជាចារ្យ ហើយធ្វើបាប ហើយបោះវាទៅក្នុងទន្លេ។ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាអ្វីដែលវាត្រូវការ ឃើញទេ។

51 ពួកគេតែងតែខកខានវា។ មនុស្សកំពុងសរសើរតម្កើងព្រះជារៀងរហូតចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ ទន្ទឹងរង់ចាំអ្វីដែលទ្រង់នឹងក្លាយជា ហើយមិនអើពើនឹងអ្វីដែលទ្រង់កំពុងធ្វើ។ នោះគ្រាន់តែជាធម្មជាតិរបស់មនុស្សប៉ុណ្ណោះ។ ហើយគាត់មិនបានផ្លាស់ប្តូរនិស្ស័យរបស់គាត់ទេ ជាមនុស្សនៃផែនដី។

52 ដូច្នេះយើងឃើញថាសាររបស់យើងគឺនៅថ្ងៃនេះ សារដែលយើងមាន "ចេញពីបាប៊ីឡូន ហើយមានសេរីភាព ហើយ—ហើយបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ហើយចង្កៀងរបស់អ្នកបានតុបតែងហើយភ្លឺច្បាស់ ហើយមើលទៅ ការប្រោសលោះរបស់យើងជិតមកដល់ហើយ" របស់ទាំងនេះគឺចម្លែកសម្រាប់មនុស្សជាច្រើនដែលដកដង្ហើមហើយហៅព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់របស់យើង។

53 ប៉ុន្តែនៅក្នុងពាក់កណ្តាលនៃការទាំងអស់នោះ យើងមិនមានអ្វីប្រឆាំងនឹងមនុស្សទាំងនោះ ប្រជាជននិកាយទាំងនោះទេ។ ពួកគេមិនអីទេ ពួកគេមិនអីទេ។ ពួកគេជារបស់យើង—ពួកគេជាសហការីរបស់យើងនៅក្នុងដំណឹងល្អ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "គ្មានអ្នកណាអាចមករកខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះវរបិតាខ្ញុំទាញគាត់មក។ ហើយ—ហើយអស់អ្នកដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំ ពួកគេនឹងមក។"

54 ដូច្នេះ យើងទទួលខុសត្រូវតែចំពោះការសាបព្រួសគ្រាប់ពូជប៉ុណ្ណោះ។ ខ្លះ

ដួលនៅតាមផ្លូវ ខ្លះធ្លាក់លើដី ខ្លះធ្លាក់មកហើយឱ្យផលមួយរយដង។ ដូច្នេះ យើងគ្រាន់តែជាអ្នកសាបព្រួសគ្រាប់ពូជប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះគឺជាអ្នកដែលដឹកនាំវានៅពេលដែលវាធ្លាក់ចុះ។ ហើយឥឡូវនេះយើងអធិស្ឋានថា ប្រហែលជាព្រឹកនេះ នឹងមានគ្រាប់ពូជធ្លាក់ចុះនៅកន្លែងណាមួយ ដែលអាចលើកទឹកចិត្តនរណាម្នាក់។ ហើយដូចជា—ជា—បុរសម្នាក់...

55 ដើម្បីបញ្ចប់ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំអំពីស្ត្រីតូចដែលខ្ញុំនឹងនិយាយ។ ស្ត្រីម្នាក់នេះបាននាំទារកតូចនេះ ក្មេងប្រុសតូចម្នាក់ ខ្ញុំគិតថាអាយុប្រហែលដប់ ដប់ពីរឆ្នាំ ហើយប្រហែលជាមិនចាស់ទេ ព្រោះស្ត្រីម្នាក់នេះកំពុងបីគាត់។ ហើយនាងបានប្រគល់គាត់។ ហើយបន្ទាប់មក ខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់កុមារមិត្តតូចលោតចេញពីដៃខ្ញុំ ហើយរត់ចុះពីលើវេទិកា ប្រហែលបីពាន់ប្រាំរយឬបួនពាន់នាក់។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានធ្វើ រឿងដំបូងដែលពួកគេធ្លាប់ឃើញបានធ្វើ ម្តាយដែលអង្គុយនៅកៅអីខាងមុខ គ្រាន់តែដួលសន្លប់។ ហើយក្មេងស្រីអាមីសតូចម្នាក់...

56 តើអ្នកស្គាល់អាមីសទេ? ខ្ញុំមិនដឹងថាតើអ្នកមានពួកគេនៅទីនេះទេ សក់វែងពួកគេជាមនុស្សល្អ ហើយស្អាតនិងគួរឱ្យស្រឡាញ់ណាស់។ អ្នកដឹងទេ នៅក្នុងពួកមេនណូនីស ឬអាមីស ជាដើម យើងមិនមានកំណត់ត្រាមួយអំពីអនីតិជនទេ។ ហៅពួកគេគួរឱ្យអស់សំណើចប្រសិនបើអ្នកចង់ ប៉ុន្តែយើង—យើងមានអ្វីដែលខ្វះខាតនៅក្នុងផ្ទះដែលយើងមាន។ ពួកគេមិនមានកំណត់ត្រាមួយនៅក្នុងតុលាការទេ អំពី—អាកប្បកិរិយាមិនសមរម្យរបស់អនីតិជនមកក្នុងចំណោមពួកគេ។ ពួកគេចិញ្ចឹមកូនរបស់ពួកគេតាមរបៀបមួយ ហើយនោះជាវិធីដែលពួកគេទៅ។

57 ហើយស្ត្រីវ័យក្មេងម្នាក់នេះ គឺជាអ្នកលេងព្យ៉ាណូដ៏ល្បីម្នាក់ ជាស្ត្រីវ័យក្មេងដ៏ស្រស់ស្អាត ហើយសក់ពណ៌ទង់ដែងវែងបានរៀបចំនៅខាងក្រោយ។ ហើយនៅពេលដែលនាងមើលទៅ...ឥឡូវនេះ នាងគឺជាពួកអាមីស នាងមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីពេនទីកុស្ត ហើយខ្ញុំក៏មិនដឹងដែរ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលនាងមើលទៅលើវេទិកា ហើយបានឃើញកូនប្រុសតូចនោះកំពុងដើរឆ្លងកាត់ទីនោះ នាងក៏លើកដៃឡើងលើអាកាស។

58 ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាមានការនិយមជ្រុល ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមិនងាយនឹងកើត។ ខ្ញុំ

—ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកកុហកទេ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមែនទេ បើខ្ញុំខុស ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនខុសដោយចេតនាទេ ខ្ញុំខុសដោយមិនដឹងខ្លួន។

59 ប៉ុន្តែក្មេងស្រីនោះបានបោះដៃរបស់នាងនៅលើអាកាស ហើយសក់នោះបានធ្លាក់ចុះនៅលើស្មារបស់នាង ហើយនាងចាប់ផ្តើមច្រៀងជាភាសាដែលមិនស្គាល់។ ហើយនាងកំពុងលេងទំនុកតម្កើងថា "គ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យឥឡូវនេះគឺនៅជិតហើយ ការអាណិតអាសូរព្រះយេស៊ូវ។" ហើយនៅពេលដែលនាងលោតឡើងពីទីនោះ...ខ្ញុំដឹងថាវាស្តាប់ទៅចម្លែកណាស់ឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែក្មេងស្រីនេះមិនដែលដឹងអ្វីសោះអំពីការនិយាយភាសាដទៃ ប៉ុន្តែនាងច្រៀងជាភាសាដែលមិនស្គាល់ "គ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យឥឡូវជិតមកដល់ហើយ ដែលជាការអាណិតអាសូរពីព្រះយេស៊ូវ។" ហើយព្យាណូនោះបន្តលេង "គ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យឥឡូវជិតមកដល់ហើយ ដែលជាការអាណិតអាសូរព្រះយេស៊ូវ។" មែនហើយ ពួកគេបានគប់អាសនៈ ហើយចុះតាមយ៉ូរចូលទៅក្នុងឥដ្ឋ មនុស្សស្រែក! ក្មេងស្រីនោះឈរនៅទីនោះ ដោយទឹកមុខ*ដូចនោះ* និយាយភាសាដទៃ និង ព្យាណូ គ្រាប់ចុចភ្លុកនៅតែធ្វើចលនា:

គ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យឥឡូវនេះនៅជិតមកដល់ហើយ
ការអាណិតអាសូរព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់មានបន្ទូលពីដួងចិត្តដែលធ្លាក់ចុះដើម្បីលើកទឹកចិត្ត
គ្មាននាមផ្សេងទៀតក្រៅពីព្រះយេស៊ូវ។

60 អូ! វាជា..."ភ្នែកមិនបានឃើញ ហើយត្រចៀកមិនបានឮ អ្វីដែលនៅក្នុងឃ្លាំងសម្រាប់យើង។" តើអ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំគិតទេ? ហេតុអ្វី—ហេតុអ្វីបានជាយើងទទួលយកអ្នកជំនួសឬគ្រាន់តែជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យមានជំនឿ នៅពេលដែលស្ថានសួគ៌ពោរពេញដោយអំណាចពិតរបស់ព្រះ ដែលអាចរំដោះព្រលឹង ដែលអាចធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់យើង? ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ឥឡូវនេះ មានរឿងជាច្រើន។

61 ខ្ញុំមិនដែលប្រាប់អ្នកពីកន្លែងដែលត្រូវយកសៀវភៅនេះ ឃើញទេ។ ប្រអប់ប្រៃសណីយ៍លេខ ៣២៥ នៅជេហ្វឺសាន់វីល។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនឹងសរសេរហេតុអ្វី ពួកគេនឹងផ្ញើវាទៅអ្នក។ ឬ ទស្សនាការប្រជុំណាមួយ ពួកគេនឹងផ្តល់ឱ្យវាទៅឆ្ងាយ។

62 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានអំណរគុណខ្លាំងណាស់សម្រាប់ពេលវេលាដ៏ល្អនៃការ

ប្រកបនេះ។ ហើយនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំបានគិតអំពីរឿងតូចមួយដែលខ្ញុំធ្លាប់ប្រាប់នៅឯអ្នកជំនួញគ្រីស្ទាន អំពីសាខេ។ មនុស្សជាច្រើនបានឮខ្ញុំប្រាប់ អំពីរបៀបដែលមិត្តតូចនេះមិនជឿលើការយល់ដឹងនេះ និង អំពីព្រះអម្ចាស់។ ពិតណាស់ ខ្ញុំគិតថាដូចដែលយើងមាននៅគ្រប់សម័យកាល អ្នកឃើញពិតប្រាកដ បន្ទាប់មកអ្នកឃើញការក្លែងបន្លំ។ ហើយយើងគ្រាន់តែត្រូវដាក់ជាមួយវា។ ប៉ុន្តែល្អ អ្នកគិតរឹងមាំនិងមនុស្សបទគម្ពីរយល់ ឃើញទេ។ ដែល យើង និងមិនថា...

63 នៅពេលដែលលោកស្រី អេមី សេមផ្លេ ម៉ាកផើសុន នៅពេលដែលនាងនៅលើផែនដីនេះ ក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់នាង ពួកគេនិយាយថាស្អាតនៅក្បែរស្ត្រីអធិប្បាយពាក់ស្លាបទាំងនោះ ដូចជា អ្នកដឹងទេ ឬស្លៀកពាក់បែបនោះ ហើយខ្ចប់ព្រះគម្ពីរ។

64 គ្រាន់តែក្រឡេកមើលប៊ីលីប្រ្កាហាំគឺនៅក្នុងទឹកដីសព្វថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ ប៊ីលីប្រ្កាហាំមិនអាចជំនួសកន្លែងរបស់អ្នកបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចយកកន្លែងរបស់ប៊ីលីបានទេ គាត់មិនអាចយករបស់ខ្ញុំបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចយករបស់អ្នកបានទេ ហើយអ្នកមិនអាចយករបស់ខ្ញុំបានទេ។ អ្នកគឺជាបុគ្គលម្នាក់នៅក្នុងព្រះ។ ព្រះបានបង្កើតអ្នកតាមរបៀបដែលអ្នកមាន សម្រាប់គោលបំណងមួយចំនួន។ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែស្វែងរកកន្លែងរបស់យើង ហើយបន្ទាប់មកស្នាក់នៅទីនោះ។ ប្រសិនបើយើងព្យាយាមធ្វើអ្វីផ្សេង នោះ ឃើញទេ យើង—យើងនៅក្នុងទឹកដីរបស់អ្នកផ្សេង ដែលយើងគ្រាន់តែប្រមូលរូបភាពនៃព្រះ។

65 យើងយកដូចជាប៊ីលីប្រ្កាហាំនៅក្នុងពិភពនិកាយសព្វថ្ងៃនេះ ដូចជាគាត់ បើយើងហៅវាប្រហែលជាអ្នកលេងបាល់ទាត់ គាត់បានទទួលបាល់។

66 ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកព្យាយាមយកបាល់ចេញពីបុរសរបស់អ្នក អ្នកគ្រាន់តែធ្វើឱ្យក្រុមរបស់អ្នករញ៉េរញ៉ៃ។ ការពារបុរសរបស់អ្នក ឃើញទេ។ រក្សាវា យាមពួកគេដែលនៅសល់ដើម្បីឱ្យគាត់អាចរត់បាន។ ហើយយើងនឹងមានការប៉ះចុះបន្ទាប់ពីមួយរយៈ ហើយព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមក ហើយបន្ទាប់មកវានឹងចប់។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក។

67 ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងនិយាយអំពីបុរសម្នាក់នេះ សាខេ។ ហើយខ្ញុំបានដាក់គាត់នៅលើដើមឈើនេះ អ្នកដឹងទេ ដោយមានស្លឹកទាំងអស់ទាញនៅជុំវិញគាត់។ ហើយពេលគាត់ចុះពីដើមឈើ គាត់ក៏ទៅផ្ទះជាមួយព្រះយេស៊ូវ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "គាត់បានក្លាយជាក្រុមធុរៈកិច្ចដំណឹងល្អពេញលេញ។" ដូច្នេះបើមានសាខេ

នៅទីនេះ ព្រឹកនេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកទទួលយកដំបូន្មានល្អនោះ ហើយក្លាយជាសមាជិកនៃក្រុមធុរៈកិច្ចដំណឹងល្អពេញលេញ។

អ្នកនិយាយថា "ដំណឹងល្អពេញលេញ?" បាទ មែនហើយ។

68 នោះជារឿងតែមួយគត់ដែលព្រះយេស៊ូវបានអធិប្បាយនៅក្នុង ដំណឹងល្អពេញលេញ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ មិនត្រឹមត្រូវ? ប្រាកដណាស់ ដ្បិតទ្រង់ជាដំណឹងល្អពេញលេញ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់មិនអាចបដិសេធអង្គទ្រង់បានទេ។

69 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះខ្ញុំមានបទគម្ពីរមួយចំនួនដែលបានសរសេរនៅទីនេះ ពីអត្ថបទតិចតួចធម្មតា វានឹងមិនយកខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែពីរបីនាទីប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងរងទុក្ខជាមួយខ្ញុំ។ ហើយមុនពេលយើងធ្វើបែបនេះ...ឥឡូវនេះ នៅក្នុងការប្រកបតូចរបស់យើងនៃការជួបជុំគ្នា ហើយនិយាយអំពីដៃរបស់ខ្លាឃ្មុំ នៅក្នុងធុង ជាដើម ឥឡូវនេះ ចូរយើងដុសខាត់អ្វីៗទាំងអស់ឥឡូវនេះ ហើយគ្រាន់តែគិតថាយើងកំពុងស្គាល់គ្នា។ ហើយ ហើយឥឡូវនេះយើងចង់ចូលទៅក្នុងផ្នែកដ៏ជ្រៅនៃព្រះបន្ទូល។

70 ចូរយើងឱនក្បាលរបស់យើងឥឡូវនេះ នៅពេលយើងចូលទៅជិតវា។ ពីព្រោះយើងគ្មានសិទ្ធិចូលទៅជិតព្រះបន្ទូល ដោយមិននិយាយទៅកាន់អ្នកនិពន្ធជាមុនទេ។

71 ដោយក្បាលរបស់យើងឱនចុះ ភ្នែករបស់យើងបានបិទ ហើយខ្ញុំជឿថាចិត្តរបស់យើងត្រូវបានឱនចុះដូចក្បាលរបស់យើងដែរ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ ខណៈពេលដែលខ្ញុំងើបភ្នែកនិងមើលទស្សនិកជន ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះនឹងនិយាយថា លើកដៃឡើង "បងប្រុស អ្នកបម្រើព្រះ ចងចាំខ្ញុំនៅក្នុងការអធិស្ឋានផង។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវការជំនួយនៅថ្ងៃនេះ"? ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ឥឡូវនេះទ្រង់ឃើញដៃរបស់អ្នក។ ទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលនៅក្រោមដៃរបស់អ្នក នៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ សូមទ្រង់ប្រទានវាជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។

72 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ដូចដែលយើងមានអំណរគុណចំពោះអគារនេះដែលយើង ជាកូនដ៏រាបទាបរបស់ទ្រង់ អាចប្រមូលផ្តុំខ្លួនយើងរួមគ្នានៅទីនេះ ហើយគ្រាន់តែនិយាយនិងប្រកបគ្នា គ្រាន់តែធ្វើជាខ្លួនយើង ដូចដែលយើងថ្វាយខ្លួនយើងចំពោះព្រះគ្រីស្ទ ហើយចង់ក្លាយជាដូចទ្រង់។ យើងកំពុងបម្រើបងប្អូនដែល

អង្គុយជិត ព្រះអម្ចាស់អើយ បុរសដែលមានសមត្ថភាពច្រើនជាងឈរនៅទីនេះ ដើម្បីចែកចាយព្រះបន្ទូលនេះ។ ជាងទូលបង្គំ ជាអ្នកបំរើដ៏មិនសាកសមរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែវាបានចាញ់ផលរបស់ទូលបង្គំ។ ហើយ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋាននៅថ្ងៃនេះថា ប្រសិនបើទូលបង្គំអាចនិយាយអ្វីមួយដែលមិនមែនតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ មុនពេលដែលទូលបង្គំនិយាយវា ទ្រង់នឹងបិទមាត់ទូលបង្គំ ដូចជាទ្រង់បានធ្វើមាត់តោ នៅថ្ងៃមួយ ដូច្នេះពួកគេនឹងមិនរំខានដានីយ៉ែលទេ។

73 ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំទូលសូមទ្រង់ឥឡូវនេះ ឲ្យចងចាំគ្រប់គ្នា គ្រប់កិច្ចការទាំងអស់។ ហើយការប្រជុំនេះដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងទីក្រុងនេះ ព្រះអម្ចាស់ ចុះទៅសភានៃព្រះ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ថាទ្រង់នឹងបញ្ជូនការប្រជុំនៅក្នុងនោះ ដែលទីក្រុងទាំងមូលនឹងត្រូវបានជំរុញដោយព្រះចេស្តានៃព្រះ ថារនាំងទាំងអស់នេះនិងក្មេងវង្វេងនៅតាមផ្លូវនឹងត្រូវនាំទៅបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ ហើយបានពេញដោយសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់ និងដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ ផ្តល់វា ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌។

74 ហើយយើងអធិស្ឋាននៅថ្ងៃនេះថា បើមានបុរសឬស្ត្រី ក្មេងប្រុសឬក្មេងស្រីដែលត្រូវបាននាំមកក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះនៅព្រឹកនេះ នៅក្រោមជំរកពីព្រិល ថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យនឹងមកក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេតាមរបៀបអាថ៌កំបាំង។ ប្រហែលជាអ្នកខ្លះដែលវង្វេងចេញ ដែលធ្លាប់បានកម្សាន្តដល់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះបានទៅឆ្ងាយ នាំពួកគេមកវិញ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅព្រឹកនេះ។

75 ហើយយើងអធិស្ឋានសម្រាប់ជំពូកនេះ សម្រាប់បងប្រុស អៀល និងសម្រាប់ភរិយារបស់គាត់ និងអ្នកផ្សេងទៀត។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។

76 ឥឡូវនេះសូមបំបែកនំប៉័ងជីវិតដល់យើង ដូចដែលយើងបើកទំព័រនៃព្រះបន្ទូល ពីព្រោះយើងដឹងថាព្រះគម្ពីរគ្មានការបកស្រាយឯកជនទេ។ ប៉ុន្តែព្រះមិនត្រូវការយើងបកស្រាយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទេ ទ្រង់ជាអ្នកបកប្រែផ្ទាល់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថានៅថ្ងៃមួយ "ចូរឱ្យមានពន្លឺ" ហើយមានពន្លឺ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌មានគភ៌" ហើយនាងមានគភ៌។ "ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ខ្ញុំនឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំទៅលើមនុស្សទាំងអស់" មិនថាលោកិយនិយាយអ្វីទេ ទ្រង់បានធ្វើវា។ គាត់មិនត្រូវការអ្នកបកប្រែទេ។

ទ្រង់បកស្រាយព្រះបន្ទូលផ្ទាល់របស់ទ្រង់ ដោយធ្វើឲ្យវារស់នៅ ហើយបង្ហាញថា វាដូច្នេះ។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមចូលមកក្នុងដួងចិត្តរបស់យើង ហើយ បកស្រាយមកយើង ថ្ងៃនេះ អ្វីដែលយើងត្រូវការ។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

77 ឥឡូវនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ប្រសិនបើអ្នកនឹងបើក។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំមិនដែល មានសារដែលខ្ញុំបានព្យាយាមដើម្បីនិយាយទេ ដែលខ្ញុំមិនដែលអានព្រះបន្ទូល ជាលើកដំបូង។ ដោយសារតែពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងបរាជ័យ ខ្ញុំជាមនុស្ស។ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មិនអាចបរាជ័យបានទេ ទ្រង់គឺជាព្រះ។ ដូច្នេះសូមងាកមក មើលអត្ថបទបន្តិច ហើយយើងនឹងចេញទៅក្រៅក្នុងរយៈពេលប្រហែលសាមសិប សែសិបនាទី បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។

78 នៅលើវិវរណៈឥឡូវនេះ យើងចង់ត្រលប់ទៅជំពូកទី៣នៃវិវរណៈ ចាប់ផ្តើម ជាមួយខទី១៤។ ហើយយើងចង់អានតែផ្នែកប៉ុណ្ណោះ វាជាសារទៅកាន់ សម័យកាលក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ។ ហើយខ្ញុំជឿ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាមនុស្ស ភាគច្រើនដែលពេញដោយវិញ្ញាណ និងអ្នកអានព្រះគម្ពីរជឿ អាចនិយាយ បានថា*អាម៉ែន* ដែលយើងស្ថិតនៅក្នុងគ្រាពួកជំនុំឡៅឌីសេ ពីព្រោះនោះជាស ម័យកាលចុងក្រោយ។ ស្តាប់សារនៃស្ថានភាពនៃក្រុមជំនុំនៅពេលនេះ។

ចូរសរសេរផ្ញើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ...ដែលនៅក្រុងឡៅឌីសេថា ព្រះដ៏ ជា អាម៉ែន ជាស្មរបន្ទាល់ស្មោះត្រង់ ហើយពិតប្រាកដ ជាដើមការដែល ព្រះទ្រង់បង្កើតមក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា

អញស្គាល់ការដែលឯងធ្វើ...ហើយថា ឯងមិនត្រជាក់ ក៏មិនក្តៅផង: អញចូលចិត្តឲ្យឯងបាន ទោះត្រជាក់ឬក្តៅក្តី។

ដូច្នេះ ដោយព្រោះឯងគ្រាន់តែស្ទើរៗ ប៉ុណ្ណោះ គឺមិនមែនត្រជាក់ ក៏ មិនក្តៅផង នោះអញនឹងខ្ជាក់ឯងចេញពីមាត់អញទៅ។

ដោយព្រោះឯងអួតថា ឯងជាអ្នកមាន បានកាន់តែស្តុកស្តម្ភ ឡើងហើយ ក៏មិនត្រូវការនឹងអ្វីសោះ តែឯងមិនដឹងថា ឯង វេទនា....លំបាក...ទ័លក្រ...ខ្វាក់ភ្នែក ហើយអាក្រាតវិញនោះទេ:

បានជាអញទូន្មានឲ្យឯងទិញមាសដែលសំរង...ក្នុងភ្លើងពីអញ

ដើម្បីឲ្យបានធ្វើជាអ្នកមានពិតមែន ហើយទិញសំលៀកបំពាក់ស ឲ្យបានស្លៀកពាក់ កុំឲ្យគេឃើញកេរ្តិ៍ខ្មាស ដែលឯងនៅអាក្រាតនោះ ឡើយ ព្រមទាំងថ្នាំលាបភ្នែកផង ឲ្យឯងបានមើលឃើញវិញ។

អញបន្ទោស ហើយផ្ចាញ់ផ្ចាល ដល់អស់អ្នកណាដែលអញ ស្រឡាញ់: ដូច្នេះ ចូរមានចិត្តឧស្សាហ៍ ហើយប្រែចិត្តចុះ។

មើល អញឈរនៅមាត់ទ្វារ ទាំងគោះ: បើអ្នកណាឮសំឡេងអញ ហើយបើកទ្វារឲ្យ នោះអញនឹងចូលទៅឯអ្នកនោះ អញនឹងបរិភោគ ជាមួយនឹងអ្នកនោះ ហើយអ្នកនោះជាមួយនឹងអញដែរ។

ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ នោះអញនឹងឲ្យអង្គុយលើបល្ល័ង្កជាមួយនឹង អញ ដូចជាអញបានឈ្នះ ហើយបានអង្គុយជាមួយនឹងព្រះវរបិតាលើ បល្ល័ង្កទ្រង់ដែរ។

អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឲ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែល ព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ។

79 ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់ការអានព្រះបន្ទូលនេះ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់យក មួយភ្លែត អត្ថបទតូចមួយ ហៅថា *ទ្វារក្នុងទ្វារ។ ទ្វារក្នុងទ្វារ។* ឥឡូវនេះនេះ គឺជា...*ទ្វារក្នុងទ្វារ* គឺជាបីពាក្យ។ *ទ្វារក្នុងទ្វារ*។

80 អ្នកអាចនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា "បងប្រុស ប្រហែលជាមានមនុស្សមួយរយ នាក់នៅទីនេះ។ នៅទីនោះ តើអ្នកមិនគិតថានោះជាអត្ថបទខ្លីមួយទេ នៅពេល ដែលអ្នកមានព្រលឹងមួយរយនៅចំពោះមុខអ្នក?"

81 មែនហើយ នោះប្រហែលជាការពិត—អត្ថបទគឺខ្លី។ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាទំហំនៃ អត្ថបទនោះទេ—ដែលរាប់ វាជាអ្វីដែលវាគឺជា។ វាជា—វាជាអ្វីដែលអត្ថបទនិយាយ ដែលគួររាប់។

82 ដូចជា ខ្ញុំជឿថាវានៅល្វីសវីល រដ្ឋកេនតាគី កាលពីមួយរយៈមុន—ក្មេងប្រុស តូចម្នាក់បានឡើងលើដំបូល លេងវក់ជាមួយឡានចាស់ៗខ្លះនៅក្នុងហ្គារ៉ាត ហើយគាត់រត់ទៅបោះត្រាម៉ូតចាស់ខ្លះ។ មែនហើយ រឿងដំបូងនៅក្នុងគំនិតរបស់ គាត់ គាត់អាចមានការរ៉ែមសម្រាប់រឿងនោះ។ មានអ្នកប្រមូលម្នាក់នៅតាមផ្លូវ

ដូច្នេះគាត់បានចុះតាមផ្លូវ ដោយពិបាកតាមដែលគាត់អាចធ្វើបាន។ ហើយនិយាយថា "តើអ្នកនឹងឲ្យអ្វីខ្ញុំសម្រាប់ត្រានេះ?"

83 អ្នកប្រមូលបានមើលវា ហើយវាដូចជារសាត់បាត់។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកមួយដុល្លារ។"

84 ខ្ញុំអើយ ស្រួលលក់ណាស់។ គាត់នឹងលក់ឱ្យវាទៅសម្រាប់តែមួយនីកែល ហើយបន្ទាប់មកសប្បាយចិត្តសម្រាប់វា ដើម្បីទទួលបានការ៉ែមមួយ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានលក់ក្នុងតម្លៃមួយដុល្លារ។ អ្នកប្រមូលបានលក់វាក្នុងតម្លៃប្រាំរយដុល្លារ។ ហើយក្រោយមក ខ្ញុំមិនដឹងថាវាទៅណាទេ វាបានចូលទៅក្នុងរាប់រយដុល្លារ។ អ្នកឃើញទេ ក្រដាសតូចនោះមិនមានតម្លៃច្រើនទេ គ្រាន់តែជាបំណែកដែលអ្នកមិនចង់រើសយកចេញពីដីផង។ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាក្រដាសដែលគួររាប់ទេ វាជាអ្វីដែលនៅលើក្រដាសដែលគួររាប់។

85 ហើយនោះជារបៀបដែលជាវាគឺជាមួយនឹងការអានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វាមិនមែនគ្រាន់តែជាក្រដាស តម្លៃនៃក្រដាស ឬទំហំនៃក្រដាសនោះទេ វាជាអ្វីដែលបានសរសេរនៅលើក្រដាសនោះ។ ហើយពាក្យមួយគឺគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសង្គ្រោះពិភពលោក ប្រសិនបើវាត្រូវបានទទួលតាមវិធីនោះ។

86 មួយរយៈមុននេះមាន...ខ្ញុំបានអានរឿងមួយនៃសម័យនៃពួកអភិជនរបស់យើង...ប្រធានាធិបតីដ៏អស្ចារ្យបំផុតម្នាក់ដែលខ្ញុំគិតថាប្រជាជាតិមិនធ្លាប់មានគឺ—គឺលីនខុន។ មិនមែនដោយសារតែគាត់មកពីរដ្ឋកេនតាគីទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែគាត់ជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ គាត់ត្រូវបានដកហូតការអប់រំ ប៉ុន្តែនៅតែ—មានអ្វីមួយនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ គោលបំណងមួយចំនួន។

87 ខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តបុរសដែលមាននិមិត្ត។ ខ្ញុំចូលចិត្តមនុស្សដែលមានអ្វីដែលពួកគេកំពុងប្រយុទ្ធ គ្រាន់តែមិនគ្រាន់តែនៅជុំវិញ "មែនហើយ អ្វីដែលមកជាមួយនឹងមិនអីទេ។" អូ ក្រោកឡើងហើយមើលវា! ហើយលីនខុនមិនដែលអនុញ្ញាតឱ្យការអប់រំរបស់គាត់ឈរនៅក្នុងផ្លូវនោះទេ គាត់មានអ្វីត្រូវធ្វើ។ ខ្ញុំគិតថាគ្រីស្ទានគ្រប់រូបគួរតែធ្វើបែបនោះ ស្វែងរកគោលបំណងរបស់អ្នកហើយទៅធ្វើវា។

88 សមាជិកគ្រប់រូបនៃជំពូកនេះ មិនមែន "មែនហើយ យើងមានអាហារពេលព្រឹកម្តងក្នុងមួយខែ" នោះមិនមែនទេ "ឬម្តងរៀងរាល់ថ្ងៃសៅរ៍។" មាន

គោលបំណងក្នុងជីវិត អ្វីមួយដែលអ្នកនឹងធ្វើ។ តោះ...ព្រះបានដាក់អ្នកនៅទីនេះ ធ្វើអ្វីមួយអំពីវា សមាជិកនៃក្រុមជំនុំទាំងអស់។ មានការប្រជុំនៅក្នុងទីក្រុង។ ការប្រជុំនោះគឺនៅទីនោះសម្រាប់គោលបំណងមួយ។ ចូរយើងយកអ្វីមួយចេញពីវា។ ចូរធ្វើអ្វីមួយអំពីវា។

89 លោកលីនខុន។ មានបុរសម្នាក់ដែល...មិត្តវ័យក្មេង គាត់—គាត់នៅក្នុងសង្គ្រាម ហើយ—ហើយគាត់គឺជា—គាត់កំសាក តាំងពីដំបូង។ ហើយនៅក្នុងពេលបំពេញកាតព្វកិច្ច គាត់—គាត់—គាត់បានដកខ្លួនចេញពីមុខតំណែងរបស់គាត់ ហើយពួកគេបានរកឃើញអ្វីមួយប្រឆាំងនឹងគាត់ ដែលគាត់នឹងត្រូវគេបាញ់។ ហើយ អូ គាត់...វាគួរឱ្យខ្លាចណាស់។ ហើយមិត្តវ័យក្មេងម្នាក់ស្រឡាញ់គាត់ខ្លាំងណាស់ បានទៅរកលោកលីនខុន ដើម្បីទទួលបានការលើកលែងទោស។ គាត់ជាប្រធានាធិបតីនៅពេលនោះ នៅសហរដ្ឋអាមេរិកនៅទីនេះ ហើយដូច្នេះគាត់បានទៅរកគាត់សម្រាប់ការលើកលែងទោស។

90 គាត់ប្រាប់ទៅគាត់ ពេលគាត់ចេញពីរទេះ និងលោក លីនខុន កម្ពស់ខ្ពស់ មានពុកចង្ការ ភាគខាងត្បូងធម្មតា ស្គមស្គាំង។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "លោក លីនខុន មានក្មេងប្រុសម្នាក់ដែលនឹងស្លាប់ ក្នុងរយៈពេលពីរថ្ងៃទៀត នឹងត្រូវគេបាញ់សម្លាប់ ព្រោះគាត់រត់ក្នុងពេលប្រយុទ្ធ។" ហើយគាត់បាននិយាយថា "លោក លីនខុន ក្មេងប្រុសមិនមែនជាក្មេងប្រុសអាក្រក់ទេ។ ប៉ុន្តែកាំជ្រួចទាំងអស់នោះបានបាញ់ ហើយ—មនុស្សបានស្លាប់ គាត់ក៏ភ័យ។ ហើយគាត់តូចចិត្តជាខ្លាំង គាត់បានលើកដៃឡើង ហើយចាប់ផ្តើមស្រែក។" គាត់រត់ឡើងនិយាយថា "ខ្ញុំបានស្គាល់ក្មេងប្រុសនេះ។" បាននិយាយថា "លោក លីនខុន មានតែឈ្មោះរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសនេះទេដែលអាចទុកគាត់រស់បាន។ តើអ្នកនឹងធ្វើវាទេ?"

91 ពិតណាស់ សុភាពបុរសគ្រីស្ទាននេះបានចុះហត្ថលេខាលើក្រដាសយ៉ាងឆាប់រហ័ស "លើកលែងទោស *ដូរច្នេះ-និង-ដូរច្នេះ*។" ចុះហត្ថលេខាលើឈ្មោះរបស់គាត់ "អ័ប្រាហាំ លីនខុន ប្រធានាធិបតីសហរដ្ឋអាមេរិក។"

92 អ្នកនាំសារត្រឡប់មកវិញយ៉ាងលំបាកតាមដែលគាត់អាចធ្វើបាន។ ហើយគាត់រត់ទៅបន្ទប់គាត់និយាយថា "អ្នកមានសេរីភាពហើយ! អ្នកមានសេរីភាពហើយ! នេះគឺជាលោកលីនខុន—លោក លីនខុនបានចុះហត្ថលេខាហើយ។ អ្នកមានសេរីភាពហើយ!"

93 គាត់បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមកចំអកខ្ញុំ ដោយដឹងថាខ្ញុំនឹងស្លាប់នៅថ្ងៃស្អែក?" គាត់បាននិយាយថា "យកវាចេញពីទីនេះ អ្នកគ្រាន់តែចំអកឱ្យខ្ញុំ។" ហើយគាត់នឹងមិនទទួលវាទេ។ គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់បានវាទេ។" បាននិយាយថា "អ្នកគ្រាន់តែបង្កើត..." បាននិយាយថា "ប្រសិនបើនោះជា—ប្រធានាធិបតី" បាននិយាយថា "វានឹងមាន—អាវធំ ហើយវានឹងមានក្រដាសត្រឹមត្រូវរបស់គាត់។"

គាត់បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែវាជាហត្ថលេខារបស់គាត់!"

94 គាត់បាននិយាយថា "តើខ្ញុំនឹងស្គាល់ហត្ថលេខារបស់គាត់ដោយរបៀបណា?" គាត់បាននិយាយថា "អ្នកគ្រាន់តែចំអកឱ្យខ្ញុំ អ្នកកំពុងព្យាយាមធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ល្អ។" ហើយគាត់ចាប់ផ្តើមស្រែក បែរខ្នង។ ក្មេងប្រុសត្រូវបានគេបាញ់នៅព្រឹកបន្ទាប់។

95 បន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីក្មេងប្រុសនេះបានស្លាប់ ហើយឈ្មោះរបស់ប្រធានាធិបតីនៅលើក្រដាសនេះ ថាគាត់ត្រូវបានលើកលែងទោស បន្ទាប់មកមានអ្វីកើតឡើង? ហើយពួកគេបានសាកល្បងវានៅក្នុងតុលាការសហព័ន្ធ។ ហើយនៅទីនេះគឺជាការសម្រេចចិត្តរបស់តុលាការសហព័ន្ធរបស់យើង ដែលជាចុងក្រោយនៃតុលាការរបស់យើង។ អ្វីដែលពួកគេនិយាយពេលខ្លះ យើងមិនចូលចិត្តការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែគោរពតាមវា ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ឃើញទេព្រោះនោះជាតុលាការកំពូល។ នោះជាចុងក្រោយ។ ឥឡូវនេះ វាបាននិយាយថាការសម្រេចចិត្តនេះ "ការលើកលែងទោសមិនបានលើកលែងទោសឱ្យទេលុះត្រាតែវាត្រូវបានទទួលដោយអ្នកជាប់ទោស។"

96 ហើយនោះជារបៀបដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមាន។ វាជាការលើកលែងទោសប្រសិនបើវាត្រូវបានទទួលថាជាការលើកលែងទោស។ ហើយវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ វាជាអំណាចនៃព្រះ ដល់អ្នកដែលនឹងជឿវា ហើយទទួលយកវា។

97 មិនថាអ្នកកំពុងមើលវា ហើយអ្នកនិយាយ "អូ វាត្រូវបានច្របូកច្របល់មានការបកប្រែមួយលាន ហើយរឿងទាំងអស់នោះ។" វាប្រហែលជាចំពោះនរណាម្នាក់។

98 ប៉ុន្តែចំពោះខ្ញុំ វានៅតែជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅដដែល កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" ទ្រង់មានកាតព្វកិច្ចត្រូវនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលនោះ។

99 ឥឡូវនេះទ្រង់ត្រូវតែជំនុំជំរះក្រុមជំនុំនៅថ្ងៃណាមួយ។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់ជំនុំជំរះវាដោយតាមព្រះវិហារកាតូលិក ដែលពួកគេនិយាយថាទ្រង់នឹងជំនុំជំរះ តើព្រះវិហារកាតូលិកមួយណាដែលទ្រង់នឹងជំនុំជំរះវា? ពួកគេខុសពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ ប្រសិនបើទ្រង់ជំនុំជំរះវាដោយមេតូឌីស្ត នោះអ្នកបាទីស្តបានបាត់ហើយ។ ប្រសិនបើទ្រង់ជំនុំជំរះវាដោយពួកពេនទីកុស្ត នោះអ្នកដែលនៅសល់នឹងបាត់បង់។

100 ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងមិនជំនុំជំរះវាដោយក្រុមជំនុំទេ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ទ្រង់នឹងជំនុំជំរះផែនដីដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះបន្ទូល។" ដូច្នេះអ្នកឃើញថាយើងគ្មានលេសទេ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលទ្រង់ជំនុំជំរះយើង ហើយមិនថាតូចប៉ុណ្ណាទេ អត្ថន័យមួយពាក្យចំពោះរឿងនេះ វិវរណៈ ២២:១៨ បាននិយាយ។

101 ដំបូង ខ្ញុំនឹងចាប់ផ្តើមនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ។ ព្រះបានប្រទានមនុស្សជាតិព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បីពង្រឹងខ្លួនពីសេចក្តីស្លាប់ អំពើបាប និងទុក្ខព្រួយ ឬគ្រោះមហន្តរាយណាមួយ។ ខ្សែសង្វាក់ នៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ "អ្នកមិនត្រូវប៉ះដើមឈើនេះឡើយ ដ្បិតថ្ងៃណាដែលអ្នកបរិភោគនៅថ្ងៃនោះអ្នកនឹងស្លាប់។" ហើយខ្សែសង្វាក់មួយគឺល្អបំផុតរបស់វានៅតំណខ្សោយបំផុតរបស់វា។ ហើយព្រលឹងរបស់យើងត្រូវបានទាញនៅលើនរក ដោយកាន់ខ្សែសង្វាក់នេះ បំបែកមួយក្នុងចំណោមពួកគេ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។ អេវ៉ាមិនដែលបំបែកប្រយោគទេ នាងបំបែកព្រះបន្ទូលដោយសាតាំង។ នោះគឺជាដំបូងនៃសៀវភៅ។

102 នៅពាក់កណ្តាលសៀវភៅព្រះយេស៊ូវបានយាងមក ហើយមានបន្ទូលថា "មនុស្សនឹងមិនរស់នៅដោយនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដោយគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល។" មិនមែនជាផ្នែកមួយនៃពួកគេទេ គ្រាន់តែមួយនៅទីនេះនិងទីនោះ ប៉ុន្តែ "គ្រប់ព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះ។"

103 នៅពេលដែលទ្រង់បានសុគត បានរស់ឡើងវិញ ហើយបានទៅស្ថានសួគ៌ ហើយបានត្រឡប់មកវិញហើយប្រគល់យ៉ូហាន...ដែលទ្រង់មានបន្ទូលនៅទីនោះ

បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ បាននិយាយថា "ចុះបើ..." បាននិយាយថា "តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះបុរសនេះ?"

104 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "តើមានអ្វីសម្រាប់អ្នកបើគាត់បន្តរហូតដល់ខ្ញុំមក?" មិនដឹងច្បាស់ថាជីវិតរបស់គាត់នឹងទៅជាយ៉ាងណា ប៉ុន្តែព័ន្ធកិច្ចរបស់គាត់នៅតែបន្ត។ ហើយទ្រង់បានលើកគាត់ឡើង នៅក្នុងជំពូកទី៨នៃវិវរណៈ ហើយបង្ហាញគាត់នូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលនឹងមកដល់ ដែលយើងរស់នៅ សូម្បីតែអត្ថបទនេះសព្វថ្ងៃនេះ។

105 ហើយបន្ទាប់មកនៅជំពូកទី២២ ជំពូកចុងក្រោយ ខទី១៨ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលយកពាក្យមួយចេញពីសៀវភៅនេះ ឬបន្ថែមពាក្យមួយទៅក្នុងវា នោះចំណែករបស់គាត់នឹងត្រូវដកចេញពីសៀវភៅជីវិត។" ឃើញទេ? ដូច្នេះយើងជឿថាមនុស្សរស់នៅដោយគ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំជឿហើយខ្ញុំដឹងថាវាជាការពិត។ តិចប៉ុណ្ណា វាមិនសំខាន់ទេ។ វាគ្រាន់តែត្រូវការពាក្យមួយ ដើម្បីធ្វើវា។

106 គិតអំពីរបៀបដែលតូចនិងមិនសំខាន់ ដោយឃើញថាមានមិត្តភក្តិកាណាដាជាច្រើនរបស់ខ្ញុំអង្គុយនៅទីនេះ។ ខ្ញុំចាំថាខ្ញុំនៅប្រទេសកាណាដានៅពេលដែលស្តេចចច...អ្នកដែលខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិទៅអធិស្ឋានសម្រាប់ នៅពេលដែលគាត់បានជាសះស្បើយ ជាមួយនឹងជំងឺក្រិនច្រើននោះ គាត់បានទទួលការឈឺចាប់នៅថ្ងៃនោះ ពីជំងឺក្រិនសរសៃឈាម ហើយគាត់ក៏មានបញ្ហាក្រពះ ដំបៅ ដូចដែលអ្នកជាច្រើនជនជាតិកាណាដាស្គាល់ និងជនជាតិអាមេរិកផងដែរ។ ប៉ុន្តែដោយឃើញគាត់ឆ្លងកាត់ទីនោះ អង្គុយនៅក្នុងរទេះនោះ គាត់—គាត់ជាស្តេច។ គាត់បានដឹកនាំខ្លួនឯងជាស្តេច។ មហាក្សត្រីដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់គាត់អង្គុយក្បែរគាត់ ក្នុងសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ខៀវ ហើយពេលគាត់មកតាមផ្លូវ។

107 ហើយមិត្តរបស់ខ្ញុំនិងខ្ញុំកំពុងឈរជាមួយគ្នា។ ហើយនៅពេលដែលរទេះនោះឆ្លងកាត់ គាត់គ្រាន់តែងាកក្បាលរបស់គាត់ហើយចាប់ផ្តើមយំ។ ខ្ញុំដាក់ដៃលើស្មារបស់គាត់ ហើយខ្ញុំនិយាយ "មានបញ្ហាអ្វី?"

108 គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ស្តេចរបស់ខ្ញុំនិងមហាក្សត្រីរបស់គាត់ទៅ។" មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចដឹងគុណ។

109 ដូច្នេះខ្ញុំគិតថា "ប្រសិនបើជនជាតិកាណាដា នៅក្រោមប្រមុខរដ្ឋាភិបាលមិនមែនជាប្រមុខរដ្ឋាភិបាលទេ ប៉ុន្តែនៅតែជាប្រមុខរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេស

អង់គ្លេស ហើយឆ្លងកាត់ស្តេច វាអាចធ្វើឱ្យជនជាតិកាណាដាយំ ហើយងាកក្បាលហើយយំ តើនឹងទៅជាយ៉ាងណាពេលយើងឃើញស្តេចរបស់យើង?" ហើយដើម្បីគិតពីវា ផ្នែករបស់យើងនឹងក្លាយជាមហាក្សត្រី។

110 បន្ទាប់មកក្មេងៗទាំងអស់បានចេញពីសាលារៀន កុមារតូចៗ ពួកគេត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ ទង់ជាតិអង់គ្លេសតូចៗ។ ទង់ជាតិកាណាដាត្រូវបានគេហៅថាអ្វីផ្សេងទៀត។ បងប្រុសហ្រ្វេដ តើទង់ជាតិកាណាដាហៅថាអ្វី? [បងប្រុសហ្រ្វេដ សុតមែននិយាយថា "ជែករួបរួម។"—អេដ។] ជែករួបរួម។ ប៉ុន្តែពួកគេផ្តល់ឱ្យទង់ជាតិអង់គ្លេសតូចៗ ដើម្បីគ្រវី។ ហើយនៅពេលដែលស្តេចឆ្លងកាត់ មិត្តតូចៗទាំងអស់បានឈរឡើង គ្រវី—ទង់ជាតិតូចរបស់ពួកគេ ហើយស្រែកទៅកាន់ស្តេច។ ហើយ—ហើយមានក្រុមតន្ត្រីកំពុងលេង *ព្រះសង្គ្រោះស្តេច* នៅពេលដែលគាត់បានដើរតាមផ្លូវ។

111 អូ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអាច...អ្នកនឹងទទួលបានទិដ្ឋភាពនៃអ្វីដែលវានឹងកើតឡើងនៅឯការរស់ឡើងវិញនៅទីនោះ!

112 ហើយនៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានណែនាំ សិស្សតូចៗ ឱ្យត្រឡប់ទៅសាលារៀនវិញភ្លាមៗនៅពេលដែល—ក្បួនដង្ហែរបានបញ្ចប់ ហើយមិត្តតូចៗនឹងត្រលប់មកវិញ សាលាមួយបានបាត់ក្មេងស្រីតូចម្នាក់។ ហើយពួកគេបានទៅគ្រប់ទីកន្លែង ដើម្បីស្វែងរកក្មេងតូច ឡើងចុះតាមផ្លូវ។ ហើយទីបំផុត នៅខាងក្រោយបង្គោលទូរលេខ ក្មេងស្រីតូចបានឈរ នាងតូច ស្គម ទាប ឈរស្រែកយំចេញពីបេះដូងតូចរបស់នាង។

113 មែនហើយ គ្រូបានលើកនាងឡើងហើយ...[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] "តើមានបញ្ហាអ្វី? តើអ្នកមិនបានឃើញស្តេចទេឬ?"

នាងបាននិយាយថា "ចាស ខ្ញុំបានឃើញស្តេច។"

បាននិយាយថា "តើ—តើអ្នកមិនបានគ្រវីទង់ជាតិទេឬ?"

នាងបាននិយាយថា "ចាស ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានគ្រវីទង់ជាតិរបស់ខ្ញុំ។"

នាងបាននិយាយថា "អញ្ចឹង ហេតុអ្វីបានជាអ្នកយំ?"

114 នាងបាននិយាយថា "អ្នកឃើញទេ អ្នកគ្រូ ខ្ញុំនៅតូចណាស់ អ្នកផ្សេងទៀតកំពុងឈរនៅពីមុខខ្ញុំ ពួកគេធំជាង។ ហើយខ្ញុំបានគ្រវីទង់ជាតិរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែគាត់

មិនបានឃើញវាទេ។" ហើយនាងមានការរំខានអំពីវា។ មែនហើយ នោះប្រហែលជាស្តេចចចមិនបានឃើញក្មេងតូចនោះ ដែលកំពុងឈរ។ គាត់ប្រហែលជាមិនបានឃើញបេះដូងស្នេហាជាតិរបស់នាងទេ និងរបៀបដែលនាងមានអារម្មណ៍ចំពោះគាត់។ នាងទាបពេក។

115 ប៉ុន្តែវាមិនមែនដូច្នេះទេជាមួយស្តេចរបស់យើង! អូ រឿងតិចតួចបំផុតដែលយើងធ្វើ ទ្រង់ទតឃើញវា។ ហើយទ្រង់ជ្រាបនូវរឿងនិងគំនិតដែលមាននៅក្នុងចិត្តយើង អ្វីក៏ដោយដែលយើងធ្វើ វាតូចណាស់។ ហើយតើយើងបម្រើទ្រង់ដោយរបៀបណា? ដូចដែលយើងបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក។ បើខ្ញុំមិនស្រឡាញ់អ្នក តើខ្ញុំអាចស្រឡាញ់ទ្រង់ដោយរបៀបណា? ឃើញទេ? "ដូចដែលអ្នកបានធ្វើចំពោះកូនតូចរបស់ខ្ញុំទាំងនេះ អ្នកបានធ្វើចំពោះខ្ញុំ។" ឃើញទេ?

116 វាជា—វាជារឿងតូចតាចដែលយើងទុកចោល ពេលខ្លះ បំបែកខ្សែសង្វាក់ទាំងមូល អ្នកឃើញទេ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យយើងមានសេរីភាព គ្រាន់តែជាគំនិត-និកាយ ហើយភ្លេចអំពីរឿងតូចតាចទាំងនេះដែលពិតជា—រឿងសំខាន់។ អ្វីគ្រប់យ៉ាង គ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺចាំបាច់។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចទុកចោលបានទេ។ យើងត្រូវយកគ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់វា តាមវិធីដែលវាត្រូវបានសរសេរ។

117 "ខ្ញុំឈរនៅមាត់ទ្វារ" ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងសម័យកាលឡៅឌីសេនេះ "ហើយគោះ។" តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ គ្រាពួកជំនុំតែមួយគត់ដែលទ្រង់ត្រូវបានគេបណ្តេញចេញពីក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់? គ្រប់សម័យកាលក្រុមជំនុំផ្សេងទៀតទ្រង់នៅខាងក្នុងក្រុមជំនុំ។ តាមរយៈមេតូឌីស្ទ និងលូធើរ៉ាំន ជាដើម ទ្រង់គង់នៅខាងក្នុងព្រះវិហារ។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះទ្រង់គង់នៅខាងក្រៅ គោលលទ្ធិរបស់យើងនិងអ្វីៗបានរត់ទ្រង់ចេញពីក្រុមជំនុំ។ ប៉ុន្តែទ្រង់កំពុងឈរនៅទីនោះ នៅតែគោះ "អ្នកណាដែលឮហើយបើកទ្វារ ខ្ញុំនឹងចូលមកជាមួយគាត់ ញ៉ាំជាមួយគាត់ ហើយផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការព្យាបាលភ្នែករបស់គាត់និង—និងសម្លៀកបំពាក់ ហើយផ្តល់ឱ្យគាត់នូវទ្រព្យសម្បត្តិនៃស្ថានសួគ៌ គឺអ្នកដែលនឹងឮខ្ញុំគោះ។"

118 ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំអាចគិតពីឈ្មោះសិល្បករដែលគូររូបភាពនោះ គូររូបភាព ជាជាងនៅមាត់ទ្វារ។ នៅពេលដែលគាត់...អ្នកដឹងទេ រូបភាពដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់ដំបូងត្រូវតែឆ្លងកាត់បន្ទាត់ ឬសាលរិះគន់ មុនពេលវាអាចត្រូវបានព្យួរនៅក្នុងសាលកិត្តិនាម។ គំនូរដើមនោះឥឡូវនេះនឹងចំណាយអស់រាប់លានដុល្លារ។

119 ប៉ុន្តែ ឃើញទេ វាដូចជាក្រុមជំនុំត្រូវឆ្លងកាត់សាលរបស់អ្នករិះគន់។ យើងឆ្លងកាត់។ អ្នកនឹងត្រូវបានគេហៅថា "អ្នកសំដែង-ភាពបរិសុទ្ធ" អ្នកនឹងត្រូវបានហៅថាអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកអាចកាន់តំណែងរបស់អ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះថ្ងៃណាមួយទ្រង់នឹងនាំយើងទៅសាលកិត្តិនាម។ ប៉ុន្តែដំបូងយើងត្រូវប្រកាន់ជំហររិះគន់។ មានកន្លែងដែលភាពតូចរបស់យើងឈរ នៅទីនោះជាកន្លែងដែលវាបង្ហាញ។ "អ្នកណាដែលមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងការដាក់ទោសបានគឺជាកូនមិនស្របច្បាប់ ហើយមិនមែនជាកូនរបស់ព្រះទេ។" មិនថាគាត់បានចូលរួមព្រះវិហារច្រើនប៉ុណ្ណា និងអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ គាត់នៅតែ បើគាត់មិនអាចទ្រាំទ្រនឹងការដាក់ទណ្ឌកម្មបានទេ គាត់ជាអ្នកមិនស្របច្បាប់ ហើយគាត់មិនមែនជាកូនពិតរបស់ព្រះទេ។ ប៉ុន្តែកូនដ៏ពិតប្រាកដរបស់ព្រះមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលលោកិយនិយាយទេ អ្វីៗផ្សេងទៀតគឺជារឿងបន្ទាប់បន្សំ។ គាត់មានគំនិតរបស់គាត់លើព្រះគ្រីស្ទ ហើយនោះបានដោះស្រាយវា។ បាទ។ អ្វីក៏ដោយដែលព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថាធ្វើ គាត់នឹងធ្វើវា។ កន្លែងណាដែលកូនចៀមទៅ ពួកគេនៅជាមួយទ្រង់គ្រប់ទីកន្លែង។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកឃើញការលេចមកវិញរបស់ទ្រង់ វត្តមានរបស់ទ្រង់ និងអ្វីដែលទ្រង់ធ្វើ។ ទ្រង់តែងតែនៅជាមួយប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ជាកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់។ គាត់កំពុងទាក់ទងនាង។ ថ្ងៃណាមួយនឹងមានពិធីជប់លៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍។

120 ហើយសិល្បករម្នាក់នេះទោះជាយ៉ាងណា នៅពេលដែលវាបានឆ្លងកាត់ការរិះគន់ ក្រុមអ្នករិះគន់បានប្រមូលផ្តុំនៅជុំវិញសិល្បកររនេះ។ ខ្ញុំមិនអាចគិតពីឈ្មោះរបស់គាត់បានទេ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមគិតពីមីហ្សែលអេ្ហឡូ ប៉ុន្តែគាត់គឺជាជាងចម្លាក់នៃវិមានរបស់លោកម៉ូសេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចគិតពីឈ្មោះរបស់គាត់បានទេ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា គាត់បាននិយាយថា "រូបភាពរបស់អ្នកគឺអស្ចារ្យណាស់" បាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្មានអ្វីដែលខ្ញុំអាចនិយាយប្រឆាំងនឹងរូបភាពនោះទេ។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដោយសារតែទ្រង់កំពុងកាន់ចង្កៀងនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ វាបង្ហាញថាទ្រង់យាងមកផងដែរ ក្នុងភាពងងឹតនៃយប់។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់គង់នៅមាត់ទ្វារ ដោយក្បាល ត្រចៀករបស់ទ្រង់ដូច្នេះទ្រង់នឹងមិន...ត្រូវប្រាកដថាមិនខកខានចំពោះអ្នកឮដ៏ខ្សោយបំផុត។ ទ្រង់បានបែរត្រចៀកទៅកាន់ទ្វារ ហើយទ្រង់កំពុងបុកនៅមាត់ទ្វារ។" គាត់បាននិយាយ

ថា "ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ លោក មានរឿងមួយដែលអ្នកភ្លេចនៅក្នុងរូបភាពរបស់អ្នក។"

121 ហើយវិចិត្រករ បានយកពេលពេញមួយជីវិតដើម្បីគូរវា គាត់បាននិយាយថា "តើអ្វីដែលខ្ញុំភ្លេចលោក?"

122 គាត់ថា "មិនថាទ្រង់គោះប៉ុន្មានទេ ឃើញទេ អ្នកភ្លេចដាក់គន្លឹះនៅលើវា។ មិនមានគន្លឹះនៅលើទ្វារទេ។" ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ទ្វារ នោះគ្មានកូនសោនៅលើវាទេ។

123 "អូ" សិល្បករបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានគូរវាដូច្នេះ។ អ្នកឃើញទេ លោក" គាត់បាននិយាយថា "កូនសោគឺនៅខាងក្នុង។ អ្នកគឺជាម្នាក់ដែលបើកទ្វារ។ អ្នកបើកទ្វារ។"

124 អូ តើបុរសគោះទ្វារមនុស្សដើម្បីអ្វី? ទ្រង់កំពុងព្យាយាមចូល។ ទ្រង់កំពុងព្យាយាមចូល។ ទ្រង់ប្រហែលជាមានអ្វីមួយដែលគាត់ចង់ប្រាប់អ្នកឬនិយាយជាមួយអ្នក។ ទ្រង់មានសារសម្រាប់អ្នក។ ហើយនោះជាមូលហេតុដែលមនុស្សគោះទ្វារគ្នាទៅវិញទៅមក។ ពួកគេមានហេតុផលខ្លះដើម្បីធ្វើវា។ វាមិនអាចកើតឡើងដោយគ្មានហេតុផលទេ។ អ្នកនឹងមិនទៅផ្ទះរបស់បុរសនោះទេ លុះត្រាតែមានហេតុផលខ្លះដែលត្រូវទៅ ប្រសិនបើគ្មានអ្វីផ្សេងទៀត ដើម្បីទៅលេង ផ្តល់សារដល់គាត់ ឬអ្វីមួយ។ មានហេតុផលខ្លះដែលបុរសម្នាក់ទៅគោះទ្វារបុរសផ្សេងទៀត។

125 កន្លែងណាមានសំណួរ ត្រូវតែមានចម្លើយ។ មិនអាចមានសំណួរដោយគ្មានចម្លើយទេ។ ដូច្នេះនោះជាអ្វីដែលយើងស្វែងរកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ សំណួរទាំងនេះនៃសម័យកាល ព្រះគម្ពីរមានចម្លើយ។ ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាចម្លើយនោះ។

126 ឥឡូវនេះ មនុស្សសំខាន់ៗជាច្រើនបានគោះទ្វារ ឆ្លងកាត់ពេលវេលានៃជីវិត ហើយមនុស្សជាច្រើនបានគោះនៅអតីតកាល ហើយប្រហែលជា ពេលវេលាបន្តនឹងមានមនុស្សសំខាន់ៗជាច្រើនទៀត។

127 ឥឡូវនេះ រឿងដំបូង ប្រហែលជា ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់គោះទ្វាររបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកអាច អ្នកនឹងចុះហើយទាញរាំងននមកវិញ មើលថាអ្នកណានៅទីនោះ។

128 ប្រសិនបើអ្នករវល់ដូចដែលយើងអះអាងថាយើងរវល់ថ្ងៃនេះ "រវល់ពេកក្នុងការទៅព្រះវិហារ រវល់ពេកក្នុងការធ្វើរឿងនេះ។ ហើយអ្នកដឹងទេ ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំមិនជឿលើរឿងប្រភេទនោះទេ។" ហើយ ឃើញទេ យើងគ្រាន់តែចេញពីអាហារតិចតួចពេលខ្លះ ពីព្រះបន្ទូល។

129 ប៉ុន្តែអ្នកទាញវាំងននមកវិញ បន្ទាប់មកអ្នកចង់ឃើញអ្នកណាកំពុងឈរនៅទីនោះ។ ហើយបើវាជាបុរសសំខាន់ អ្នកប្រញាប់រត់ទៅមាត់ទ្វារ។

130 ឥឡូវចូរយើងត្រឡប់ទៅវិញបន្តិច ហើយយកមនុស្សពីរបីនាក់ដែលបានគោះ។ សូមត្រលប់ទៅគិតអំពីផារ៉ោននៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប ជាច្រើនរយឆ្នាំមុន។ ចុះបើ—បើផារ៉ោន ស្តេចអេហ្ស៊ីប ចុះមកផ្ទះកសិករ? ហើយកសិកររនេះមិនចុះសម្រុងនឹងផារ៉ោន ហើយគាត់មិនជឿគោលនយោបាយរបស់គាត់ទេ ហើយគាត់ខុសគ្នាជាមួយគាត់។ ហើយ—ហើយ ប៉ុន្តែនៅទីនេះផារ៉ោនឈរ ឈរនៅមាត់ទ្វារ—អ្នកធ្វើឥដ្ឋឬកក់ដូចដែលយើងហៅពួកគេ ចុះនៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយគាត់ទាញវាំងននមកវិញ ហើយមានផារ៉ោនដ៏ខ្លាំងពូកែឈរនៅមាត់ទ្វារ។ ហើយគាត់កំពុងគោះ ស្នាមញញឹមនៅលើមុខរបស់គាត់។ ប្រងប្រុសប្រាណហាំគោះអ្វីមួយ—អេដ។] ហេតុអ្វី កសិកររនោះនឹងបើកទ្វាហើយនិយាយថា "ចូរចូលទៅក្នុងសិនផារ៉ោនដ៏អស្ចារ្យ សូមឲ្យអ្នកបម្រើដ៏រាបទាបរបស់ទ្រង់រកឃើញព្រះគុណនៅចំពោះមុខទ្រង់។ បើមានអ្វីនៅក្នុងកំផែងរបស់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំក៏ដូចបាវបំរើរបស់អ្នកដែរ ផារ៉ោនអើយ។ ទ្រង់បានលើកតម្កើងខ្ញុំលើសជាងបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកបានមកផ្ទះខ្ញុំ នៅពេលដែលខ្ញុំជាបុរសក្រីក្រ។ អ្នកគ្រាន់តែទៅលេងស្តេចនិង—និងពួកអភិជន និងមនុស្សសំខាន់ៗ។ ហើយខ្ញុំមិនសំខាន់ទេ។ ប៉ុន្តែអ្នក—អ្នកមកលេងខ្ញុំ អ្នកបានផ្តល់កិត្តិយសដល់ខ្ញុំ ណាស់ផារ៉ោន។ តើអ្នកបម្រើដ៏រាបទាបរបស់ទ្រង់អាចធ្វើអ្វីបាន?" មិនថាផារ៉ោននឹងសុំអ្វីទេ សូម្បីតែជីវិតរបស់គាត់ គាត់នឹងផ្តល់ឱ្យវា។ ប្រាកដណាស់។ វាជាកិត្តិយស។

131 ឬនិយាយជាឧទាហរណ៍ អាដុលហ្វីថ្លែរ នៅពេលដែលគាត់នៅជាជនជាតិអាឡឺម៉ង់។ ចុះបើគាត់ចុះទៅផ្ទះទាហាន? ហើយក្រុមទាហានណាស៊ីតូចៗទាំងអស់បានបោះជំរុំនៅជុំវិញ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ហេតុអ្វី បើមាននរណាម្នាក់គោះទ្វារ។ ហើយទាហានតូចបាននិយាយថា "អា ខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនល្អនៅព្រឹកនេះ! ប្រពន្ធអើយ ប្រាប់គេឲ្យទៅឆ្ងាយ។"

132 ហើយនាងបានចេញទៅទ្វារ ហើយទាញរាំងននត្រឡប់មក។ នាងបាន
និយាយថា "ប្តី! ប្តីអើយ លោតឡើង លឿន!"

"តើមានបញ្ហាអ្វី? តើអ្នកណាឈរនៅទីនោះ?"

"ហ៊ីត្លែរ ជាជនជាតិអាឡឺម៉ង់!" អូ ខ្ញុំអើយ!

133 ទាហានតូចនោះបានលោតចេញ យកសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ យ៉ាងលឿន
ហើយឈរដោយយកចិត្តទុកដាក់។ ដើរទៅទីនោះនៅមាត់ទ្វារ ដោះសោទ្វារ ហើយ
បើកទ្វារ ហើយនិយាយថា "សូមគោរព ហ៊ីត្លែរ!" ឃើញទេ គាត់គឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យ
ម្នាក់ សម័យរបស់គាត់នៅប្រទេសអាឡឺម៉ង់។ "តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាន?"

134 ប្រសិនបើគាត់បាននិយាយថា "ទៅលោតចេញពីច្រាំងថ្មនៅទីនោះ" គាត់
នឹងធ្វើវាបាន។ ហេតុអ្វី? មិនមានទៀតទេ មិនមានបុរសសំខាន់ជាងនៅក្នុង
ប្រទេសអាឡឺម៉ង់ទេក្នុងសម័យណាស៊ី ជាងអាដុលហ៊ីត្លែរ។ គាត់គឺជាបុរស
ដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ ហើយគាត់...ហើយជាកិត្តិយសអ្វី នៅពេលដែលគាត់ទៅ
សួរសុខទុក្ខតែឧត្តមសេនីយ៍ និងបុរសអស្ចារ្យ ប៉ុន្តែនៅទីនេះគាត់នៅមាត់ទ្វាររបស់
ទាហានជើងគោក! អូ វាពិតជាមានកិត្តិយសណាស់សម្រាប់គាត់។

135 មែនហើយ ឥឡូវនេះ ចុះយ៉ាងណាចំពោះ ហ្វាំងស្តាហ្វ? យើងនឹងនាំវា
ទៅជិតផ្ទះ។ ចុះបើនៅរសៀលនេះ ប្រ—ប្រធានាធិបតីរបស់យើង គឺលោក ចន
សុន អិលប៊ី ចនសុន ចុះបើគាត់ចុះពីយន្តហោះ នៅទីនេះនៅកន្លែងណាមួយ?
ហើយឥឡូវនេះយើងទាំងអស់គ្នាស្ថិតនៅក្នុងមនុស្សមួយក្រុម។ យើងទាំងអស់គ្នា
ក្រីក្រ។ ប្រហែលជាមនុស្សម្នាក់មានការងារល្អជាងនេះបន្តិច ប្រហែលជាផ្ទះល្អ
ជាងបន្តិច ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីទាំងអស់ យើងគ្រាន់តែជាមនុស្សប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែចុះ
យ៉ាងណាបើគាត់ចុះមកផ្ទះរបស់អ្នកនៅទីនេះ ប្រហែលជាយើងបន្ទាបខ្លួនបំផុត
ហើយគាត់បានគោះទ្វារ ហើយអ្នកបានទៅមាត់ទ្វារ ហើយមានប្រធានាធិបតី អិ
លប៊ី ចនសុន? ហេតុអ្វី វានឹងក្លាយជាកិត្តិយសដ៏អស្ចារ្យ។ អ្នកប្រហែលជាខុសគ្នា
ជាមួយគាត់ ក្នុងរឿងនយោបាយ។ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងក្លាយជាបុរសមានកិត្តិយសដែល
មានប្រធានាធិបតីសហរដ្ឋអាមេរិកឈរនៅមាត់ទ្វាររបស់អ្នក។ តើអ្នកជានរណាឬ
ខ្ញុំជានរណា? ហើយមានលីនដុនចនសុនឈរនៅមាត់ទ្វាររបស់អ្នក! ទោះបីជាអ្នក
ប្រហែលជាសង្គមនិយមឬសាធារណរដ្ឋ ឬខុសគ្នាជាមួយគាត់មួយលានម៉ាយល៍
ក៏ដោយប៉ុន្តែវានៅតែជាកិត្តិយស។

136 អ្នកដឹងទេ? ដោយសារតែអ្នកបានទទួលកិត្តិយសនេះ ហេតុអ្វី ទូរទស្សន៍នឹងបោះវានៅលើអេក្រង់យប់នេះ។ ប្រាកដណាស់។ កាសែតកណ្តាលនៅថ្ងៃស្អែកនឹងមានចំណងជើងនៅក្នុងវា នៅទីនេះនៅក្នុងក្រដាស ហ្គាកស្តាហ្វ នោះ *"ចនដូ"*។ ប្រធានាធិបតីសហរដ្ឋអាមេរិកបានហោះចូលហ្វាំងស្តាហ្វកាលពីម្សិលមិញដោយមិនបានហៅ ហើយគ្រាន់តែចុះទៅ ដោយគ្មានការអញ្ជើញ ហើយគោះ" នៅមាត់ទ្វាររបស់អ្នក។ បន្ទាបខ្លួន! ប្រធានាធិបតីនោះនឹងមានឈ្មោះជាមនុស្សរាបទាប អស្ចារ្យដូចគាត់ ដើម្បីមករកខ្ញុំឬទ្វាររបស់អ្នក យើងមិនមែនជានរណាទេ បន្ទាប់មកចុះមកនិយាយជាមួយយើង។

137 ហេតុអ្វី អ្នកដើរតាមផ្លូវហើយនិយាយថា "បាទ ខ្ញុំជាអ្នករួម។ ប្រធានាធិបតីបានមកជួបខ្ញុំ។"

138 "នៅស្ងៀម អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំទទួលបានរបស់អ្នក—យកប្រវត្តិរូបរបស់អ្នក។ មើលត្រង់មកខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះតើអ្នកមើលទៅយ៉ាងម៉េចពេលអ្នកដើរចេញ?" អ្នកនឹងក្លាយជាមនុស្សសំខាន់។ ប្រាកដណាស់។

139 ចុះបើមហាក្សត្រីនៃប្រទេសអង់គ្លេសនឹងមក ទោះបីជាអ្នកមិនស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់នាងក៏ដោយ? ប៉ុន្តែវាជាកិត្តិយសសម្រាប់ស្ត្រីមួយចំនួនក្នុងការកម្សាន្តជាមួយមហាក្សត្រីនៃប្រទេសអង់គ្លេស ទោះបីជាអ្នកមិនស្ថិតនៅក្រោមដែនរបស់នាងក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែនាងនៅតែជាមនុស្សអស្ចារ្យ នាងគឺជាមហាក្សត្រីដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅក្នុងពិភពលោកនៅពេលនេះ។ ប្រាកដណាស់ នាងគឺជាការនិយាយនយោបាយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើនាងសុំឱ្យអ្នកនូវកម្រងផ្កាតូចមួយនៅលើជញ្ជាំងរបស់អ្នក ដែលអ្នកឱ្យតម្លៃខ្ពស់ អ្នកនឹងឱ្យវាទៅនាង។ វាជាកិត្តិយសសម្រាប់អ្នកក្នុងការធ្វើវា។ ប្រាកដណាស់ នាងគឺជាមហាក្សត្រីនៃប្រទេសអង់គ្លេស។

140 ហើយអ្នកនឹងទទួលបានកិត្តិយសដោយប្រធានាធិបតី។ ហើយគ្រប់គ្នានឹងនិយាយអំពីភាពរាបទាបរបស់មហាក្សត្រីនៃប្រទេសអង់គ្លេស ហោះទៅមើលស្ត្រីម្នាក់នៅហ្វាំងស្តាហ្វ គ្មាននរណាម្នាក់តូចទេ។ ហើយក្រដាសនឹងខ្ចប់វា ហើយព័ត៌មាននឹងភ្លឺ។

141 ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ បុគ្គលដ៏សំខាន់បំផុតគ្រប់ពេល គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គោះទ្វាររបស់យើង។ ហើយទ្រង់ត្រូវបានបែរចេញ លើសពីស្តេចនិងអំណាចទាំងអស់

ដែលមិនធ្លាប់មាន។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយអ្នកអាចទទួលយកទ្រង់ហើយចេញទៅនិយាយអ្វីមួយអំពីវា ពិភពខាងក្រៅនឹងសើចចំពោះមុខរបស់អ្នក។ គ្មានដំណឹងណានឹង...

142 តើអ្នកណាអាចមកផ្ទះរបស់អ្នក ធំជាងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបាន? តើអ្នកណាអាចគោះទ្វាររបស់អ្នក ធំជាងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ? តើអ្នកណាអាចធ្វើវាបាន? ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលអាចគោះផ្ទះរបស់អ្នក តើអ្នកណានឹងសំខាន់ជាង? ហើយទ្រង់គោះពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកទទួលយកទ្រង់ អ្នកត្រូវបានគេហៅថាជាអ្នកនិយមជ្រុល។ ដូច្នេះសូមមើលពីរបៀបដែលពិភពលោកស្គាល់វា? ហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះទ្រង់នឹងមិនយាងមកទេ លុះត្រាតែទ្រង់មានហេតុផលដែលត្រូវមក។

143 ហើយតើអ្នកគិតថាភាពរាបទាបរបស់ប្រធានាធិបតីចនសុន ឬមហាក្សត្រីនៃប្រទេសអង់គ្លេស ឬមនុស្សអស្ចារ្យណាមួយ របៀបដែលវានឹងត្រូវបានបង្ហាញ ភាពរាបទាបរបស់មនុស្សសំខាន់ដ៏អស្ចារ្យនោះក្នុងការគោះទ្វាររបស់អ្នក!

144 ចុះយ៉ាងណាចំពោះការបន្ទាបខ្លួនរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ? តើយើងជានរណាក្រៅពីមនុស្សមានបាប ស្មោកគ្រោក "កើតក្នុងអំពើបាប មានរាងជាអំពើទុច្ចរិត មកក្នុងលោកិយដែលនិយាយកុហក?" ហើយបន្ទាប់មកព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនឹងយាងមកគោះទ្វាររបស់យើង។

145 ឥឡូវនេះ មហាក្សត្រីនៃប្រទេសអង់គ្លេសអាចសុំការពេញចិត្តពីអ្នក។ នាងអាចយកអ្វីមួយពីអ្នក។ ដូច្នេះប្រហែលជាប្រធានាធិបតី គាត់អាចសុំឱ្យអ្នកធ្វើអ្វីដែលអ្នកមិនចង់ធ្វើ។ ទ្រង់អាចសុំទ្រព្យសម្បត្តិដែលអ្នកមិនចង់បោះបង់ ហើយអ្វីដែលគ្មានន័យ សម្រាប់តែគាត់ប៉ុណ្ណោះ។

146 ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវកំពុងនាំយកអ្វីមួយមកអ្នកនៅពេលដែលទ្រង់គោះ។ គាត់កំពុងនាំមកនូវការលើកលែងទោស។ កុំបង្វែរវាចុះ។ ដ្បិតដូចដែលវាត្រូវបានជំនុំជម្រះនៅក្នុងតុលាការរបស់យើងនៅទីនេះ វានឹងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រនៃស្ថានសួគ៌។ ប្រសិនបើទ្រង់បានគោះហើយបានលើកលែងទោស ហើយអ្នកបានបង្វែរវាចុះ ហើយស្លាប់នៅក្នុងអំពើបាបរបស់អ្នក អ្នកនឹងវិនាស ទោះបីជាអ្នកមានកិត្តិយសអង្គុយនៅក្នុងការប្រជុំបែបនេះក៏ដោយ ទោះបីជាអ្នកមានកិត្តិយសចូលរួមក្នុងការប្រជុំក៏ដោយ ឬក្រុមជំនុំរបស់អ្នក ហើយបានឮគ្រូគង្វាលរបស់

អ្នកអធិប្បាយសារដំណឹងល្អ ហើយអ្នកមាន...អ្នកនិយាយថា "បាទ ខ្ញុំបាននៅទីនោះ។" ប្រហែលជា អ្នកពិបាកក្នុងការប្រាប់ពីអ្វីដែលអ្នកអាចនិយាយបាន។ "ខ្ញុំបានឮការច្រៀង។ ខ្ញុំរីករាយជាមួយវា។ ខ្ញុំបានឮទីបន្ទាល់។ វាជាការពិត។" ប៉ុន្តែអ្នកបានបដិសេធវា។

147 ចុះបើខ្ញុំនៅក្មេងហើយរកឃើញស្ត្រីវ័យក្មេងម្នាក់ នាងស្រស់ស្អាត នាងជាគ្រីស្ទាន? នាងនឹងធ្វើឱ្យ...នាងមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់-...[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] អ្នកមិនអាចរកឃើញកំហុសជាមួយវាទេ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែទុកចោលប្រពៃណីរបស់មនុស្ស។ អ្នកនិយាយថា "អូ ខ្ញុំជឿថាត្រូវហើយ។ ខ្ញុំឃើញ បានរៀបចំ..." ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែទទួលយកវា។ អ្នក...បន្ទាប់មកស្ត្រីនោះក្លាយជាផ្នែកមួយរបស់ខ្ញុំ។ បន្ទាប់មកអ្នកក្លាយជាផ្នែកមួយនៃព្រះបន្ទូល ដែលជាកូនក្រមុំ។ ប្រសិនបើទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល នោះកូនក្រមុំនឹងក្លាយជាព្រះបន្ទូលរបស់កូនក្រមុំ។ ឃើញទេ ប្រាកដជានឹង! ឃើញទេ អ្នកត្រូវតែទទួលយកវា។ អ្នកនឹង...អ្នកអាចនិយាយអ្វីដែលអ្នកចង់និយាយ អ្នកអាចរួតពីប្រធានាធិបតី ប៉ុន្តែជាធម្មតានៅពេលដែលវេនរបស់ព្រះយេស៊ូវមកដល់ទ្វាររបស់យើង យើងគ្រាន់តែបង្វែរទ្រង់ទៅម្ខាង។ ឃើញទេ គ្រាន់តែយើងមិនចង់ធ្វើអ្វីជាមួយទ្រង់ទេ។ យើងនិយាយថា "មែនហើយ នៅថ្ងៃផ្សេងទៀត។"

148 ចុះយ៉ាងណាវិញ បើអ្នកគោះទ្វារនរណាម្នាក់? ឥឡូវសូមបង្វែររូបភាពមួយភ្លែត។ ចុះបើអ្នកទៅគោះទ្វារនរណាម្នាក់ ហើយអ្នកមានអ្វីមួយសម្រាប់ពួកគេ? ហើយបន្ទាប់ពីទាំងអស់ ពួកគេមានចំពោះអ្នកដូចជាអ្នកចំពោះព្រះមែនហើយ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើ ហេតុអ្វី មិនអីទេ ប៉ុន្តែអ្នកមិនបានចងខ្សែទេ។ ដូច្នេះនៅពេលដែលអ្នកគោះទ្វាររបស់នរណាម្នាក់ ហើយពួកគេបានបើកបង្ហួច ហើយបិទរាំងនន ឬមកមាត់ទ្វារហើយនិយាយថា "ចាំពេលផ្សេងទៀត!"

"ល្អ ខ្ញុំចង់..."

149 "ខ្ញុំមិនមានពេលព្រឹកនេះទេ!" តើអ្នកដឹងថាអ្នកនឹងធ្វើអ្វីទេ? ប្រហែលជារឿងដដែលដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ ហើយអ្នកផ្សេងទៀត អ្នកនឹងមិនត្រឡប់មកវិញទៀតទេ។

150 ប៉ុន្តែមិនមែនព្រះយេស៊ូវទេ។ "ខ្ញុំឈរ ហើយគោះ" គោះបន្ត។ [បងប្រុសប្រាណហាំបន្តគោះអ្វីមួយ—អេដ។] ឃើញទេ? "អ្នកណាដែលស្វែងរក" មិនមែនស្វែងរក

ទេ។ "ស្វែងរក! អ្នកណាគោះ!" គោះ គោះគឺជាការបន្ត គោះ! ឃើញទេ "អ្នកណាស្វែងរក អ្នកណាគោះ វានឹង..." មិនត្រឹមតែ...

151 ដូចជារឿងប្រៀបប្រដូចនៃចៅក្រមអយុត្តិធម៌។ ស្ត្រីនោះបានទៅហើយចង់សងសឹក សងសឹក ប៉ុន្តែនាងមិនអាចទទួលបានទេ។ គាត់...នាងគោះអង្វរឥតឈប់ឈរ។ ហើយនាងបាននិយាយថា..."ដើម្បីកម្ចាត់នាង ខ្ញុំនឹងសងសឹកសត្រូវរបស់នាង។"

152 តើព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌នឹងមានប៉ុន្មានទៀត? ឃើញទេ វាគួរតែជាយើងគោះទ្វាររបស់ទ្រង់។ វាគួរតែអង្ដាមរត់ចុះឡើងតាមសួនច្បារ ដោយស្រែកថា "ឱព្រះវរបិតាអើយ! បិតាអើយ តើទ្រង់នៅឯណា?" ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ—ជំនួសឱ្យការនោះ វាគឺជាព្រះដែលរត់ចុះឡើងលើសួនច្បារ "កូនប្រុស! កូនប្រុស តើអ្នកនៅឯណា?" ឃើញទេ វាគ្រាន់តែបង្ហាញពីអ្វីដែលយើងមាន។ យើងតែងតែលាក់បាំង ជំនួសឱ្យការចេញមកក្រៅហើយសារភាពវា។ យើងព្យាយាមរត់លាក់ខ្លួនពីក្រោយអ្វីមួយ។ នោះគ្រាន់តែជាធម្មជាតិរបស់មនុស្ស យើងមានវាតាមរបៀបនោះ។ បាទ មែនហើយ។

153 អ្នកនឹងផ្តល់ឱ្យមនុស្សទាំងនេះនូវអ្វីដែលល្អបំផុតដែលអ្នកមាន អ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមិន អ្នក—អ្នក—អ្នកនឹងមិនទទួលយកព្រះយេស៊ូវទេ។ ខ្ញុំមិនមែនមានន័យថាអ្នកទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានន័យថាមនុស្សនៅទីនេះ។

154 ឬប្រហែលជាអ្នកនិយាយបែបនេះ អ្នកអាចនិយាយថា "គ្រូអធិប្បាយអើយ ខ្ញុំទើបតែធ្វើវា។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែបើកចិត្តរបស់ខ្ញុំហើយអនុញ្ញាតឱ្យព្រះយេស៊ូវចូលមក។ ខ្ញុំបានធ្វើវាកាលពីដប់ឆ្នាំមុន។ ខ្ញុំបានធ្វើវាកាលពីម្ភៃឆ្នាំមុន។" មែនហើយ នោះប្រហែលជាត្រឹមត្រូវណាស់ ប៉ុន្តែតើអ្នកបានធ្វើហើយឬនៅ? ឃើញទេ?

155 ខ្ញុំចង់សួរអ្នកឥឡូវនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកនឹងអញ្ជើញនរណាម្នាក់នៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលអ្នកចូលទៅក្នុងទ្វារ នរណាម្នាក់បានអញ្ជើញអ្នក ជាជាង ដោយនិយាយថា "ចូលមក។"

156 "បាទ ខ្ញុំមានគោលបំណង ខ្ញុំនឹងចេញទៅក្រៅទីក្រុងហើយមានកិត្តិយសអ្នកឃើញទេ។" នោះជារបៀបដែលមនុស្សជាច្រើនទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ។ "ខ្ញុំនឹង...ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់កន្លែង*នេះនិងនេះ*ដ៏ធំនៅទីនេះដែលជាកន្លែងដែលបណ្ឌិត ភីអិលគ្រប់គ្រង អ្នកដឹងទេ។ ហើយវាជាព្រះវិហារដ៏ធំ

បំផុត។ អភិបាលក្រុងទៅទីនោះ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាង អ្នកដឹងទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំនោះ។" ពួកគេអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ចូល ច្រើនណាស់។ "បាទ ខ្ញុំនឹងទទួលយកទ្រង់" ឃើញទេ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។

157 ប៉ុន្តែចុះយ៉ាងណាពេលព្រះយេស៊ូវយាងមកក្នុងចិត្ត? មនុស្សជាច្រើនទទួលយកទ្រង់ព្រោះពួកគេមិនចង់ទៅនរក។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ទ្រង់ចង់ធ្វើជាព្រះអម្ចាស់។ មិនមែនគ្រាន់តែជាព្រះអង្គសង្គ្រោះទេ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់អើយ។ ព្រះអម្ចាស់ជា "ការគ្រប់គ្រង។" ទ្រង់ចូលមក—ដើម្បីកាន់កាប់។

ឥឡូវអ្នកនិយាយថា "តើត្រូវទេ បងប្រុសប្រាណហាំ?" ប្រាកដណាស់។

158 ចុះបើ—បើខ្ញុំអញ្ជើញអ្នកនៅផ្ទះខ្ញុំ ហើយអ្នកចូលមកតាមទ្វារ? ហើយអ្នកគោះទ្វារ ហើយខ្ញុំមើលទៅខាងក្រៅ ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ ចូលមក។ ប្រសិនបើអ្នកអាចជួយខ្ញុំបាន មែនហើយ អ្នកក៏ធ្វើដូច្នេះដែរ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្នកចូលមកឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នកជ្រៀតជ្រែកនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំទេ។ អ្នកឈរនៅមាត់ទ្វារ!"

159 សូមចាំថា អត្ថបទរបស់យើងគឺ "ទ្វារ" នៅខាងក្នុងទ្វារ។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងចិត្តមនុស្សមានទ្វារតូចៗជាច្រើន ហើយទ្វារតូចៗរបស់ពួកគេគ្របបាំងអ្វីៗជាច្រើន។ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ចូល នោះមិនមែនទាំងអស់នោះទេ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក។

160 ពេលខ្ញុំចូលមកក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក បើអ្នកស្វាគមន៍ខ្ញុំនៅមាត់ទ្វារ ហេតុនោះ បើអ្នកនិយាយថា "ចូលមក បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលបានជួបអ្នក!"

161 ខ្ញុំនិយាយថា "មែនហើយ វាជាឯកសិទ្ធិសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការចូលមកក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក!"

162 "អូ តើអ្នកមិនមកអង្គុយចុះទេឬ? បងប្រុសប្រាណហាំ ឆ្លងកាត់ផ្ទះរបស់យើងធ្វើខ្លួនអ្នកដូចនៅផ្ទះ!" អូ ខ្ញុំអើយ!

163 ខ្ញុំនឹងទៅឯទូទឹកកក យកនំសាំងវិចធំមួយមកឱ្យខ្ញុំ ប្រហែល*បែបនោះ* ដោះស្បែកជើងរបស់ខ្ញុំ ហើយចូលទៅក្នុងបន្ទប់គេងហើយដេកចុះ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែ

មាន—បុណ្យជប់លៀងពិតប្រាកដ ឃើញទេ។ ហេតុអ្វី? ព្រោះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ស្វាគមន៍។ អ្នកបានធ្វើឱ្យខ្ញុំទទួលបានការស្វាគមន៍។ ដូច្នេះខ្ញុំសូមកោតសរសើរបើអ្នកបានស្វាគមន៍ខ្ញុំ។

164 ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ហើយអ្នកប្រាប់ខ្ញុំថា "អ្នកឈរនៅមាត់ទ្វារ ឥឡូវនេះ កុំនៅជ្រៀតជ្រែកជុំវិញហ្នឹង!" ខ្ញុំនឹងមិនមានអារម្មណ៍ស្វាគមន៍ពេកទេ។ តើអ្នកនឹងដូចគ្នាទេ? ទេ ឃើញទេ អ្នកនឹងមិនមានអារម្មណ៍ស្វាគមន៍ទេ។ មាននរណាម្នាក់បានអញ្ជើញអ្នកហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះរង់ចាំសិន! មែនហើយ ចូលមក ប៉ុន្តែឈរនៅទីនោះ!"

165 ឥឡូវនេះ មានទ្វារតូចមួយនៅពេលដែលអ្នកចូលមកក្នុងចិត្តមនុស្ស។ យើងនឹងនិយាយអំពីពួកគេពីរបីនាក់ ឃើញទេ។ យើងមិនមានពេលវេលាដើម្បីឆ្លងកាត់ទ្វារទាំងអស់នេះទេ ព្រោះមានច្រើន។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ និយាយថា ដប់នាទីបន្ទាប់ចូរនិយាយអំពីប្តីប្រពន្ធមួយ ទ្វារបី។

166 ឥឡូវនេះ នៅខាងស្តាំដៃនៃចិត្តមនុស្ស នៅពេលអ្នកដើរចូលទៅក្នុងទ្វារ មានទ្វារតូចមួយនៅខាងស្តាំ ហើយនោះត្រូវបានគេហៅថា នៅទីនោះ ទ្វារនៃអំនួត។ អូ ខ្ញុំអើយ! "កុំចូលទៅក្នុងទ្វារនោះ!" ពួកគេមិនចង់បានព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងនោះ នៅលើទ្វារនោះ នោះជាអំនួត។ "ខ្ញុំជាឈាមពណ៌ខៀវ។ ខ្ញុំយកចិត្តទុកដាក់...អូ បាទ ឥឡូវមើល ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ខ្ញុំ—ខ្ញុំ..." ឃើញទេ វាជាអំនួត។ "កុំជ្រៀតជ្រែកនៅទីនោះ!" ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិនអាចមានអារម្មណ៍ស្វាគមន៍ទេ ដរាបណាអ្នកបិទទ្វារអំនួតនោះចោល។

167 ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើឱ្យអ្នកអាម៉ាស់មុខ។ ឃើញទេ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់យាងមក។ "អ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំត្រូវទៅទីនោះហើយ—ហើយធ្វើដូចអ្នកផ្សេងទៀត?" មែនហើយ អ្នកមិនចាំបាច់ទេ នោះជារឿងមួយដែលប្រាកដ។ "មែនហើយ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក តើអ្នកគិតថាខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីនៅពេលខ្ញុំទៅក្រុមប្រឹក្សាធុរៈកិច្ចនៅពេលក្រោយ? តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីប្រសិនបើខ្ញុំបានជួបជាមួយនិយោជករបស់ខ្ញុំ—ថ្ងៃស្អែក? ហើយនោះ ខ្ញុំត្រូវតែទទួលព្រះវិញ្ញាណនោះមកលើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងលោតឡើងនៅទីនោះ នៅកណ្តាលការងាររបស់ខ្ញុំ ហើយទៅនិយាយភាសាដទៃ អូ វានឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំអាម៉ាស់មុខ។ អត់ទេ ចេញពីទីនោះ!"

168 ឃើញទេ អ្នកនៅទីនោះ ឃើញទេ។ បាទ អ្នកនឹងអនុញ្ញាតឱ្យព្រះយេស៊ូវ

ចូលមក អ្នកនឹងចូលរួមព្រះវិហារហើយដាក់ឈ្មោះរបស់អ្នក ទទួលយកព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក ប៉ុន្តែចុះយ៉ាងណាចំពោះការធ្វើជាព្រះអម្ចាស់របស់អ្នក នៅពេលដែលទ្រង់មានកម្លាំងពេញលេញ? នៅពេលដែលទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានវាទាំងអស់ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់ អ្នក—អ្នកបានថ្វាយទាំងស្រុងចំពោះទ្រង់ឥឡូវនេះ។

169 ប៉ុន្តែមោទនភាពតិចតួចនោះ។ "អូ អ្នកមានន័យថា សម្រាប់យើងជាស្ត្រី តើយើងនឹងត្រូវទុកឲ្យសក់របស់យើងដុះទេ?" នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ "យើងនឹងត្រូវឈប់ពាក់ក្រចកដៃ ឬគ្រឿងតុបតែងមុខ?" នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ "មែនហើយ តើអ្នកគិតថារង្វង់ដេររបស់ខ្ញុំនឹងទៅជាយ៉ាងណា? ពួកគេនឹងហៅខ្ញុំថាម៉ូដចាស់។" មែនហើយ គ្រាន់តែរក្សាមោទនភាពរបស់អ្នក។ ទៅមុខទៀត។ ទ្រង់នឹងឈរនៅមាត់ទ្វារ នោះហើយជាអ្វីដែលឆ្ងាយជាងនេះដែលទ្រង់អាចទទួលបាន។

170 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីបើកទ្វារនោះ សូមឲ្យទ្រង់ចូលមក ទ្រង់នឹងសម្អាតវាចេញសម្រាប់អ្នក ខោខ្លីនឹងចេញទៅក្រៅនៅទីនេះ ក្នុងធុងសំរាម ហើយការតុបតែងមុខនឹងត្រលប់ទៅធុងសម្រាមវិញ ហើយជាងកាត់សក់នឹងស្រែកឃ្លានស្ទើរស្លាប់ ប្រសិនបើគាត់កាត់សក់ស្ត្រី ដល់អ្នកជឿពិតប្រាកដ។

171 ឥឡូវនេះនិយាយថា "នោះមិន..." អូ បាទ ក៏មានដែរ។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ។ ហ្នឹងហើយ។ ឃើញទេ មានពាក្យខ្លីមួយនៅទីនោះ ដែលអ្នកមិនចង់ឱ្យទ្រង់ជ្រៀតជ្រែក។

"មែនហើយ គ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំ!"

172 ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលគ្រូគង្វាលនិយាយទេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "វាជាការអាម៉ាស់សម្រាប់ស្ត្រីក្នុងការធ្វើដូច្នេះ។"

173 "មែនហើយ" អ្នកនិយាយថា "យើងគួរតែបង្រៀនយើងពីរឿងខ្លះ បងប្រុសប្រាណហាំ គឺជារបៀបដើម្បីទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងរបៀបក្លាយជា*នេះ នោះ*។" តើអ្នកនឹងរៀនពិជគណិតដោយរបៀបណាបើអ្នកមិនស្គាល់អេប៊ីស៊ីរបស់អ្នកផងនោះ? មិនដឹងសូម្បីតែធ្វើយ៉ាងម៉េច ធ្វើដូចម្តេច មើលទៅដូចម្នាក់នោះ

ស្លៀកពាក់ដូចជាម្នាក់។ វាជាការអាម៉ាស់ដែលឃើញស្ត្រីទាំងនេះនៅតាមផ្លូវសព្វថ្ងៃនេះ។

174 ខ្ញុំបានទៅកន្លែងមួយកាលពីម្សិលមិញ នៅពេលដែល អូ មានក្រុមជនខិលខូចមួយចំនួនចូលមក។ ពួកគេ ជាបុរសមានសក់នៅក្នុងភ្នែករបស់ពួកគេ ចុះមកព្យួរនៅលើខ្នងរបស់ពួកគេ ហើយដូចជាអ្នកយាមសាច់ឈាមដូចជាក្មេងតូចៗពាក់ទៅសាលារៀន ជាមួយនឹងស្បែកជើងចាស់ធំៗ បើកមាត់ពាក់កណ្តាល។ អ្នកអាចប្រាប់ថាពួកគេជាអ្នកប្រព្រឹត្តខុស។ ហើយដើរនៅទីនោះដូចនោះ និយាយថា "យើងជាជនជាតិបារាំង។"

175 តើលើលោកនេះអ្នកណានឹងជួលបុរសបែបនេះក្នុងអាជីវកម្មរបស់គាត់? តើពួកគេចិញ្ចឹមជីវិតដោយរបៀបណា? ហើយខ្ញុំបានឃើញក្មេងប្រុសពិតពីរបីនាក់អង្គុយនៅទីនោះ...ពួកគេមកពីសាកលវិទ្យាល័យនោះចុះនៅទីនោះ យុវជនម្នាក់បានធ្វើ ឬខ្ញុំជឿថាពួកគេហៅខ្លួនឯងថា*សត្វល្អិតឬបឺតថល* ឬអ្វីមួយដូចនោះវត្តខ្លះមកពីប្រទេសអង់គ្លេស។ ហើយបន្ទាប់មកនៅទីនោះ តើអ្នកណានឹងជួលមនុស្សបែបនេះឱ្យធ្វើការឱ្យគាត់? តើអ្នកនឹងដាក់បុរសបែបនេះនៅក្នុងអាជីវកម្មរបស់អ្នកទេ អ្នកជំនួញ? ប្រសិនបើអ្នកចង់បាន អ្នកមានអ្វីមួយ អ្នកមិនទាន់បានជិតដល់ឈើឆ្កាងនៅឡើយទេ។

176 មើលស្ត្រីទាំងនេះនៅតាមផ្លូវ ហើយវាជាការអាម៉ាស់មួយ! ប្រហែលជាស្ត្រីតូចៗស្លូតត្រង់ដែលមានសម្លៀកបំពាក់តូចៗទាំងនេះ ឃើញទេ វាជាការអាម៉ាស់មួយរបៀបដែលពួកគេមើលទៅ។ មែនហើយ អ្នកនិយាយថា "ហេតុអ្វី ស្ត្រីអើយ អ្នកកំពុងប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់។"

177 ពួកគេនិយាយថា "រង់ចាំបន្តិចនៅទីនេះ យុវជន! ខ្ញុំមានគុណធម៌ដូចខ្ញុំ..." នោះប្រហែលជាដូច្នេះ នៅក្នុងគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ហើយវាប្រហែលជាដូច្នេះបញ្ជាក់សូម្បីតែដោយការពិនិត្យសុខភាព ដែលអ្នកប្រហែល។

178 ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ អ្នកនឹងឆ្លើយថាប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលសម្លឹងមើលស្ត្រី ហើយមានតណ្ហានឹងនាង នោះបានផិតក្បត់ជាមួយនាងនៅក្នុងចិត្តរួចហើយ" ហើយអ្នកបានបង្ហាញខ្លួនឯងដល់គាត់។ សូមមើលពីរបៀបដែលអារក្សបានធ្វើឱ្យពួកគេខ្វាក់? វាជាការអាម៉ាស់

មួយ។ វាជាការអាម៉ាស់មួយ។ អ្នកឃើញទេ ពួកគេ—ពួកគេមានវិញ្ញាណ។ វាជាវិញ្ញាណដែលធ្វើដូច្នេះ។ វាជាវិញ្ញាណមិនបរិសុទ្ធ។

179 ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពិតប្រាកដនឹងធ្វើឱ្យស្ត្រីស្លៀកពាក់សមរម្យនិងមើលទៅបរិសុទ្ធ។

180 ប្រពន្ធខ្ញុំនិយាយមកខ្ញុំ ម្តងថា យើងកំពុងដើរតាមផ្លូវ ហើយយើងបានរកឃើញស្ត្រីម្នាក់ដែលមានសម្លៀកបំពាក់ ត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងប្រទេសរបស់យើង។ វាជារឿងចម្លែកណាស់ ឃើញទេ មិនមានពួកពេនទីកុស្តច្រើនទេនៅទីនោះ។ ដូច្នេះ យើងដឹងថានាងមានសម្លៀកបំពាក់។ ហើយនាងបាននិយាយថា "ប៊ីលី" បាននិយាយថា "ខ្ញុំស្គាល់ពួកគេខ្លះជាស្ត្រី។ ពួកគេច្រៀងជាក្រុមចម្រៀងនៅព្រះវិហារទាំងនេះ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ច្រាកដណាស់។"

បាននិយាយថា "មែនហើយ ហើយពួកគេអះអាងថាជាគ្រីស្ទានឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អូនសម្លាញ់ មើល។ ឃើញទេ យើងមិនមែន..."

បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាប្រជាជនរបស់យើង...?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មើលចុះ អូនសម្លាញ់ យើងមិនមែនជាពូជ—ពូជសាសន៍របស់ពួកគេទាល់តែសោះ។"

នាងបាននិយាយថា "ថាម៉េច?" បាននិយាយថា "ពួកគេជាជនជាតិអាមេរិក។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ ប៉ុន្តែយើងមិនមែនទេ។"

នាងបាននិយាយថា "យើងមិនមែនទេឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ។"

181 ខ្ញុំបាននិយាយថា "នៅពេលដែលខ្ញុំទៅប្រទេសអាឡឺម៉ង់ ខ្ញុំបានរកឃើញវិញ្ញាណនៃប្រទេសអាល្លឺម៉ង់។ ពេលខ្ញុំទៅប្រទេសហ្វាំងឡង់..." នៅឯសូណានៅទីនោះ មនុស្សជាច្រើននៃប្រទេសហ្វាំងឡង់ដឹង ស្ត្រីងូតទឹកឱ្យបុរស។ ដូច្នេះ នោះគ្រាន់តែជាវិញ្ញាណហ្វាំងឡង់ប៉ុណ្ណោះ។ មនុស្សល្អអស្ចារ្យ ប៉ុន្តែអ្នករកឃើញ គ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកទៅ អ្នករកឃើញវិញ្ញាណរបស់ប្រជាជាតិ។

182 អ្នកចូលទៅក្នុងព្រះវិហារហើយមើលគ្រូគង្វាល ប្រសិនបើគាត់ជាមនុស្សព្រៃផ្សៃ ហើយបន្ត នោះក្រុមជំនុំនឹងដូចគ្នា។ ឃើញទេ? ពួកគេយកវិញ្ញាណរបស់គ្នាទៅវិញទៅមកជំនួសឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

183 នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងទទួលបានការបង្រៀនខុសច្រើនពីព្រះគម្ពីរ។ ជំនួសឱ្យការត្រលប់ទៅប្លង់មេវិញ ពួកគេបានយកវិញ្ញាណនៃនិកាយមួយចំនួន។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលគឺដូចជាបរទេសសម្រាប់ពួកគេ ដូចជាថ្ងៃដែលព្រះយេស៊ូវយាងមក ដោយណែនាំដំណឹងល្អពិត។ ពួកគេបាននិយាយថា "គាត់ជាអារក្ស។ គាត់ជាបេលសេប៊ូល។" ឃើញទេ? ប៉ុន្តែនៅទីនោះអ្នកទទួលបានវា។

184 ហើយនាងបាននិយាយថា "អញ្ចឹង យើងមិនមែនជាជនជាតិអាមេរិកទេ តើយើងជាអ្វី?"

185 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះរាជាណាចក្ររបស់យើងគឺនៅខាងលើ។" ឃើញទេ យើងមានសេរីភាព កើតជាថ្មី។ ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះគឺនៅក្នុងអ្នក។ ឃើញទេ ធ្វើដូចនៅទីនោះ អ្នកជាប្រតិភូមកពីទីនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "យើងជាពលរដ្ឋនៅទីនេះ រស់នៅទីនេះក្នុងសាច់ឈាម។ ប៉ុន្តែ វិញ្ញាណរបស់យើង យើងជាអ្នកធ្វើដំណើរ និងជាមនុស្សចម្លែក។" យើងជាបរទេសសម្រាប់ពិភពលោកឥឡូវនេះ សូម្បីតែជាតិសាសន៍របស់យើង ដ្បិតយើងបានទទួលយកការអញ្ជើញនៅពេលដែលវាបានគោះបេះដូងរបស់យើង ដើម្បីក្លាយជាផ្នែកមួយនៃទ្រង់ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយព្រះបន្ទូលបានជួសជុលយើង ធ្វើឱ្យយើងរស់នៅ ហើយធ្វើឱ្យយើងធ្វើដូចគ្រីស្ទាន។

186 មួយរយៈមុន នៅភាគខាងត្បូង រឿងតូចមួយ។ មានស្តេច...ឬអ្នកទិញ។ ពួកគេបានលក់ទាសករ។ នោះគឺនៅក្នុងពេលវេលានៃ—នៃការបែងចែក ហើយពួកគេមានទាសកររនៅភាគខាងត្បូង។ ពួកគេគឺជា...ពួកគេទៅទិញវា ដូចជាអ្នកទិញឡានជជុះ ចេញ ជាច្រើន។

187 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជាអ្នកធ្វើសមាហរណកម្ម ពិតជា...ខ្ញុំមានន័យថាជាអ្នកបំបែកខ្លួន។ ខ្ញុំជាអ្នកបែងចែក។ ដោយសារតែខ្ញុំមិនខ្វល់ថាពួកគេប្រកែកប៉ុណ្ណា អ្នកមិនអាចជាគ្រីស្ទាននិងធ្វើសមាហរណកម្មបានទេ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ព្រះថែមទាំងបំបែកប្រជាជាតិរបស់ទ្រង់ទៀតផង។ ទ្រង់បំបែកមនុស្សរបស់ទ្រង់។

"ចេញពីក្នុងចំណោមពួកគេ!" ទ្រង់ជា...ទ្រង់គឺជាអ្នកបែងចែកនិយម។ "កុំសូម្បីតែ...កុំប៉ះរបស់មិនស្អាតរបស់ពួកគេ!" ទ្រង់បានទាញអ៊ីស្រាអែល ដែលជាពូជសាសន៍យូដានោះ ចេញពីគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់នៅក្នុងពិភពលោក។ ទ្រង់គឺជាអ្នកបែងចែក។

188 ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនជឿថាមាននរណាម្នាក់ធ្វើជាទាសកររទេ។ ព្រះបានបង្កើតមនុស្សមនុស្សបានធ្វើទាសករ។ ខ្ញុំមិនជឿថានរណាម្នាក់គួរតែគ្រប់គ្រងលើអ្នកដទៃជាតិសាសន៍ដទៃ ពណ៌សម្បុរ ឬអ្វីទាំងអស់។

189 ប៉ុន្តែមានការបែងចែក កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្តត្រូវបានញែកចេញពីក្រុមជំនុំផ្សេងទៀត ហើយនោះពិតជាត្រឹមត្រូវ: ក្រុមជំនុំធម្មជាតិ និងក្រុមជំនុំខាងវិញ្ញាណ ក្រុមជំនុំខាងសាច់ឈាម ក្រុមជំនុំព្រះបន្ទូល។ វាតែងតែមាន។ "ព្រះយេស៊ូវបានយាងមកឯទ្រង់ផ្ទាល់ មិនបានទទួលទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលបានទទួលទ្រង់!"

190 ដូច្នេះ ធ្លាប់ជាអ្នកទិញ ឈ្មួញកណ្តាលទៅទិញទាសករទាំងនេះ។ មានពេលមួយមានម្នាក់មកចំការធំមួយ ហើយគាត់បានមើលពួកគេ។ ពួកទាសករត្រូវបានគេវាយដំយ៉ាងខ្លាំង ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាង អ្នកដឹងទេ។ ពួកគេនៅឆ្ងាយពីផ្ទះ ពួកគេនឹងមិនត្រឡប់មកវិញម្តងទៀតទេ។ បូអែរ ជនជាតិហូឡង់ បានទៅយកពួកគេនាំពួកគេមកទីនេះ ហើយលក់ពួកគេ។ ហើយពួកគេមិនដែលឃើញប៉ាប៉ាម្តងទៀត ឬម៉ាក់ម្តងទៀត មិនដែលឃើញកូនរបស់ពួកគេម្តងទៀតទេ។ ពួកគេបានបង្កាត់ពូជពួកគេជាមួយគ្នា ជ្រើសរើសបុរសធំម្នាក់ បង្កាត់ពូជគាត់ទៅជាស្ត្រីធំឆ្ងាយពីប្រពន្ធរបស់គាត់ ដើម្បីបង្កើតទាសករធំជាង។ អូ ព្រះនឹងធ្វើឱ្យពួកគេឆ្លើយនៅថ្ងៃណាមួយ! ហ្នឹងហើយ។ នោះមិនត្រឹមត្រូវទេ។

191 ដូចអ័ប្រាហាំលីនខុនបាននិយាយនៅពេលមួយ នៅពេលដែលគាត់ចុះពីទូកនៅទីនោះនៅញូវអូលែន បានដោះដងប៉ុយរបស់គាត់...

192 គាត់បានឃើញក្មេងតូចបីឬបួននាក់ចុះមក ឈរនៅទីនោះដោយគ្មានស្បែកជើង ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេមាន...សត្វគោមួយក្បាលបានដាក់—មានទឹកកកចេញពីដី ពួកគេឈរបន្ទាប់ពីរត់គោចូល។ ជើងចាស់តូចៗរបស់ពួកគេបានហើមឡើង ហូរឈាម។ ពួកគេកំពុងច្រៀង "អ្នកមានស្បែកជើង ខ្ញុំមានស្បែកជើង ហើយកូនរបស់ព្រះទាំងអស់មានស្បែកជើង។"

193 ពេលគាត់ចុះពីទូកទៅទីនោះ ដើរទៅឯទ្រុងគោ មាននីហ្គ្រោដ៏ធំម្នាក់ឈរនៅទីនោះ មានស្នាមវាយគាត់នៅជុំវិញ សាកល្បងបេះដូងរបស់គាត់។ ហើយឱ្យគាត់រត់ឡើងចុះតាមផ្លូវ ដោយមានរំពាត់ពីក្រោយគាត់ បន្ទាប់មកពិនិត្យមើលបេះដូងរបស់វា មើលថាតើវាមិនអីទេឬ។ ប្រពន្ធតូចដ៏កំសត់របស់គាត់ឈរនៅទីនោះ កូនពីរឬបីនាក់នៅក្រោមដៃរបស់នាង*ដូចនោះ* ដើម្បីលក់គាត់ ដើម្បីបង្កាត់ពូជគាត់ទៅជាស្ត្រីធំជាង។ អ័ប្រាហាំលីនខុនចាស់បានជាប់នៅក្រោមមួករបស់គាត់... មួករបស់គាត់នៅក្រោមដៃរបស់គាត់ *បំបរនោះ* ហើយវាយកណ្តាប់ដៃរបស់គាត់ គាត់បាននិយាយថា "វាខុសហើយ! ហើយថ្ងៃណាមួយខ្ញុំនឹងវាយវា ប្រសិនបើវាចំណាយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។" ហើយនៅទីនោះ នៅក្នុងសារមន្ទីរមួយក្នុងទីក្រុងឈីកាហ្គោ បានដាក់សម្លៀកបំពាក់មួយដែលមានឈាមនៅលើវា ដែលអាចរំដោះពួកនីហ្គ្រោពីនោះ។

194 ហើយខ្ញុំនិយាយថាអំពើបាបនិងអ្វីៗគឺខុស! ព្រះជួយខ្ញុំឱ្យវាយវា និងអ្នកដឹកនាំផ្សេងទៀតទាំងអស់នៃដំណឹងល្អ។ យើងកើតមកមានសេរីភាព ជាកូនរបស់ព្រះ។ យើងគ្មានការងារសាសនាឬជំនឿណាមួយដើម្បីដំណើរការយើងចូលទៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាព្រះវិហារពិភពលោកទេ យើងជាមនុស្សកើតមកមានសេរីភាព ក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យើងមានសិទ្ធិ យើងចេញពីរឿងដូចជាពេនទីកុស្ត។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ឥឡូវនេះយើងមានសេរីភាព។ យើងមិនចាំបាច់ចងជាប់នឹងរឿងទាំងនោះម្តងទៀតទេ។

195 ប៉ុន្តែអ្នកទិញនេះបាននិយាយថា សម្លឹងមើលទាសកររបស់គាត់ មួយរយឬអ្វីមួយ ក្នុងចំណោមពួកគេនៅលើចំការដ៏ធំមួយ គាត់បាននិយាយថា "និយាយ!" មិត្តតូចម្នាក់នៅទីនោះ ពួកគេមិនចាំបាច់វាយគាត់ទេ ទ្រូងរបស់គាត់ចេញ ហើយចង្ការបស់គាត់ងើបឡើងលើ ធ្វើការងារ! បាននិយាយថា "និយាយ! ខ្ញុំចង់ទិញគាត់។"

196 គាត់បាននិយាយថា "អូ អត់ទេ!" ម្ចាស់បាននិយាយថា "គាត់មិនមែនសម្រាប់លក់ទេ។ ហា-ហ្វូ។"

គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ តើគាត់ជាទាសកឬ?"

បាននិយាយថា "បាទ។"

197 គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ អ្វីដែលធ្វើឱ្យគាត់ខុសគ្នាដូច្នេះ?" បាននិយាយថា "តើអ្នកចិញ្ចឹមគាត់ខុសគ្នាទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ ពួកគេទាំងអស់គ្នាញ៉ាំនៅទីនោះក្នុងហ្គាលី ជាមួយគ្នា។"

បាននិយាយថា "តើគាត់ជាចៅហ្វាយលើពួកគេទេ?"

បាននិយាយថា "ទេ គាត់គ្រាន់តែជាទាសករ។"

"មែនហើយ" បាននិយាយថា "អ្វីដែលធ្វើឱ្យគាត់ខុសគ្នា?"

198 បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំឆ្ងល់ខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ នៅលើទឹកដីកំណើតដែលពួកគេមកពីអាហ្វ្រិក ឪពុករបស់ក្មេងប្រុសនោះគឺជាស្តេចនៃកុលសម្ព័ន្ធមួយ។ ហើយទោះបីជាគាត់ជាសាសន៍ដទៃក៏ដោយ គាត់ធ្វើខ្លួនដូចជាកូនប្រុសរបស់ស្តេច។"

199 អូ ខ្ញុំបានគិតថា តើមានអ្វីសម្រាប់គ្រីស្ទាន! ស្ត្រីអើយឈប់ពាក់អាវបែបនេះទៅ! បុរសអើយឈប់និយាយរឿងកំប្លែងនិងរឿងទាំងអស់នោះទៅ! យើងជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះមហាក្សត្រ។ ស្លៀកពាក់ដូចជាមហាក្សត្រី ស្លៀកពាក់ដូចជា—ស្ត្រី។ ធ្វើខ្លួនជាសុភាពបុរស កុំឲ្យសក់របស់អ្នកដុះ*ដូចនេះ*។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "វាខុស (ធម្មជាតិបង្រៀនអ្នក) សម្រាប់បុរសឱ្យសក់វែង។ ហើយវាជាការអាម៉ាស់និងរឿងធម្មតាសម្រាប់សូម្បីតែស្ត្រីម្នាក់ដើម្បីអធិស្ឋានជាមួយនឹងការកាត់សក់របស់នាង។" ហើយចុះយ៉ាងណាវិញ? "វាជា—វាជាការស្អប់ខ្ពើមសម្រាប់ស្ត្រីដែលស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ដែលទាក់ទងនឹងបុរស។" ព្រះដែលមិនផ្លាស់ប្តូរដ៏អស្ចារ្យមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។ ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃនេះវាដូចជាធូររលុងដូចប្រទេសដទៃទៀតដែរ។ អាម៉ាស់! ចូរយើងធ្វើដូចជាកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ព្រះ។ ចូរយើងរស់នៅដូចវា។ យើងជា—យើងជាកូនប្រុសរបស់ស្តេច។ យើង។ យើង។ ឥឡូវនេះក្រុមនៃភាពរញ៉េរញ៉ៃនិងភាពកខ្វក់និងគគ្រិចនៅជុំវិញនេះ មនុស្សហៅខ្លួនឯងថា "គ្រីស្ទាន" ហើយនៅតែធ្វើដូចនោះ!

200 ប៉ុន្តែសូមចាំថា យើងបានគោះនៅថ្ងៃមួយ ហើយបានបើកទ្រង់ចូលមោទនភាពហើយចាកចេញទាំងអស់។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាគេហៅខ្ញុំថាម៉ែចទេ!

អូ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំគ្រាន់តែជាម៉ូដចាស់បន្តិច
ប៉ុន្តែព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំក៏ម៉ូតចាស់ ដែរ។

201 តើវាត្រូវទេ? អ្នកបានឮបទចម្រៀងនេះ។ ធ្វើជាម៉ូត-ចាស់ចុះ! កុំព្យាយាមយកគំរូតាមអ្នកផ្សេង។ ទ្រង់គឺជាគំរូរបស់អ្នក។ ព្យាយាមធ្វើដូចទ្រង់ ហើយព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុងអ្នកនឹងជួយអ្នកឱ្យធ្វើដូច្នេះ។ ធ្វើឱ្យជីវិតរបស់អ្នកដូចជាទ្រង់។

202 បាទ មានទ្វារមួយនៅទីនោះ។ ខ្ញុំចង់ហៅទ្វារផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំត្រូវរបួសពេក។ មានទ្វារមួយទៀតនៅទីនោះ នៅក្បែរទ្វារនោះ ដើរជុំវិញខាងស្តាំដៃ ហើយទ្វារនោះគឺជាទ្វារសម្រាប់ជីវិតឯកជនរបស់អ្នក។ អូ! អូ អ្នកមិនចង់ឱ្យទ្រង់រញ៉េរញ៉ៃជាមួយវាទេ។ "ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំចង់ចេញទៅជប់លៀងស្រាក្រឡុកបន្តិច តើវាជាអ្វីចំពោះទ្រង់? តើព្រះវិហារអ្វីនឹងប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ?" អូ-ហូ អ្នកនៅទីនោះឃើញទេ។ "មួយភាគដប់នៃប្រាក់ឈ្នួលរបស់ខ្ញុំ? តើអ្នកណានឹងប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ? នោះជាជីវិតឯកជនរបស់ខ្ញុំ! ខ្ញុំរកលុយនេះ។ ខ្ញុំមានជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងស្លៀកខោខ្លីបើខ្ញុំចង់។ នោះជាឯកសិទ្ធិអាមេរិកផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ។" នោះជាការពិត។ ប្រាកដណាស់។ ត្រូវហើយ។

203 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកជាកូនចៀម មិនមែនជាពពែទេ ឃើញទេ កូនចៀមគឺជាអ្វីដែលទ្រង់មាន។ ពួកគេនឹងត្រូវបែកគ្នានៅថ្ងៃណាមួយ។

204 ចៀមមានរោមចៀម។ នោះជារឿងតែមួយគត់ដែលវាមាន។ ហើយវាមិនអាចផលិតរោមចៀមនោះទេ។ យើងមិនត្រូវបានសុំឱ្យបង្កើតផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណទេ ប៉ុន្តែដើម្បី*បង្កើតផលផ្លែ*នៃព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយដរាបណាវាជាចៀម វានឹងទ្រាំទ្របាន។ វាមិនចាំបាច់ផលិតទេ។ ក្រពេញនិងអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងវាគឺជាចៀម វានឹងធ្វើឱ្យរោមចៀមពីព្រោះនៅខាងក្នុងវាមានក្រពេញនិងអាស៊ីដណាលីននិងវត្ថុដែលវាត្រូវការដើម្បីបង្កើតរោមចៀម។

205 ហើយនៅពេលដែលអ្នកជាគ្រីស្ទាន អ្នកនឹងស៊ូទ្រាំនឹងព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកផ្សេងនិយាយទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើការអ្វីទាំងអស់ ហើយមិននាំមកនូវអ្វីទាំងអស់ ទាញ បូមឡើង។ អ្នកជាគ្រីស្ទាន។ អ្នកគ្រាន់តែទទួលផលនៃព្រះវិញ្ញាណដោយស្ម័យប្រវត្តិ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ ហើយនោះជារបៀបដែលវា។ ឃើញទេ?

206 ប៉ុន្តែ មនុស្សសព្វថ្ងៃនេះ ពួកគេមិនចង់ឲ្យអ្នកវិលវល់ជាមួយជីវិតឯកជនរបស់ពួកគេទេ។

207 រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកធ្វើ គ្រាន់តែបើកទ្វារទាំងអស់នៅជុំវិញ ឥឡូវនេះ និយាយថា "ចូលមក ព្រះយេស៊ូវ។" ចាំមើលតើមានអ្វីកើតឡើង។ នៅពេលដែលអ្នកឃើញនៅក្នុងសៀវភៅ អ្នកត្រូវបានគេសន្មត់ថា*ធ្វើនេះ* អ្នកនឹងធ្វើវាបាន។ ហេតុអ្វី? អ្នកគឺជាចៀម តាំងពីដំបូងមក។

208 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់ចង់អង្គុយ ទុកទ្រង់ឱ្យនៅមាត់ទ្វារ គ្រាន់តែនិយាយថា "ខ្ញុំបានចូលរួមព្រះវិហារ។ ខ្ញុំល្អដូចអ្នក។ ឃើញទេ ខ្ញុំបានទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ។" ប្រហែលជានោះជាអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ។ ប៉ុន្តែតើអ្នកបានតាំងទ្រង់ជា*ព្រះអម្ចាស់*ទេ? ឃើញទេ?

209 ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់មិនអាចអង្គុយចុះសៀវភៅច្បាប់ហើយនិយាយពាក្យមួយហើយបន្ទាប់មកមកជុំវិញហើយបដិសេធវា។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនិយាយថាអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយព្រះគម្ពីរនិយាយរឿងជាក់លាក់មួយដែលត្រូវធ្វើ ហើយអ្នកនិយាយថា "អូ ខ្ញុំមិនជឿ*រឿងនោះ*ទេ។" អ្នកគ្រាន់តែចាំថាវិញ្ញាណនោះនៅក្នុងអ្នកមិនមែនជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ព្រោះទ្រង់មិនអាចបដិសេធអង្គទ្រង់បានទេ។ ហ្នឹងហើយ។ ទ្រង់មិនអាចបដិសេធអង្គទ្រង់បានទេ។ ទ្រង់បានសរសេរព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់មើលវា ដើម្បីអនុវត្តវា។ ឃើញទេ? ដូច្នេះវាមិនមែនជាបរិសុទ្ធទេ...

210 វាជាវិញ្ញាណ មិនអីទេ វាប្រហែលជា—វិញ្ញាណនៃក្រុមជំនុំ វាអាចជាវិញ្ញាណរបស់គ្រូគង្វាល វាអាចជាវិញ្ញាណនៃលោកិយ វាប្រហែល ខ្ញុំមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ ប៉ុន្តែវាជាអ្វី វាអាចជាវិញ្ញាណនិកាយ "ខ្ញុំជាមេតូឌីស្ទ ខ្ញុំជាបាទីស្ទ ខ្ញុំជាប្រេសប៊ីធើរៀន ខ្ញុំជាពេនទីកុស្ត ខ្ញុំ*នេះ*" នោះហើយជា...

211 ពេនទីកុស្ត ឥឡូវចាំថា ខ្ញុំនិយាយត្រង់ៗ ពេនទីកុស្តមិនមែនជាអង្គការទេ ពេនទីកុស្តគឺជាបទពិសោធន៍ដែលអ្នកទទួលបាន។ អ្នកមេតូឌីស បាទីស្ទ កាតូលិក និងទាំងអស់គ្នាអាចជួបពេនទីកុស្ត។ អ្នកមិនអាចចូលរួមពេនទីកុស្ដបានទេ ព្រោះគ្មានវិធីដើម្បីចូលរួមវាទេ។

212 ខ្ញុំបាននៅក្នុងគ្រួសារប្រាណហាំអស់រយៈពេលហាសិបប្រាំឆ្នាំមកហើយ។ អ្នកដឹងទេ ពួកគេមិនដែលសុំឱ្យខ្ញុំក្លាយជាប្រាណហាំទេ។ ខ្ញុំកើតមកជាប្រាណហាំ។

213 ហើយនោះជារបៀបដែលអ្នកជាគ្រីស្ទាន អ្នកកើតមកជាគ្រីស្ទាន។ ត្រូវហើយ ឥឡូវនេះ។

214 អូ ជីវិតឯកជននោះ! "អូ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា គ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំទៅរាំទាំងនេះ យើងធ្វើបទភ្លេង។ ពួកគេមានវា..." ត្រូវហើយ។ យើញទេ? "កុំមកប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន និងអ្វីដែលខ្ញុំមិនអាចធ្វើបាន។" មិនអីទេ យើញទេ អ្នកនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ចូលទេ។

215 គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ក្នុងពេលមួយ ហើយបន្ទាប់មកត្រឡប់ទៅការបង្វិលឬរ៉ុកនិងរ៉ូល ឬអ្វីដែលអ្នកនឹងធ្វើ មើលអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ អនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ក្នុងពេលមួយ ហើយបន្ទាប់មកចាប់ផ្តើមស្លៀកខោខ្លីអ្នកខ្លះជាស្ត្រី។

216 ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងនាំអ្នកយូរហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយរឿងមួយទៀត ប្រសិនបើវាមិនអីទេ ក្នុងរឿងនេះ។

217 ខ្ញុំគិតថា ការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលព្រះអម្ចាស់បានអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំប្រារព្ធធ្វើសម្រាប់ទ្រង់គឺនៅទីក្រុងបុមបៃ កន្លែងដែលខ្ញុំមានប្រហែលប្រាំសែននាក់ ប៉ុន្តែនិងពីររយពាន់នាក់នៅក្នុង—នៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ឌូបាន នៅទីលានប្រណាំង។ នៅរសៀលនោះ ខ្ញុំបាននិយាយថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានឃើញការអស្ចារ្យដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏មានព្រះគុណរបស់យើងបានយាងចុះមកធ្វើ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អបានបង្រៀនអ្នកពីព្រះបន្ទូល ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។ អ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលត្រូវតែមានជីវិត។" ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលមានការប្រោសឲ្យជាពីរមុឺនប្រាំពាន់កើតឡើងក្នុងពេលតែមួយ ហើយផ្ទុកកៅអីចាស់ល្អនៅទីនោះ គ្រាន់តែជាការអធិស្ឋានដ៏សាមញ្ញមួយ ពួកគេបានឃើញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...មនុស្សទាំងនោះដែលមិនដឹងថាពួកគេជានរណា ហើយពួកគេមកពីណា នោះជាអ្វីដែលពួកគេចង់ឃើញ។ យើញទេ?

218 ហើយខ្ញុំបានសួរថា "តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ចង់ទទួលព្រះគ្រីស្ទ?" មានមនុស្សបីមុឺននាក់ឈរនៅជើងរបស់ពួកគេ ជាអ្នករៀបចំភួយ វេចខ្ចប់រូបព្រះ។

219 បណ្ឌិត ប៊ូសស្ទត ដុកទ័រ បាក់ធើ និងពួកគេ ចាប់ផ្តើមយំ។ ហើយបងប្រុសប៊ូសស្ទតរត់ឡើងនិយាយ—បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ នេះជាថ្ងៃថ្ពុំថ្ពើង

របស់អ្នក។"

220 បងប្រុស បាក់ធើ បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំឆ្ងល់ ខ្ញុំគិតថា ពួកគេមានន័យថាការព្យាបាលរាងកាយ។"

221 ក្មេងប្រុសនោះនៅលើដៃនិងជង្គង់របស់គាត់។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានប្រាប់គាត់ពីកន្លែងដែលគាត់មកពីអ្វីដែលបានកើតឡើង បាននិយាយថា "អ្នកកំពុងនិយាយ-...គិតអំពីបងប្រុសរបស់អ្នក គាត់នៅប្រហែលកន្លះម៉ាយនៅខាងក្រោយទីនោះ។ គាត់កំពុងជិះពពែពណ៌ឈើង ហើយគាត់ឈឺជើង។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែ **ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល**ថា គាត់បានជាសះស្បើយ។" ក្មេងប្រុសមកទីនេះ ដោយមានឈើច្រត់នៅលើដៃរបស់គាត់ ដូច*នោះ*។ ហើយយកពួកគេប្រហែលម្ភៃនាទីសម្រាប់កងជីវពលដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេស្ងប់ស្ងាត់។

222 បន្ទាប់មកក្មេងប្រុសនេះ នៅលើដៃនិងជើងរបស់គាត់ ដូច*នោះ* ចុះក្រោមមិនអាចងើបឡើងបាន នៅទាំងអាក្រាត។ អូ ខ្ញុំអើយ រឿងដ៏អាក្រក់បែបនេះ! គាត់គិតថាគាត់មកទីនោះសម្រាប់ភ្ញៀវទេសចរ អ្នកដឹងទេ ដើម្បីធ្វើ—របាំព្រៃ។ ហើយខ្ញុំបានយកច្រវ៉ាក់ហើយអង្រួនវា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រសិនបើខ្ញុំអាចជួយមនុស្សដ៏កំសត់នោះ ហើយមិនធ្វើវាទេ ខ្ញុំនឹងក្លាយជា...ខ្ញុំមិនអាចឈរនៅទីនេះបានទេ។ ប៉ុន្តែ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចជួយគាត់បានទេ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានអំណោយទានតូចមួយ ខ្ញុំគ្រាន់តែអាចទាញវាទៅក្នុងឧបករណ៍ អ្វីក៏ដោយដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល។"

223 ហើយនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញ ប្រាប់គាត់ថាគាត់ជានរណា បាននិយាយថា "ម្តាយនិងឪពុករបស់គាត់កំពុងអង្គុយនៅទីនោះ ពួកគេជាហ្សូលូស។" ហើយបាននិយាយថា "ពួកគេស្គម មិនធម្មតា។" ហ្សូលូនឹងជាមធ្យមបីរយដោនក្នុងមនុស្សម្នាក់។ ដូច្នេះបន្ទាប់មកបាននិយាយថា "ពួកគេមិនធម្មតាទេ។ ប៉ុន្តែក្មេងប្រុសនេះកើតនៅក្នុងគ្រួសារគ្រីស្ទាន ពីព្រោះនៅ...ខាងស្តាំដៃ ពេលអ្នកចូលទៅក្នុងទ្វារ មានរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងខ្នមតូចនោះ។" ហើយនោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ម្តាយនិងឪពុករបស់គាត់បានធំឡើង។ "ហើយ*នោះ*ជាឈ្មោះរបស់គាត់។" នោះហើយជាគាត់និងអ្វីៗទាំងអស់។ ពួកគេមិនអាចយល់បានទេ។ ខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅក្រោយ ហើយខ្ញុំឃើញគាត់ឈរ ក្នុងនិមិត្តនៅទីនោះ ត្រង់ដូចដែលគាត់អាចធ្វើបាន។ មិនដែលធំឡើងទេ ក្នុងជីវិតរបស់គាត់ គាត់កើតមក

បែបនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវធ្វើឱ្យគាត់ជាសះស្បើយ។"

224 គាត់មិនមានសូម្បីតែគំនិតត្រឹមត្រូវរបស់គាត់ ព្យាយាមទៅ "អ៊ូ បា បា បា" បែបនោះ។

225 ហើយខ្ញុំបានកាន់ច្រវាក់ ហើយអង្រួនវាដូច*នោះ*។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ កូនប្រុស ធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយ។ ក្រោកឈរឡើង។" នៅទីនោះគាត់បានលើកឡើង។ ទឹកភ្នែកហូរចុះ ហើយពោះខ្មៅរបស់គាត់ដូចដែលគាត់ផតចុះ។ ខ្ញុំបានឃើញអ្នកស្រុកបីម៉ឺនប្រគល់ដួងចិត្តរបស់ពួកគេដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

226 ពេលនៅក្លឺបគីវ៉ានីស ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំនឹងក្លាយជាអ្នកសំដែងភាពបរិសុទ្ធនៅពេលដែលខ្ញុំចាកចេញពីក្រុមជំនុំបាទីស្ទ ដូច្នេះខ្ញុំអាចប្រកបជាមួយមនុស្សទាំងអស់ ពួកគេបាននិយាយថា 'មែនហើយ អ្នកនឹងក្លាយជាអ្នកសម្តែងភាពបរិសុទ្ធ' ខ្ញុំបាននិយាយថា...ក្រុមបងប្អូនខាងបាទីស្ទរបស់ខ្ញុំបាននិយាយ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកបានបញ្ជូនអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៅទីនោះ មួយរយហាសិបឆ្នាំចុងក្រោយនេះ តើខ្ញុំបានរកឃើញអ្វី? នៅតែផ្គុំរូបព្រះ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បីម៉ឺននាក់បានទទួលព្រះគ្រីស្ទក្នុងពេលតែមួយ។"

227 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នកជាស្ត្រី តើអ្នកដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងចំពោះពួកគេជាស្ត្រីទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា "ត្រង់កន្លែងដែលអ្នកកំពុងឈរ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងបំពេញអ្នក។" ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានលើកដៃឡើងដើម្បីទទួលយកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានដើរចេញពីទីនោះ អាក្រាត ឥឡូវនេះ គ្មានអ្វីក្រៅពីបំណះតូចមួយ នៅពីមុខ។ ហើយពេលគេដើរចេញពីទីនោះ គេបត់ដៃ*បែបនេះ* ពីព្រោះពួកគេនៅចំពោះមុខមនុស្ស បន្ទាប់ពីពួកគេបានទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ។

228 ឥឡូវនេះ បងប្អូនស្រីអើយ តើយើងអាចធ្វើដូចម្តេចនៅក្នុងប្រជាជាតិនេះដែលយើងអះអាងថាជឿនិងជាគ្រីស្ទាន ហើយជារៀងរាល់ឆ្នាំពួកគេឈប់សម្រាកបន្ថែមទៀត? នៅពេលដែល បុគ្គលនោះមិនដែលឮសូម្បីតែព្រះនាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែទទួលយកទ្រង់នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ ទេ អ្នកមិនអាចប្រាប់ពួកគេថាពួកគេអាក្រាត ពួកគេមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានបិទបាំងខ្លួនឯង*បែបនេះ* ដើម្បី

ដើរចេញ។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ឬពីរថ្ងៃ អ្នកនឹងឃើញពួកគេជាមួយនឹងសម្លៀកបំពាក់ប្រភេទណាមួយ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

229 មានអ្វីខុសនៅកន្លែងណាមួយ។ វាជាការបង្វែរនៃទេវវិទ្យា។ អំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចជាទ្រង់បានធ្វើចំពោះបុរសដែលហៅថា "កងទ័ព" យើងបានរកឃើញគាត់ស្លៀកពាក់និងនៅក្នុងគំនិតត្រឹមត្រូវ។ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមជឿថា វាជាវិញ្ញាណមកលើមនុស្ស ដែលជំរុញពួកគេឱ្យចូលទៅក្នុងអាមេរិកនិយមនិងបារាំងនិយម និងគ្រប់ប្រភេទនៃលោកិយនិយមនិងក្រុមជំនុំនិយម។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យពួកគេមកជួបចៅហ្វាយនោះម្តង ហើយពួកគេមានអារម្មណ៍ថាគោះទ្វារ ពួកគេនឹងស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ហើយធ្វើដូចស្ត្រីនិងបុរស ហើយពួកគេនឹងក្លាយជាគ្រីស្ទានកើតជាថ្មី។ អាម៉ែន។ បាទ។

230 ឥឡូវនេះខ្ញុំបានបញ្ចប់ ម្តែនាទីរហូតដល់ដប់ពីរ គ្រាន់តែជា—គ្រាន់តែពីរបីនាទី ខ្ញុំសូមរំលងខ្លះ។ ចាំមួយភ្លែត បទគម្ពីរខ្លះ ខ្ញុំចង់បើកទ្វារមួយទៀត។ តើវាមិនអីទេ?

231 ទ្វារបន្ទាប់ទៅទីនោះគឺជាសេចក្តីជំនឿ។ ឃើញទេ ជីវិតឯកជនរបស់អ្នក... ទ្វារនៃអំនួត ជីវិតឯកជនរបស់អ្នក ឥឡូវនេះសូមបើកសេចក្តីជំនឿ។ គ្រាន់តែជាចិញ្ចៀនទាំងមូលនៃពួកគេ ឃើញទេ ប៉ុន្តែចូរយើងចូលទៅក្នុងជំនឿ។

232 អ្នកដឹងទេ មួយរយៈមុនខ្ញុំនៅមន្ទីរពេទ្យ ហើយស្ត្រីម្នាក់កំពុងទទួលការវះកាត់។ នាងបានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ នាងបាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំជាអ្នកឈប់ជឿ។ តើអ្នកនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំទេ?"

233 ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ លោកស្រី ខ្ញុំនឹងរីករាយ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកគឺជាអ្នកឈប់ជឿមែនទេ?"

"បាទ។"

234 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះសូមរង់ចាំបន្តិច។ សូមឱ្យខ្ញុំអានបទគម្ពីរដល់អ្នក។"

235 មានស្ត្រីម្នាក់ដេកនៅលើគ្រែ មើលមកខ្ញុំ គួរឱ្យអស់សំណើចណាស់ នាង និងកូនប្រុសរបស់នាងអាយុប្រហែលម្ភៃឆ្នាំ ជារឺគីធម្មតា ហើយឈរនៅទីនោះសម្លឹងមកខ្ញុំបែបនោះ។

236 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ លោកស្រី" ខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំបានអាន បទគម្ពីរទៅកាន់នាងថា "ទោះបីអំពើបាបរបស់អ្នកមានពណ៌ក្រហមក៏ដោយ វា នឹងពណ៌សដូចព្រិល។ ទោះបីវាមានពណ៌ក្រហមដូចពណ៌ក្រហម ប៉ុន្តែមាន ពណ៌សដូចរោមចៀម។" ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំអានវាទៅនាង ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រសិនបើអ្នកបានវង្វេងចេញ ឃើញទេ អ្នកបានចេញពីព្រះ ប៉ុន្តែព្រះមិនដែល ចេញពីអ្នកទេ ឬអ្នកនឹងមិនស្រែករកខ្ញុំទេ។" នាងចាប់ផ្តើមយំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "យើងនឹងអធិស្ឋាន។"

237 ស្ត្រីនោះនៅលើគ្រែបន្ទាប់បាននិយាយថា "ចាំបន្តិច! ចាំបន្តិចនៅទីនោះ!"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ លោកស្រី?"

នាងបាននិយាយថា "ទាញវាំងនននោះចេញ!"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកមិនមែនជាគ្រីស្ទានទេឬ?"

នាងបាននិយាយថា "យើងជាមេតូឌីស្ទ!"

238 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ តើមានអ្វីទាក់ទងនឹងវា?" ឃើញទេ នោះ មិនមែនជាការនិយាយថាអ្នកជា—អ្នកគឺជាកូនលាទេ ប្រសិនបើអ្នកនៅក្នុង ទ្រុងជ្រូក ឃើញទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះមិនមានន័យអ្វីទេ។" ឃើញទេ?

239 ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ នោះហើយជាកន្លែងដែលវាមក ថាខ្លួនឯងសុចរិត។ "វា ប្រឆាំងនឹងជំនឿរបស់យើង!" ខ្ញុំបាននិយាយថា..."យើងមិនចង់បានការព្យាបាល ដ៏ទេវភាពនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង ឬរឿងប្រភេទនោះទេ។" ឃើញទេ មើលអ្វី ដែលខ្ញុំចង់មានន័យ? ឃើញទេ ពួកគេនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យចូលទៅក្នុងទ្វារនោះ ទេ។ "នោះជាការប្រឆាំងនឹងជំនឿរបស់យើង។"

240 មានជំនឿតែមួយ។ "ជំនឿតែមួយ ព្រះអម្ចាស់តែមួយ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក មួយ។" ជំនឿនោះ!

ជំនឿរបស់ខ្ញុំមើលទៅទ្រង់
កូនចៀមនៃកាល់វ៉ារី
ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
ឥឡូវនេះសូមស្តាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន
យកការមិនជឿរបស់ខ្ញុំចេញ។

241 បាប! អំពើបាបមានបាបតែមួយ នោះគឺជាការមិនជឿ។ មនុស្សដែលផឹកស្រាមិនមែនជាមនុស្សមានបាបទេ។ ឃើញទេ នោះ—នោះ—នោះ ឃើញទេ មិនមែនជាអំពើបាបទេ។ វាមិនមែនជា—វាមិនមែនជាអំពើបាបទេក្នុងការផឹក។ វាមិនមែនជាអំពើបាបទេក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់។ និយាយកុហក លួច នោះមិនមែនជាអំពើបាបទេ។ នោះជាលក្ខណៈនៃការមិនជឿ។ ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកជឿ អ្នកនឹងមិនធ្វើដូច្នេះទេ ឃើញទេ។

242 មានតែពីរទេ អ្នកជាអ្នកមិនជឿឬអ្នកជឿ ឃើញទេ មួយឬផ្សេងទៀត។ អ្នកមិនធ្វើរឿងទាំងអស់នេះនិងបទបញ្ជាសាសនាបែបនោះទេ ដោយសារតែអ្នកជាអ្នកមិនជឿ ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកជឿ វាជាព្រះបន្ទូលដែលអ្នកជឿ ព្រោះព្រះគ្រីស្ទជាព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? ដូច្នេះអ្នកគ្រាន់តែជាអ្នកមិនជឿទេ ព្រោះអ្នកជឿតាមប្រពៃណីខ្លះ ឬគោលលទ្ធិមួយចំនួនដែលត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ឬអ្វីមួយហើយនិកាយធ្វើ។ ប៉ុន្តែអ្នកជឿពិតប្រាកដនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលនោះ។ ហើយព្រះធ្វើការត្រឹមត្រូវតាមរយៈព្រះបន្ទូលនោះ តាមរយៈការធ្វើឱ្យវាកើតឡើងនៅក្នុងជំនាន់ដែលយើងរស់នៅ។

243 ហើយឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ ហើយអ្នកនិយាយថា "អូ ខ្ញុំ...បងប្រុសប្រាណាហាំ ព្រះអម្ចាស់..." មែនហើយ នោះមិនអីទេ មានពួកភីលីស្ទីនដែលមិនបានកាត់ស្បែកជាច្រើនបានទៅម្តង ផងដែរ។ ហើយជនជាតិអេស៊ីបមួយក្រុមបានព្យាយាមដើរតាមលោកម៉ូសេឆ្លងកាត់—សមុទ្រក្រហម ប៉ុន្តែទីបំផុត..."ដូចជាយ៉ានណេសនិងយ៉ាមប្រេសបានប្រឆាំងនឹងម៉ូសេ យើងរកឃើញរឿងដូចគ្នានៅថ្ងៃចុងក្រោយ" ព្រះគម្ពីរបានចែង។

244 ឥឡូវនេះទៅមុខបន្តិចទៀត។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលនៅទីនេះ—សម័យនេះថា "ព្រោះអ្នកនិយាយថា 'ខ្ញុំជាអ្នកមាន ហើយមានទ្រព្យកាន់តែច្រើនឡើង។'" សូមមើលពីរបៀបដែលយើងសព្វថ្ងៃនេះ ជាក្រុមជំនុំដែលមានជាងគេ! ហើយ អ៊ីចឹង អ្នកដឹងទេ អ្នកពេនទីកុស្តគឺល្អច្រើនជាងប្រសិនបើអ្នកនៅទីនោះជាមួយស្តរនៅជ្រុង ដូចជាឪពុកនិងម្តាយរបស់អ្នក? ប៉ុន្តែអ្នកមានក្រុមជំនុំល្អជាងក្រុមជំនុំផ្សេងទៀត ដែលរីកចម្រើនលឿនបំផុតនៅលើពិភពលោក ប៉ុន្តែតើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដែលធ្លាប់គង់នៅក្នុងចំណោមយើងនៅឯណា? អ្នកបានចាកចេញពីរឿងពិត។ "ពីព្រោះអ្នកនិយាយថា 'ខ្ញុំជាអ្នកមាន។'"

245 សូមចាំថា នេះគឺជាពេនទីកុស្តដែលវាកំពុងនិយាយ ពីព្រោះសម័យពេនទីកុស្តគឺជាសម័យចុងក្រោយ។ ឃើញទេ ការប្រជុំទាំងអស់នេះយើងមាន មិនមានអង្គការណាផ្សេងទៀតចាប់ផ្តើមទេ។ វានឹងមិនមានទេ។ នេះជាទីបញ្ចប់។ ស្រូវសាលីបានចាស់ហើយ។ វាបានចេញមកតាមរយៈស្លឹក និងទង និងអង្កាម ហើយវាចេញទៅស្រូវសាលីឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ នឹងមិនមានទៀតទេ។ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមភ្លៀងក្រោយបន្តិច ប៉ុន្តែវាទើបតែធ្លាក់ចូល អ្វីផ្សេងទៀត។ ពួកគេនឹង...នេះគឺជាស្រូវសាលីនឹងចេញមក។ ចំណាំ។

246 "ហើយដោយសារតែអ្នកនិយាយថា 'ខ្ញុំជាអ្នកមាន ហើយមានទ្រព្យសម្បត្តិកាន់តែច្រើនឡើង មិនត្រូវការអ្វីទាំងអស់' ហើយមិនដឹងថាអ្នកវេទនា វេទនា ខ្វាក់អាក្រាត ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ ខ្ញុំទូន្មានអ្នក..." អូ ខ្ញុំអើយ! "ខ្ញុំគោះទ្វាររបស់អ្នក។" [បងប្រុសប្រាណហាំគោះអ្វីមួយ—អេដ។] "ឡៅឌីសេ អញគោះទ្វារអ្នក ហើយប្រឹក្សាឲ្យមកឯខ្ញុំ—ហើយទិញមាសដែលសាកល្បងក្នុងភ្លើង សម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស ថាភាពអាក្រាតរបស់អ្នកមិនត្រូវបានបង្ហាញទេ។"

247 យកបរបស់ទាំងនេះចេញ ហើយពាក់ដូចអ្នកគួរតែ ឃើញទេ សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះបន្ទូល។ មិនមែនសេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្ញុំទេ សេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់!

248 "ហើយខ្ញុំក៏ទូន្មានអ្នក—ដើម្បីមក យកភ្នែកខ្លះ ដែលអ្នកអាចលាបភ្នែករបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចមើលឃើញ។ ព្យាបាលភ្នែក!"

249 ខ្ញុំជាជនជាតិកេនតាគី។ ខ្ញុំកើតនៅលើភ្នំ ហើយយើងធ្លាប់មានកន្លែងចាស់បន្តិចនៅលើដំបូល។ ហើយយើងជាកូនៗបានលើកឡើង—ជណ្តើរបង្គោលចាស់តូចមួយ ដែលយើងឡើងរាល់យប់។ ហើយយើងបានអង្គុយចុះ។ ពួកគេត្រូវដាក់ផ្ទាំងក្រណាត់មួយនៅលើកំពូលរបស់យើងនៅពេលដែលវាធ្លាក់ព្រិល។ មែនហើយ តារា ក្តារបន្ទះចាស់ឈឺ...

250 តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាបន្ទះក្តារគឺជាអ្វី? មែនហើយ បងប្រុស ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមិនពាក់អាវរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ? ខ្ញុំនៅផ្ទះ ឃើញទេ។ មែនហើយ ក្តារបន្ទះចាស់រើឡើង!

251 តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាពូកចំបើងជាអ្វី? ឥឡូវនេះតើអ្នកដឹងអ្វី! ខ្ញុំ

គិតថាខ្ញុំមានអារម្មណ៍ខ្លាំងខាងជំនឿអំពីអ្វីមួយ។ មែនហើយ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនៅផ្ទះឥឡូវនេះ។ នោះជាការល្អ។ ហើយខ្ញុំមិនដែលដឹងអ្វីផ្សេងទៀតទេរហូតដល់ពីរបីឆ្នាំមុន។

252 តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាចង្កៀងចាស់ បំពង់ផ្សែងចាស់ ដឹងអ្វី? នោះគឺជាព្រះច័ន្ទចាស់ដ៏ធំ ហើយសត្វទីទុយនៅចំហៀង។ ពួកគេធ្លាប់មានដៃតូចជាងគេនៅក្នុងផ្ទះ ត្រូវសម្អាតធុងចាស់នោះ អ្នកដឹងទេ។ ខ្ញុំធ្លាប់យកប្រដាប់បាញ់ទឹកចាស់ ហើយវានឹងខ្ចាតលើខ្ញុំ ដូច្នេះខ្ញុំបានយកបំពង់ផ្សែងនោះ ហើយបង្វែរវាទៅទីនោះ ដើម្បីកុំឲ្យវាឆេះ។ បាទ ពិតណាស់។

253 ឥឡូវនេះ ជីតារបស់ខ្ញុំគឺជាអន្ធាក់។ ម្តាយរបស់ខ្ញុំមកពីការកក់។ គាត់បានរៀបការជាមួយក្មេងស្រីឥណ្ឌាម្នាក់មកពីការកក់ ឈ្មោះគីនៅទីនោះនៅកេនតាគីនិងថេនណេស៊ី អ្នកដឹងថាកន្លែងណា ជ្រលងភ្នំឆឺរ៉ូគី។ ហើយពួកគេ គាត់—គាត់បានបរបាញ់និងជាប់ គ្រប់ពេលវេលា នោះគឺជា—នោះជារបៀបដែលគាត់បានរស់នៅ។

254 ហើយយើងជាក្មេងដេកនៅទីនោះ ហេតុនោះ ពេលខ្លះវាត្រជាក់ណាស់។ ហើយខ្យល់ដែលឆ្លងកាត់ទីនោះ យើងនឹងត្រជាក់នៅក្នុងភ្នែករបស់យើង ហើយ—ភ្នែករបស់យើងនឹងបិទនៅពេលយប់ អ្នកដឹងទេ។ ម៉ាក់ហៅវាថា "អាចន៍ភ្នែក។" ខ្ញុំមិន—ខ្ញុំមិនដឹងថានោះជាអ្វីទេ ប៉ុន្តែជំងឺផ្តាសាយនឹងចូលក្នុងភ្នែករបស់អ្នក ហើយវានឹងត្រជាក់។ ហើយនាងនិយាយថា "អ្នកមានអាចន៍ភ្នែកនៅក្នុងភ្នែករបស់អ្នក" ដោយសារតែ—នៃអ្នកដឹងទេ ខ្យល់ដែលឆ្លងកាត់ទីនោះ កំទេចធូលីបានឆ្លងកាត់នៅពេលយប់។ ភ្នែករបស់យើងនឹងបិទ។

255 ហើយម៉ាក់នឹងទៅទីនោះនៅជណ្តើរ នៅពេលព្រឹកនៅពេលដែលនាងយកនំធ្វើនំ។ នាងនឹងមានម្សៅសណ្តែកនៅលើតុ។ ហើយនាងនឹងនិយាយថា "ប៊ីលី!"

ខ្ញុំនិយាយថា "បាទ ម៉ាក់?"

"អ្នកនិងអេដវឺដចុះមក។"

256 "ម៉ាក់ ខ្ញុំមើលមិនឃើញទេ!" ខ្ញុំបានហៅបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ យើងបានហៅគាត់ថា "ហ៊ីគី។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "គាត់ក៏មើលមិនឃើញដែរ។ ឃើញទេ ភ្នែករបស់យើងមានអាចន៍ភ្នែកនៅក្នុងពួកគេ។"

នាងនឹងនិយាយថា "មិនអីទេ គ្រាន់តែចាំបន្តិច។"

257 ហើយលោកតា នៅពេលដែលគាត់ចាប់បានសត្វខូន...តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាសត្វក្អែកជាអ្វី? នោះហើយជាអ្វីដែលនាង...គាត់ចាប់បានសត្វខូនមួយក្បាល គាត់យកខ្លាញ់ចេញពីវា ហើយដាក់វាក្នុងកំប៉ុង។ ហើយសត្វខូននោះគឺជាការព្យាបាល—ទាំងអស់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់យើង។ ពួកគេនឹងផ្តល់ឱ្យយើងសម្រាប់ព្យាបាលជំងឺផ្តាសាយ ដោយមានរមៀតនៅលើវា និងប្រេងធ្យូង។ យើងនឹងលេបវាសម្រាប់ការឈឺបំពង់ក។ បន្ទាប់មកសត្វខូននោះមកកំដៅ នាងនឹងមកម៉ាស្សាក្អែករបស់យើង ហើយក្អែករបស់យើងនឹងបើក។ ឃើញទេ វាជាសត្វខូនដែលបានធ្វើវា។ ឃើញទេ?

258 ឥឡូវនេះ បងប្អូនប្រុសស្រី យើងបានឆ្លងកាត់ភាពត្រជាក់ នៅក្នុងព្រះវិហារ។ ត្រូវហើយ សេចក្តីព្រាងសាសនាជាច្រើនបានឆ្លងកាត់ គ្រប់គ្នាបានត្រជាក់។ មនុស្សជាច្រើនបានបិទភ្នែកទាំងអស់ ហើយមានក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោកដ៏ធំមួយនៃក្រុមជំនុំឡើងមក នៅទីនេះ នឹងបង្ខំអ្នករាល់គ្នាឱ្យចូលទៅក្នុងវា។ ពួកគេកំពុងនៅឆ្ងាយពីព្រះបន្ទូលនោះ ក្រុមរបស់យើងផ្ទាល់។ ខ្ញុំមានកាតព្វកិច្ចជាប់នឹងសារមួយ មិនមែនខុសគ្នាទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែសេចក្តីស្រឡាញ់។ សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាការកែតម្រូវ។ ត្រឡប់មកវិញ! នៅឱ្យឆ្ងាយពីរឿងនោះ! បងប្អូនអ្នកបម្រើព្រះអើយ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាក្រុមរបស់អ្នកធ្វើអ្វីទេ នៅឱ្យឆ្ងាយពីវា! នៅឱ្យឆ្ងាយពីវា! វាជាសញ្ញារបស់សត្វនោះ ចូរនៅឲ្យឆ្ងាយពីវា! ឃើញទេ ព្រះយេស៊ូវកំពុងគោះនៅសម័យឡៅឌីសេនេះ។ មើលកន្លែងដែលពួកគេដាក់ទ្រង់? គាត់កំពុងព្យាយាមទៅរកបុគ្គល មិនមែន—មិនមែនអង្គការនិងក្រុមមនុស្សទេ។ គាត់កំពុងព្យាយាមយកមួយនៅ*ទីនេះ* ហើយមួយនៅ*ទីនោះ* ហើយមួយនៅ*ទីនោះ* ព្យាយាម។ "អ្វីដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ ខ្ញុំប្រដៅ។"

259 ដូចជាប្អូនប្រុសតូចមាននិមិត្តនៅទីនេះ ហើយនិយាយថាគាត់មាននិមិត្ត។ ហើយបាននិយាយថា "ពន្លឺដូចគ្នានេះដែលអ្នកទទួលបាន បណ្តាលឱ្យស្លាប់របស់អ្នកផងដែរ។" ឃើញទេ?

260 "អស់អ្នកដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ ខ្ញុំប្រៀនប្រដៅ ចូរខ្នះខ្នែង ហើយត្រឡប់មកវិញ។ ខ្ញុំឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយគោះ។" ឥឡូវនេះ មើល សត្វខូននឹងមិនធ្វើការនេះល្អទេ។

ប៉ុន្តែមានប្រភពទឹកដែលពេញដោយឈាម
ទាញចេញពីសរសៃរបស់អេម៉ាញូអែល

កន្លែងដែលមនុស្សមានបាបបានធ្លាក់ចុះនៅក្រោមទឹក
ជំនន់
បាត់បង់ស្មាមប្រឡាក់ទាំងអស់របស់ពួកគេ។

ចោរដែលស្លាប់នោះរីករាយដែលបានឃើញ
ប្រភពទឹកនៅក្នុងថ្ងៃរបស់គាត់
ទោះបីជាខ្ញុំអាចធ្វើបាន យ៉ាងដូចទ្រង់

261 ទ្រង់បានបើកភ្នែករបស់ខ្ញុំ ដោយភ្នែករបស់ទ្រង់។ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់បានយាងចុះមក ហើយផ្តល់ភាពកក់ក្តៅដល់ព្រះគម្ពីរ ភ្នែករបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញវាទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាគ្រូគង្វាលបាទីស្តក្នុងស្រុក។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយ ទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ចុះ មិនមែនខាញ់ដូងដែលទ្រង់បានក្តៅទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងភ្លើង! ភ្នែកតូចមួយបានឆ្លងកាត់ព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ—ព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ...ហើយខ្ញុំអាចមើលឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំចង់និយាយដោយភ្នែករបស់ខ្ញុំ ដូច្នេះខ្ញុំអាចមើលឃើញព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា "ទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ សូមឱ្យពាក្យរបស់មនុស្សទាំងអស់ក្លាយជាកុហក ហើយខ្ញុំក៏ជាការពិត។ ខ្ញុំឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយគោះ។"

262 រឿងតូចមួយទៀត។ តើយើងមានពេលទេ? បាទ បាទ ខ្ញុំនឹងទៅ ឃើញទេ។

263 មានងងឹតមួយនៅទីនោះនៅភាគខាងត្បូង។ ហើយ គ្រូគង្វាលរបស់គាត់ ខ្ញុំស្គាល់គាត់ ជាមិត្តចាស់ដ៏ល្អម្នាក់។ យើងបានហៅគាត់ថាហ្គាបេ។ ឈ្មោះរបស់គាត់គឺកាព្រីយ៉ែល ហើយយើងគ្រាន់តែហៅគាត់ថាហ្គាបេ។ គាត់តែងតែ... គ្រូគង្វាលនិងខ្ញុំ យើង—យើងបានទៅបរបាញ់ យ៉ាងច្រើន។ គាត់ជាបងប្រុសស្បែកខ្មៅចាស់ ហើយយើងបានចេញទៅបរបាញ់។ ដូច្នេះហើយ ហ្គាបេចាស់ចូលចិត្តបរបាញ់ជាងអ្នកណាដែលខ្ញុំធ្លាប់ស្គាល់ ប៉ុន្តែគាត់ជាអ្នកបាញ់មិនល្អ។ ដូច្នេះ ថ្ងៃមួយគ្រូគង្វាលរបស់គាត់និងគាត់បានទៅបរបាញ់។

264 ហើយយើងមិនអាចយកហ្គាបេចាស់ទៅតម្រង់ជួរទៅព្រះវិហារបានទេ។ គាត់គ្រាន់តែមិនធ្វើវាទេ។ គាត់នឹងមិនមកព្រះវិហារទេ។ គាត់បាននិយាយថា "អា ខ្ញុំមិនទៅកន្លែងដែលមនុស្សលាក់ពុតនៅនោះទេ។"

265 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែ ហ្គាបេ ដរាបណាអ្នកនៅក្រៅ ពួកគេធំជាងអ្នក។ អ្នកកំពុងលាក់ខ្លួននៅពីក្រោយពួកគេ ឃើញទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកកំពុងលាក់ខ្លួននៅពីក្រោយពួកគេ។ អ្នកតូចជាងពួកគេ ពួកគេចុះហើយខិតខំប្រឹងប្រែងឃើញទេ។"

266 ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតច្រើនចំពោះអ្នក លោកប៊ីល។ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្គាល់ចូនចាស់ចុះទៅទីនោះ ហើយគាត់មិនជាអ្វីទេ គាត់បាញ់សត្វក្អែក និងអ្វីៗទាំងអស់។"

267 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មិនអីទេ ហ្គាបេ។ ឃើញទេ នោះមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែសូមចាំថា ចូនត្រូវតែឆ្លើយសម្រាប់ការនោះ អ្នកមិនចាំបាច់ អ្នកឃើញទេ។ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែទៅ..." ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកមានគ្រូគង្វាលដ៏ល្អម្នាក់។"

268 "អូ គ្រូគង្វាលចូនគឺជាបុរសល្អបំផុតម្នាក់នៅក្នុងប្រទេស!"

269 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ចូរឱ្យគាត់ធ្វើជាគំរូរបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចមើលទៅឆ្ងាយជាងនេះ។ សូមឲ្យគាត់ធ្វើជាគំរូរបស់អ្នក។"

270 ដូច្នេះថ្ងៃមួយបងប្រុស ចនបាននិយាយថា បានយកហ្គាបប្រម៉ាញ់ចាស់ ហើយនិយាយថា "យើងមានទន្សាយនិងសត្វស្លាបច្រើន នៅថ្ងៃនោះ ជាងយើងពិបាកវេចខ្ចប់។" ហើយនិយាយថា "មកពេលល្ងាច។" បាននិយាយថា "ចាស់ហ្គាបេបានមកពីក្រោយ ហើយទាំងអស់ត្រូវបានផ្ទុកឡើង អ្នកដឹងទេ បែបនោះ។" ហើយប្រពន្ធរបស់គាត់គឺជាគ្រីស្ទានដ៏ស្មោះត្រង់។ នាងមានកន្លែងមួយនៅទីនោះ ជាស្ត្រីដែលពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនាងតែងតែមានតួនាទីរបស់នាង។ ដូច្នេះគាត់គឺជា...ហ្គាបេចាស់បាននៅពីក្រោយ អ្នកដឹងទេ។ ហើយគ្រូគង្វាលចូនបាននិយាយថាគាត់ក្រឡេកមើលជុំវិញ គាត់អាចមើលឃើញ "តាចាស់ហ្គាបេបន្តសម្លឹងមើលស្មារបស់គាត់ *បែបនោះ*។ ព្រះអាទិត្យលិច" បាននិយាយថា "កាន់តែទាប កាន់តែត្រជាក់។" បាននិយាយថា "មួយសន្ទុះក្រោយមក" បាននិយាយថាគាត់កំពុងដើរជាមួយ បាននិយាយថា "ហ្គាបេចាស់ឡើងមក។ គាត់មានធុងកាំភ្លើងរបស់គាត់ពេញដោយទន្សាយ និងសត្វស្លាបនិងអ្វីៗជាច្រើន។" បាននិយាយថា "គាត់បានយកគ្រួគង្វាលនៅលើស្មា ហើយនិយាយថា 'គ្រូគង្វាល?'"

បាននិយាយថា ងាកមកនិយាយថា "បាទ ហ្គាបេ តើមានបញ្ហាអ្វី?"

271 ដូច្នេះគាត់មើលទៅ ហើយទឹកភ្នែកដ៏ធំហូរចេញពីថ្ពាល់ខ្មៅរបស់គាត់ ដែលពុកចង្ការរបស់គាត់ប្រែទៅជាពណ៌ប្រផេះ។ គាត់និយាយថា "គ្រូគង្វាល ខ្ញុំបានដើរតាមច្រាំងនេះនៅទីនេះ ប្រហែលកន្លះម៉ោង។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានមើលព្រះអាទិត្យលិច។" បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ វីស្តីពណ៌ប្រផេះទាំងនេះរបស់ខ្ញុំ ហើយសក់របស់ខ្ញុំប្រែចេញ" បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ព្រះអាទិត្យរបស់ខ្ញុំក៏កំពុងលិចដែរ គ្រូគង្វាល។"

272 បាននិយាយថា "ត្រូវហើយ ហ្គាបេ។" ហើយគាត់ឈប់ហើយងាកមកនិយាយថា "តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក?"

273 គាត់បាននិយាយថា "ព្រះអាទិត្យរបស់ខ្ញុំក៏លិចដែរ។" គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកដឹងពីអ្វីទេ?" បាននិយាយថា "ខ្ញុំត្រូវគិត" គាត់បាននិយាយថា "ដូចដែលខ្ញុំកំពុងដើរនៅទីនោះ។" គាត់បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ" បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ត្រូវតែស្រឡាញ់ខ្ញុំ។"

បាននិយាយថា "ប្រាកដណាស់ ទ្រង់ស្រឡាញ់ ហ្គាបេ។"

274 បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំជាអ្នកបាញ់មិនល្អ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចប៉ះអ្វីទាំងអស់ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "យើង—យើងពិតជាត្រូវការសាច់នេះនៅផ្ទះ។" ហើយបាននិយាយថា "គ្រាន់តែក្រឡេកមើលក្រុមដ៏ល្អនៃហ្គេមដែលទ្រង់ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ បក្សីទាំងនេះនិងទន្សាយទាំងនេះ។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីរក្សាយើងនៅសប្តាហ៍ក្រោយ។" បាននិយាយថា "ទ្រង់ច្បាស់ជាស្រឡាញ់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំមិនអាចវាយអ្វីទាំងអស់ អ្នកដឹងទេ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចវាយវាបានទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមើលអ្វីដែលទ្រង់ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ។" បន្ទាប់មកគាត់បាននិយាយថា "គាត់ត្រូវតែស្រឡាញ់ខ្ញុំ បើមិនដូច្នេះទេ ទ្រង់នឹងមិនផ្តល់ឱ្យខ្ញុំទេ។"

បាននិយាយថា "ត្រូវហើយ។"

275 ហើយគាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំបានគោះទ្វារតូចមួយនៅខាងក្រោម។ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំឲ្យងាកមកនិយាយថា 'ហ្គាបេ ព្រះអាទិត្យរបស់អ្នកក៏កំពុងលិច ដែរ។'" បាននិយាយថា "គ្រូគង្វាល តើអ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើទេ គ្រូគង្វាល?" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំបានសន្យាជាមួយទ្រង់។"

276 គាត់បាននិយាយថា "ហ្គាបេ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកអ្វីមួយ។" បាននិយាយថា "អ្វី

ដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយដែលធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍បែបនោះ?" គាត់បាននិយាយថា គ្រូគង្វាល ឬបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះរង់ចាំបន្តិច" បាននិយាយថា "អ្វី—អ្វី—អ្វីដែលក្រុមចម្រៀងច្រៀង?"

277 គាត់បាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំប្រាកដជាចូលចិត្តការច្រៀងនៅព្រះវិហារគ្រូគង្វាល។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំស្រឡាញ់រាល់សារដែលអ្នកអធិប្បាយព្រោះវាមកពីសៀវភៅល្អនោះ ហើយខ្ញុំដឹងថាវាត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "វាមិនដូច្នោះទេ។" បាននិយាយថា "ទ្រង់គ្រាន់តែគោះ ហើយខ្ញុំបានមើលជុំវិញទីនេះ ហើយមើលថាតើទ្រង់ល្អយ៉ាងណាចំពោះខ្ញុំ អ្វីដែលទ្រង់ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ។" គាត់បាននិយាយថា "ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំនឹងដើរទៅខាងមុខកន្លែងដែលអ្នកឈរ។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវដៃស្តាំរបស់ខ្ញុំ" បាននិយាយថា "ពីព្រោះខ្ញុំបានថ្វាយដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំដល់ព្រះអម្ចាស់ ចុះនៅជុំវិញភ្នំនៅទីនោះ។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយជំនួសកន្លែងរបស់ខ្ញុំនៅខាងប្រពន្ធខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹងនៅទីនោះរហូតដល់ព្រះអម្ចាស់ហៅខ្ញុំឱ្យខ្ពស់ជាងនេះ។" ឃើញទេ គាត់គ្រាន់តែមើលទៅជុំវិញ ហើយមើលថាតើព្រះមានចំពោះគាត់ប៉ុណ្ណា។

278 ខ្ញុំជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ។ ប្រសិនបើអ្នកអាចមើលតាមរយៈភ្នែកដែលខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើលឥឡូវនេះ ហើយឃើញកន្លែងឥណ្ឌា ពួកគេជាមនុស្សអត់ឃ្លានម្តាយដែលស្រែកឃ្លាននៅតាមផ្លូវ កូនតូចរបស់ពួកគេមិនអាចសូម្បីតែយំទៀតទេ ពីការស្រែកឃ្លាន ហើយគ្រាន់តែគិតពីអ្វីដែលយើងមាននៅទីនេះនៅថ្ងៃនេះ។ មើលឡានដែលអ្នកចូលមក។ មើលសម្លៀកបំពាក់ដែលអ្នកកំពុងស្លៀក។ មើលថាតើអ្នកមានប៉ុណ្ណា។ មិត្តអើយ តើអ្នកមិនមានអារម្មណ៍ឮសម្លេងគោះនៅកន្លែងណាមួយទេឬ?

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

279 ដោយក្បាលរបស់យើងឱនចុះ ហើយដួងចិត្តរបស់យើង ដូចជានាទីឥឡូវនេះកំពុងដំណើរការ ប្រហែលប្រាំពីរនាទីរហូតដល់ពេលថ្ងៃត្រង់។ បងប្រុស បងស្រីវិទ្យាសាស្ត្រប្រាប់យើងថាវាតិចជាងបីនាទីរហូតដល់ពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែមើលជុំវិញ ហើយគ្រាន់តែគិតបន្តិច។ កូនតូចរបស់អ្នកអង្គុយក្បែរអ្នក។ ស្តឹកប៉ុន្មាន!

280 ក្រឡេកមើលប្រពន្ធដ៏ល្អរបស់អ្នកហើយគិតថាតើបុរសប៉ុន្មាននាក់ដែល

មានតម្លៃរាប់លានដុល្លារ ហើយស្រឡាញ់ស្ត្រីម្នាក់អស់ពីចិត្ត នាងគឺជាមនុស្សប្រមឹក។ គាត់នឹងផ្តល់រាប់លានត្រជាក់ដើម្បីឱ្យស្ត្រីនោះស្រឡាញ់គាត់ដូចប្រពន្ធរបស់អ្នកស្រឡាញ់អ្នក។ ហើយអ្នក ជាប្រពន្ធ តើស្ត្រីប៉ុន្មាននាក់...?

281 តើមានម្តាយប៉ុន្មាននាក់នៅព្រឹកនេះជាមួយកូនតូចៗរបស់ពួកគេ តើមានឪពុកប៉ុន្មាននាក់ដែលមាន...? ហេតុអ្វី ខ្ញុំអើយ មានបុរសម្នាក់សម្លឹងមើលកូនតូចក្នុងអង្រឹងរាងចាស់ ក្រកំសត់ ពិការ ហើយមើលថាតើកូនតូចល្អប៉ុណ្ណាដែលអ្នកមាន។ ឃើញទេ? ហើយប្រហែលជាមានមនុស្សជាច្រើនគួរឱ្យអាណិត...

282 ឱព្រះអង្គអើយ! មានរឿងជាច្រើន បើអ្នកគ្រាន់តែមើល។ ទ្រង់ល្អណាស់ចំពោះយើងជាជនជាតិអាមេរិក។ ឥឡូវនេះអ្នកមិនអាចមានអារម្មណ៍ថាអ្នកចង់បានអំបិលបន្តិចទេ ព្រឹកនេះ "បើកភ្នែកខ្ញុំបន្តិច ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបើកភ្នែករបស់ខ្ញុំ"? ដូចដែលប្អូនស្រីរបស់យើងបានច្រៀងថា "ភ្នែករបស់ទ្រង់គឺនៅលើចាបគ្រាន់តែជាចាបតូចមួយ ហើយខ្ញុំដឹងថាទ្រង់មើលខ្ញុំ។"

283 ឥឡូវនេះទ្រង់កំពុងមើលអ្នកឥឡូវនេះ។ តើអ្នកអាចឮទេ នៅកន្លែងណាមួយគោះបន្តិច*ដូចនេះ* [បងប្រុសប្រាណហាំគោះអ្វីមួយ—អេដ។] "ខ្ញុំកំពុងមក ព្រឹកនេះ"? វាជាកិត្តិយសដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលអាចត្រូវបានបង់ ប្រសិនបើអ្នកអាចមានអារម្មណ៍ឮសម្លេងគោះបេះដូងរបស់អ្នក។

284 តើអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃឡើងនិយាយថា "ដោយនេះ ព្រះអម្ចាស់ ដោយជំនួយនិងព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ខ្ញុំនឹងរស់នៅជិតទ្រង់ដូចដែលខ្ញុំដឹងពីរបៀបរស់នៅ។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំដឹងពីរបៀបសួរទ្រង់"? ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ "ដោយជំនួយ និងព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ថ្ងៃនេះ ចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ទូលបង្គំនឹងមិនភ្លេចរឿងនេះឡើយ។"

"មើល ខ្ញុំឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយគោះ។ បើបុរសណាម្នាក់..."

285 ឥឡូវនេះ ចាំថា តើទ្រង់កំពុងគោះនៅឯណានៅឯជង្រុក? ទេ។ នៅបារ? អត់ទេ។ តើទ្រង់កំពុងគោះនៅឯណា? នៅព្រះវិហារ!

286 "បើអ្នកណាឮសំឡេងខ្ញុំ ហើយបើកមករកខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងចូលមក ហើយបរិភោគជាមួយគាត់ ហើយអ្នកនោះក៏នៅជាមួយខ្ញុំដែរ។"

287 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ការបែកបាក់នេះ លាយឡំគ្នា ពាក្យពីរបីដែលបាន
និយាយនៅព្រឹកនេះ ដូចម្តេចដែលអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបកស្រាយ
ពួកគេទៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស។

288 ឥឡូវនេះមានមនុស្សជាច្រើន ព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រហែលជាក្នុងចំណោម
មួយរយនាក់នៅទីនេះមានមនុស្សម្ភៃឬសាមសិបនាក់លើកដៃឡើង។ ទូលបង្គំ
គ្មានវិធីដឹងពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវការឡើយ ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាពេលថ្ងៃត្រង់
គឺនៅសល់តែប៉ុន្មាននាទីប៉ុណ្ណោះ ហើយការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែ មុន
ពេលព្រិលនេះរលាយពីដី យើងអាចត្រូវបានកោះហៅ ហើយនេះប្រហែលជា
ពេលវេលាដែលនឹងផ្លាស់ប្តូរអនាគតទាំងមូលថាតើពួកគេត្រូវបានចាកចេញនៅ
ទីនេះឬឡើងទៅ។

289 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ យើងទទួលយកព្រះយេស៊ូវដោយបន្ទាបខ្លួន យើង
ទទួលយកគ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ សូមបំពេញទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់អើយ
សូមបំពេញទូលបង្គំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ដែលជីវិតរបស់យើងនឹង
បង្កើតផលដោយស្ម័យប្រវត្តិ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។

290 អត់ទោសឱ្យយើងពីកំហុសជាច្រើន។ អូ យើងពេញទៅដោយពួកគេ
ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ហើយយើងគ្មានអ្វីដែលយើងអាចថ្វាយបានទេ ព្រះអម្ចាស់
អើយ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងមាន ទ្រង់បានប្រទានវាមកយើង។ ដូចដែលហ្គា
បេបាននិយាយនៅក្នុងរឿងតូចតាចយើងទើបតែប្រាប់ "ទ្រង់—ទ្រង់ប្រាកដជា
ស្រឡាញ់យើង ព្រះអម្ចាស់ ឬទ្រង់នឹងមិនធ្វើបែបនេះទេ។" ហើយបើគិតទៅ
មនុស្សទាំងនេះបានអង្គុយនៅទីនេះតាំងពីព្រឹកម៉ិញ ដោយអង្គុយនៅទីនេះ
តាំងពីម៉ោងប្រាំបី គឺបួនម៉ោងដែលពួកគេអង្គុយនៅទីនេះ។ ពួកគេស្រឡាញ់ទ្រង់
ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេស្រឡាញ់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតាអើយ ទ្រង់នឹងបញ្ជូន
អ្នកសង្គ្រោះនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បើកភ្នែករបស់យើង។ សូមឲ្យយើង...

291 ទាំងនេះដែលនៅទីនេះក្នុងទីក្រុង សូមឲ្យពួកគេប្រញាប់ប្រញាល់ទៅរកការីក
ផុសផុលនៅយប់នេះ សូមឲ្យមានការហូរមកបែបនេះ! ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ សូម
ឱ្យការប្រជុំនៃម៉ូដចាស់ចាប់ផ្តើមនៅទីនេះនៅក្នុងទីក្រុង។ ផ្តល់វា។ សូមប្រទាន
ពរដល់មនុស្សទាំងអស់ដែលចេញ ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នៅទូទាំងពិភពលោក
ដែលបានដាក់ចេញនូវកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង។ សូមនៅជាមួយពួកគេ ព្រះអម្ចាស់

អើយ ហើយជួយពួកគេ។

292 បើកភ្នែករបស់យើង ដែលយើងអាចមើលឃើញ កាន់តែច្រើនឡើង រូបរាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ អត់ទោសឱ្យយើងពីអំពើបាបរបស់យើង។

293 ហើយឥឡូវនេះ អស់អ្នកដែលលើកដៃឡើង ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំប្រគល់ពួកគេទៅទ្រង់។ ទទួលពួកគេ។ ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំដកស្រង់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែល "ស្ថានសួគ៌និងផែនដីនឹងបរាជ័យ ប៉ុន្តែ" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "គាត់" ដែលជាសព្វនាមផ្ទាល់ខ្លួន "អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ..." ព្រះអម្ចាស់អើយ ពួកគេប្រហែលជាត្រូវបានបែកបាក់គ្នាហើយសាមញ្ញ ប៉ុន្តែមាននរណាម្នាក់បានឮពួកគេ។ គ្រាប់ពូជបានធ្លាក់ចុះ។ "អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំនិង" ភ្ជាប់ "ជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក" ពីព្រោះទ្រង់បានធ្វើការនេះ "ទ្រង់មាន (បច្ចុប្បន្ន) ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនៅថ្ងៃអនាគតនឹងមិនមកដល់ការជំនុំជំរះឡើយ ប៉ុន្តែបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។" ពួកគេបានលើកដៃឡើង ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ពួកគេបានបំបែក (រាល់) ច្បាប់វិទ្យាសាស្ត្រ ទំនាញទាញដៃយើងចុះ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានបង្ហាញថាមានវិញ្ញាណនៅក្នុងពួកគេ ដែលអាចស្តាប់ឮការគោះទ្វារ ហើយឈោងដៃស្តាំរបស់ពួកគេឆ្ពោះទៅកាន់ស្ថានសួគ៌។ ឥឡូវនេះសូមបើកទ្វារ។ បើក ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយចូលមក។ យើងជារបស់ទ្រង់។ ទទួលយើង ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

294 តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ? ឆ្ងល់ថាតើយើងអាចបិទភ្នែកបានមួយភ្លែត។ ឥឡូវនេះចេញពីចិត្តរបស់យើង ដោយដៃរបស់យើងឡើង។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ដោយព្រោះ...

295 យើងកំពុងទទួលយកការគោះរបស់ទ្រង់ នៅព្រឹកនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ដៃខ្ញុំឡើង។ ដៃរបស់យើងទាំងអស់បានលើកឡើង ព្រះអម្ចាស់។

និង...

ឥឡូវនេះសូមចូលមក ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ចូលមកក្នុងចិត្តរបស់យើងហើយ ញ៉ាំអាហារជាមួយយើង ហើយយើងនឹងញ៉ាំជាមួយទ្រង់។

ដើមឈើកាល់វ៉ារី!

296 តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ? អូ ខ្ញុំគិតថាទ្រង់អស្ចារ្យណាស់! មែនអត់? តើអ្នកមិនមានអារម្មណ៍ថាវត្តមានរបស់ទ្រង់គ្រាន់តែជាការមើលងាយអ្នកទេឬ? ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ខាងសាសនាពិតប្រាកដឥឡូវនេះ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ល្អអ្វីមួយអំពីវា។

ជំនឿរបស់ខ្ញុំមើលទៅទ្រង់
កូនចៀមនៃកាល់វ៉ារី
ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
ឥឡូវនេះសូមស្តាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន
យកអំពើបាបរបស់ខ្ញុំចេញ
អូសូមឱ្យខ្ញុំពីថ្ងៃនេះ
ត្រូវបានជារបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង!

297 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នក នៅពេលដែលយើងច្រៀងបទបន្ទាប់នៃទំនុកតម្កើងដ៏ស្រស់ស្អាតនោះ ទំនុកតម្កើងចាស់របស់ក្រុមជំនុំ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចាប់ដៃជាមួយនរណាម្នាក់។ គ្រាន់តែអង្គុយនៅកន្លែងរបស់អ្នក គ្រាន់តែនិយាយថា "សូមព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុស។ ព្រះប្រទានពរអ្នក បងស្រី។ រីករាយណាស់ដែលបាននៅជាមួយអ្នកនៅទីនេះ!" ចូរធ្វើដូច្នេះ។ ប្រងប្រុស ប្រាណហាំ *សរសើរដំនឿីរបស់ខ្ញុំមើលទៅទ្រង់*—អេដ។] ព្រះប្រទានពរដល់អ្នក ខាល រីករាយដែលបាននៅទីនេះ...?...

298 គ្រាន់តែគិត ដៃរបស់មេតូឌីស្ទចាប់ពេនទីកុស្ត បាទីស្ទចាប់ប្រេសប៊ីធើរៀន។

អូសូមឱ្យ...ចាប់ពីថ្ងៃនេះ
ត្រូវបានជារបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង!

299 ឥឡូវនេះ ដូចដែលយើងច្រៀងយឺតៗ ពីជម្រៅបេះដូងរបស់អ្នក។ អ្នកដឹង

ទេ បន្ទាប់ពីការស្តីប្រដៅ ស្តីបន្ទោសពីសារ ខ្ញុំគិតថាវាជាការល្អក្នុងការទទួលព្រះវិញ្ញាណហើយច្រៀង ភាពផ្អែមល្ហែមនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

300 "អូ វាពិតជាផ្អែមល្ហែមណាស់សម្រាប់បងប្អូនដែលរស់នៅជាមួយគ្នាដោយរួបរួម!" ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "វាដូចជាប្រេងលាបលើពុកចង្ការរបស់អើរ៉ុន ដែលហូរចុះមកលើសំពត់របស់គាត់។" អ្នកជាមនុស្សអស្ចារ្យនៅទីនេះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងត្រលប់មកជួបអ្នកម្តងទៀតមុនពេលព្រះយេស៊ូវហៅខ្ញុំ ឬសហស្សវត្សរ៍។ បើខ្ញុំមិនធ្វើទេ ខ្ញុំនឹងឃើញអ្នកឆ្លងកាត់ទន្លេ។ ខ្ញុំនឹងជួបអ្នកនៅមាត់ទន្លេ។ អាម៉ែន។ វាជាការណាត់ជួប។

ខណៈពេលដែលជីវិតងងឹតខ្ញុំដើរ
ហើយទុក្ខព្រួយនៅជុំវិញខ្ញុំរីករាលដាល
ធ្វើជាអ្នកនាំផ្លូវរបស់ខ្ញុំ
ភាពងងឹតប្រែទៅជាថ្ងៃ (ពន្លឺតូចមួយដែលពួកគេនិយាយអំពី។)
បំបាត់ការភ័យខ្លាចនៃទុក្ខព្រួយ
អូសូមឱ្យខ្ញុំពីថ្ងៃនេះ
ត្រូវបានជារបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង!

301 គ្រប់ទ្វារបើក! អូ គ្រាន់តែប៉ះប៊ូតុងតូច ហើយមើលពួកគេទាំងអស់នៅជុំវិញរង្វង់ និយាយថា "ចូលមក ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ធ្វើជាព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំទាំងអស់គ្នា។"

អូសូមឱ្យខ្ញុំពីថ្ងៃនេះ (កុំទុក ឱ្យទ្រង់ឈរចាំនៅមាត់ទ្វារ)
ត្រូវបានជារបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង!

302 អ្នកដែលលើកដៃឡើងហើយចង់កាន់តែឆ្ងាយនាំទៅរកព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំសុំឱ្យអ្នកចុះទៅការប្រជុំនៅយប់នេះ។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថាគ្រូគង្វាលនៅទីនោះនឹងនាំអ្នកពីទីនេះទៅផ្ទះសំណាក់។ គាត់មានលុយប្រាំមួយកាក់ ឬអ្វីក៏ដោយដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដើម្បីថែរក្សា ហើយស្រាននិងប្រេងដើម្បីចាក់។ គាត់អាចបញ្ចប់ការងារ។

303 សូមព្រះប្រទានពរអ្នកឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងបង្វែរកម្មវិធីត្រឡប់ទៅវិញ ខ្ញុំគិតថាបងប្រុសវីលៀម ឬអ្នកណា...

65-0206 ទ្វារក្នុងទ្វារ

សណ្ឋាគារអាមេរិច

ហ្វ្លៃកស្តាហ្វ, អារីហ្សូណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org